

NAŠ ČASOPIS

Glasiło občine Vrhnika

LETO XIX, ŠT. 204

SEPTEMBER 1994

DOGODKI V SLIKI IN BESEDI

Mrtvila poleti ni bilo

Od zadnje številke Našega časopisa je minilo več kot dva meseca. Ne glede nato pa so se v naši občini dogodki in zanimivosti dogajali kar po tekočem traku. Razne prireditve, obnavljanja, odprtja so se vrstila iz vikenda v vikend, pa navedimo samo nekaj najbolj zanimivih.

V KS Drenov Grič — Lesno Brdo je Mercator obnovil in razširil svojo trgovino (slika 1).

Na Vrhniki, je bila konec junija ob dnevu slovenske državnosti, odprta prenovljena Petrolova bencinska črpalka (slika 2), z moderno avtomatsko pralnico avtomobilov in trgovino z različnimi artikli s katerimi Petrol širi svojo ponudbo. Črpalko sta slovesno odprla župan Vrhnike in direktor Petrola.

Konec junija je stekel promet tudi po prenovljeni Ljubljanski cesti (slika 3) na odseku Vrhnika — Sinja Gorica. Za vse nekoliko sporna ozka cesta bo nudila vstop na Vrhniko z nekoliko nižjo hitrostjo. Narejeni pa so pločniki na obeh straneh, kolesarski stezi, zelenici ter obvezna razsvetljava. Nekoliko spremenjen je tudi pro-

metni režim, na katerega se bomo pač morali vsi navaditi. Z deli še nadaljujejo pri Sinji Gorici, postavljajo avtobusne postaje.

V Borovnici so končali s prekopavanji ulic, za ureditev kanalizacije. Vse te prekope in izkope pa so poasfaltirali in ulice uredili v še lepše stanje kot so bile prej (slika 4).

Proti koncu avgusta je bila na Robovi cesti podrti stara stavba »KOVINARSKE« (slika 5), enega izmed najstarejših podjetij v naši občini. Na tem mestu, je investitor »LOKA« iz Škofje Loke pričel z pripravljalnimi deli za graditev novega trgovskega centra.

Ob vsej avgustovski vročini, pa so bile tudi vroče teme. Tako je sredi avgusta Vrhničane še posebno pa Sinje goričane zopet razburila »Stržinarjeva plastika« (slika 6). Na licu mesta smo ugotovili, da je iz odlagališča na Tojnicah odpeljano okoli 2/3 odpadne plastike in da jo je 1/3 še na odlagališču. Zaskrbljujoče pa je to, da sedaj vsa stvar miruje, ne glede na vse obljube, sklepe in dogovore.

Borovničane predvsem pa krajanje Bistre in Dola — Laz je vznemirjalo in hudo razjezila obnova Ribičeve domačije (slika 7), kjer naj bi se pripravljalo pasje zavetišče. Več o tem je napisano na ostalih straneh časopisa.

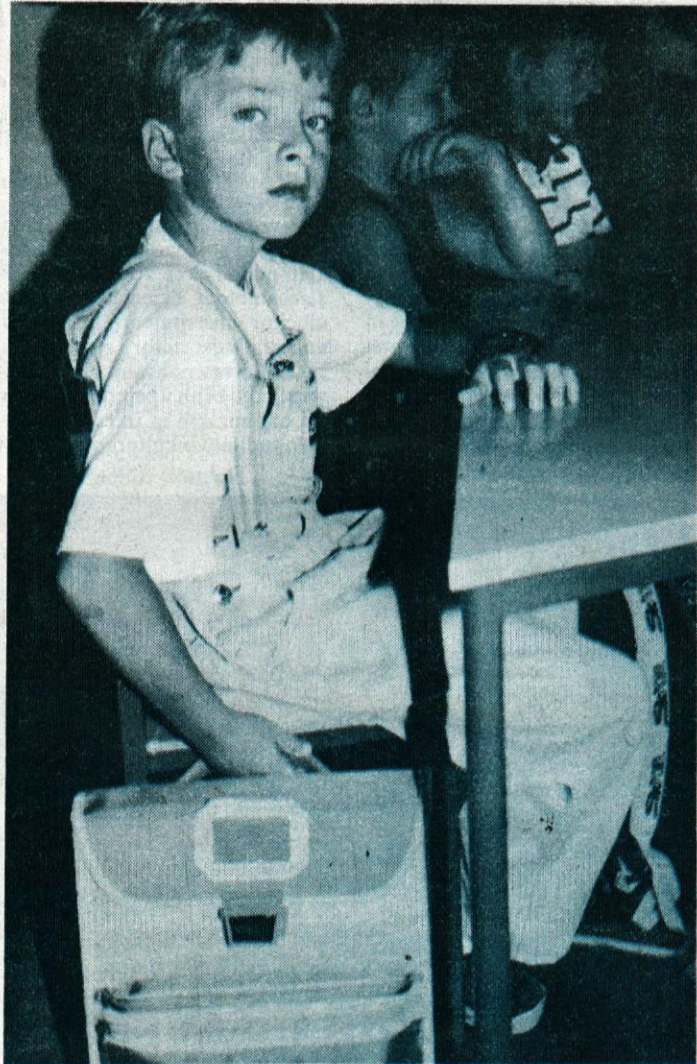
Konec avgusta so nas presenetli-

li VIPAVCI z odprtjem stare vinske ceste, ko so skozi Vrhniko pripeljali sode svojega vina (slika 8). Pri gostilni Turšič so prenočili ter Vrhničanom ponudili vino iz svojih vinogradov. Seveda brez veselja, veselice in muzike ni šlo. Že naslednje jutro pa so se odpravili proti Ljubljani na vinski sejem.

S. S.

Komunalni nadzornik

Ker je dosedanj komunalni nadzornik Viktor Razdrh sklenil delovno razmerje drugod, je IS soglašal s tem, da naj bo novi komunalni nadzornik na Vrhniki Milan Gabrovšek.

Pričela se je šola in s tem tudi otroci na cesti. 1. septembra so se odprla šolska vrata. Povečal se je promet tako s kolesi kot z vozili ter povečalo se je število pešcev — otrok — šolarjev. Prvošolci so se celo prvič pojavili kot udeleženci v prometu in se prve šolske dni šele učijo pravih korakov po pločniku in prehodu za pešce.

Prve dni je za varno šolsko pot skrbelo precej vrhnških policajev in vpoklicanih študentov ter upokojencev. Varovali so nevarne prehode v vseh KS, kjer so osnovne šole. Koordinacijo je vodil oddelek za obrambo in notranje za-

deve. Ocenimo lahko, da je bila šolska pot dokaj VARNA.

Zato vsi udeleženci v prometu naredimo vse, da bo šolska pot varna še naprej do konca šolskega leta. Zavedati se moramo, da so otroci na cesti nepredvidljivi in da zelo različno reagirajo.

Naredimo, da bo prvošolček na sliki, ki že prvi dan stiska svojo učenost v torbi, z zanosom in ponosom hodil varno v šolo vseh osem razredov, da bo postal mlad in prepotrben strokovnjak v naši mladi državi.

S. S.

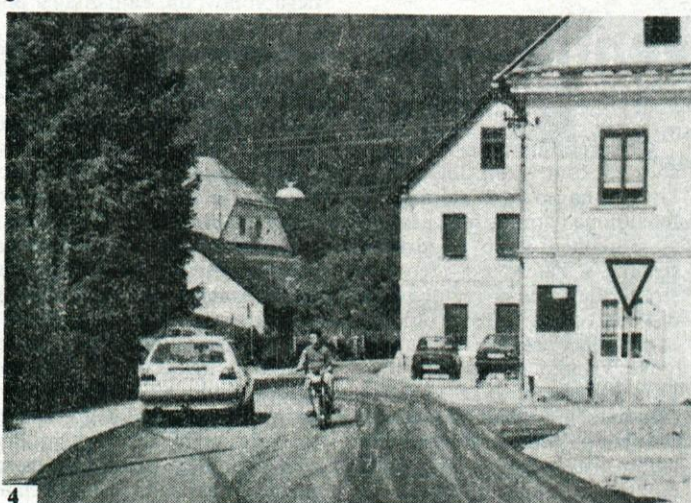
1

2

3

4

5

6

7

8

Vodovod za Zaplano

Logaški izvršni svet je dal pobudo, da naj bi z občino Vrhnika skupaj gradili vodovodno omrežje na območju naselij Zaplana, Log in Ceste. Vrhnški IS je na to pobudo predlagal, naj bi naročili idejni projekt, ki bo vključeval tudi zgornji in spodnji del Zaplane in Strmico, z logaško občino naj bi podpisali sporazum o pokrivanju stroškov projekta, s tem da bi Vrhnika nosila četrtino, naredili naj bi jih do konca leta, pri

graditvi pa bi vrhnški proračun sodeloval glede na količino odvzete vode.

Viadukt

V tem mesecu naj bi na občini pregledali dokumentacijo o sanaciji ostanka borovniškega železniškega viadukta, potem pa naj bi se odločili naprej, kako financirati obnovo. Eno je jasno: sanacija bo draga.

Vrhničani in Novogoričani na prvem gonarškem sejmu

Nekateri obrtniki iz vrhniške in novogoriške občine so konec avgusta in v začetku septembra sodelovali na prvem sejmu obrti v Gonarsu v Furlaniji - Julijski Krajini, ki so ga odprli v telovadnici tamkajšnje šole. Vrhničani so se predstavljali predvsem kot tekstilci, čevljarji in izdelovalci usnjene galanterije, nastopili so tudi kot izdelovalci kovinskih regalov, Novogoričani predvsem kot izdelovalci vrtno opreme.

Na otvoritveni slovesnosti, ki so se je ob italijanskih politikih in gospodarstvenikih iz dežele in pokrajine ter Rima udeležili vrhniški in novogoriški župan Vinko Tomšič in Tomaž Marušič, ter slovenski generalni konzul v Trstu Jože Šušmelj, so povedali, da po recesiji v njihovi dosedanji ob kmetijski poglaviti gospodarski dejavnosti - v izdelovanju copat (tovarna je 2000 domačinom dajala kruh, zdaj pa je zašla ta dejavnost v hude težave), tudi za manjše kraje iščejo možnosti razvoja.

Tako je nastal projekt Živi Gonars, pri katerem poskušajo vse produktivne ljudi v kraju navdušiti za gospodarski zamah v panogah, s katerimi se še niso ukvarjali, vendar nastajajo na izročilu prejšnjih rodov domačega furlanskega prebivalstva. Tako je letos prvič nastal tudi ta obrtni sejem, na katerem so zbrali predvsem domače obrtnike z izvirnimi zamisli. Za začetek je ponudba še skromna, čeprav upajo na precejšnje povečanje dejavnosti. Vrhničane so povabili, ker je kraj z njimi pobraten po tragičnih dogodkih v drugi svetovni vojni, ko je šlo veliko ljudi skozi tamkajšnje taborišče, medvojnna pomoč prebivalstva taboriščnikom pa je spletla tudi povojno sodelovanje, ki se z novo oblastjo pri nas ni pretrgalo, z gospodarskimi nitmi se je celo okrepilo. Z Novogoričani pa je gonarška občinska oblast tesnejše stike navezali lani ob spominski slovesnosti za žrtve medvojnega nasilja.

Vrhničani so gostitelju, gonarškemu županu izročili spominsko darilo, umetniško podobo, delo slikarja Milivoja Dominka za spomin na dobro sodelovanje, pri čemer je vrhniški župan Vinko Tomšič opozoril v svojem nagovoru, da tudi podobne prireditve odpirajo pota do src sosedov.

Ob ogledu razstavljenih pred-

metov, s katerimi so se predstavili največ izdelovalci iz Gonarsa in okolice, je bilo opaziti kar največ volje, da bi majhna občina, kar je Gonars svojimi nekaj tisoč prebivalci, tudi brez velike državne pomoči, poskušala polno živeti. Zato spodbujajo razvoj drobnega podjetništva in po letih krize že žanjejo prve uspehe pod oblastjo kršćansko demokratske občinske uprave. S takimi dosežki se pripravljajo na spomladanske volilne boje, ko so na vrsti lokalne volitve.

Obisk v Gonarsu je bil kratek, pa ne toliko kratek, da bi mogli ugotoviti, kako je tudi v manjšem kraju mogoče primerno poskrbeti za zabavo mladih, ki so jim tisti večer kot mnogo večerov prej namenili kar športni park za ogra-

metov. Glasba je bila silno bučna, park pa silno obljuden.

Vrhniški obrtniki, ki so sodelovali, so se s svojimi izdelki izkazali in so bili pri občinstvu deležni velike pozornosti.

Zanimivo je, da so sejem organizirali tako, da so bile razstave odprte samo ob koncu tedna in še to v petek pozno popoldne, v soboto in nedeljo pa ves dan. Med tednom, so rekli, imajo ljudje drugo delo.

Plinifikacija

V septembru naj bi bil širši pogovor o plinifikaciji Vrhniške. Verjetno bo prišlo do razpisa za idejni projekt. Komunalno podjetje Vrhniške pa naj kot pooblaščenca podjetje za distribucijo plina vodi dejavnosti za enotno distribucijo plina na Vrhniko, so dejali v izvršnem svetu.

Trgovina v Zaplani

Poslovne prostore v pritličju bivše šole v Zaplani je dobilo v najem podjetje Šuštar, katerega direktor je Franjo Križaj.

Stoli za kino v Bevkah

KD Ivan Cankar iz Bevk je iz sredstev za sofinanciranje programov KS prejel 160.000 tolarjev za stole v tamkajšnji kinodvorani.

Ob sprejemu statuta stranke pa so v 15. člen vnesli določilo, da kongres na podlagi internega referenduma v stranki lahko razglasi morebiten sklep o združitvi stranke s katero od preostalih strank, da se ne bi več dogajalo, da vodstvo brez članstva odloča o združitvi ali razcepu.

Na Vrhniko so se člani bivše Demokratske stranke v večjem delu odločili za zlitje z LDS, kakšen član pa je še ostal za seme in lahko pričakujemo oživitve Demokratske stranke Slovenije.

F. C.

Na podlagi določil Statuta občine Vrhniške (Ur. list SRS št. 31/79, 5/82 in 2/87), Poslovnika Skupščine občine Vrhniške ter sklepa Predsedstva Skupščine občine Vrhniške

SKLICUJEM

31. SKUPNO SEJO ZBORA ZDRUŽENEGA DELA, ZBORA KRAJEVNIH SKUPNOSTI IN DRUŽBENOPOLITIČNEGA ZBORA SKUPŠČINE OBČINE VRHNIŠKE, KI BO V ČETRTEK, 15. 9. 1994 ob 17.00 uri v mali dvorani Cankarjevega doma na Vrhniko.

Za sejo predlagam naslednji

DNEVNI RED:

1. Ugotovitev sklepčnosti
2. Pregled in potrditev zapisnika 30. skupne seje zborov SO Vrhniške z dne 9. 6. 1994
3. Realizacija proračuna za obdobje od I. do VI. 1994
4. Osnutek Statuta stanovanjskega sklada občine Vrhniške
5. Predlog odloka o določitvi posegov v prostor in pomožnih objektov za potrebe občanov in njihovih družin, za katere ni potrebno lokacijsko dovoljenje in zadostuje le priglasitev del
6. Predlog odloka o splošnih merilih in pogojih prostorskih ureditvenih pogojev za občino Vrhniške z odloki za planske celote Vrhniške V1, V2, V3, Borovnica, Drenov Grič, Log in Dragomer
7. Pobuda za ustanovitev komisije za revitalizacijo mestnega jedra
8. Odgovori na delegatska vprašanja in postavljanje novih delegatskih vprašanj
9. Informacija o sklepu Vlade Republike Slovenije v zvezi z odlokom o spremembah in dopolnitvah dolgoročnega in družbenega plana občine Vrhniške
10. Informacija o obnovi Hotela Mantova
11. Razno

Predsednik
Skupščine občine Vrhniške
Vinko Tomšič, i.r.

NALOŽBE V POT DO DOMA

Pot v Jele asfaltirana, na Dol bržčas še bo

Prebivalci zaselka v Jelah v Borovnici na koncu vasi in železniške postaje so zadnji avgustovski soboto popoldne proslavili velik dogodek: na hitro so prišli do 300 metrov asfalta, saj je bila ravno priložnost, kajti stroji za asfaltiranje so te dni krpali asfalt za tistimi, ki so Borovnico prekopali zaradi kanalizacije. Na hitro so zbrali za prvi obrok asfalta, čez zimo jih bodo plačali še nekaj. Plačevali odo različno, bolj oddaljeni več in manj oddaljeni manj, ker so nekatere hiše pač zelo vsake sebi. Na roko jim je s posojilom šel občinski sklad stavbnih zemljišč, nekaj je dodanega tudi iz vrhniškega občinskega proračuna.

Medtem ko so še v petek in soboto pred položitvijo asfalta udarniško in ob pomoči strojev utrdili podlago za asfalt, je bil tisti terek popoldne ta že položen, saj so asfaltem pomolili pod nos potrjen virnanski nalog. Ravno prav, da večerne nevihte dan po asfaltiranju spet niso odnesle peska v prehod pod železnico. Sicer pa je občina svoj prispevek namenila odvodnjavanju.

V soboto popoldne so si pripravili prisrčno slovesnost, ves zaselek je nastopil kot uglašen pevski zbor s tremi pesmimi. Prej tega zborčka ni bilo, za posledje pa tudi ne vedo, ali se bodo še kdaj tako lepo ubrali. Malo so se za uspeh pohvalili sami, dobre želje pa so jim izrekli predsednik KS Borovnica Franc Drašler, vrhniški župan Vinko Tomšič in novi borovniški župnik Janez Šilar, ki je asfalt blagoslovil.

Sledilo je družabno srečanje, zanj pa so iz vsake hiše nekaj prispevali. Obljubili so, da se bodo zagrizli še v napeljavo komunalnega vodovoda, kajti zdaj si pomagajo z zasilno rešitvijo.

Vendar to ne bo edini letošnji asfalt v borovniški krajevni skupnosti. Ob razkopanem in na novo pokrpanem borovniškem cestnem omrežju, kar vse je posledica napeljave kanalizacije, se na veliki dosežek že dve leti pripravljajo tudi Dolani. Finančno konstrukcija so si že zamislili, od vsakega gospodinjstva naj bi dobili v obrokih nekaj nad 1250 mark v tolarski protivrednosti, saj se natančnega izračuna vnaprej ne da narediti. Pričakujejo udeležbo sklada stavbnih zemljišč in občine, ki prispeva svoj delež. Doslej sta le dva prebivalca Dola pri Borovnici odločno proti, sicer pa so vsi za. Pri akciji, ki jo vodi 8 članski odbor, sodeluje 55 gospodinj-

stev, asfalta bo po dolžini kakih 1200 metrov. Upajo, da bo že septembra podpisana pogodba o pričetku del, kajti Primis jim je naredil vse potrebne načrte in uredil dokumentacijo.

Pričakovali so, da bodo lahko naredili več, vendar je problem v tem, da odvodnjavanja, ki je hudo

vprašanje, za zdaj še ne bodo mogli urediti, saj se jim po hribu navzdol ob hudih nalivih zliva vsa voda.

Upati je, da se bodo torej tudi Dolani letos vozili do svojih hiš po gladki površini. Zdj njihove poti bolj spominjajo na tankovske ovire, čeprav jih občasno kar sami nekoliko popravijo.

Srečanje godcev in pevcev

Gasilci iz Brezovice pri Borovnici so letos že četrto organizirali srečanje ljudskih godcev in pevcev, ki je pred gasilski dom pritegnilo veliko ljudi. Nastopilo je kar 31 harmonikarjev, ki so iz svojih instrumentov izvajali lepe in mile viže, od domačinov, s katerimi se je prireditve začela, do gostov, ki so prišli in pokazali, kako se igra drugod. Bilo je prav prijetno glasbeno popoldne. Pevci so morali kar dolgo čakati, da so pri-

šli na oder. Nastopili so Stinglci, nato oktet aktiva kmečkih žensk, pa seveda domači fantje, zdaj zreli možje, ki so včasih prepevali dekletom pod okni, končalo pa se je z ansamblom, ki je nastopil z domačimi instrumenti in požel aplavz. Organizatorji za dogodek zaslužijo vso pohvalo. Ne bi bilo napak, ko bi jih v prihodnjem letu pri organizaciji in izvedbi pomagalo tudi novo kulturno društvo.

Gasilski dom na Bregu dobiva novo podobo

Od pomladi, ko je bila obnovljena predvsem notranjščina gasilskega doma na Bregu pri Borovnici, se je že marsikaj premaknilo, vendar še ne toliko, da bi lahko prizidek in vse drugo dokončali, vendar se bo to v kratkem zgodilo, kajti tudi les za novi del ostrejša je zrezan in zložen pred domom. Gasilci vasi Breg in Pako so se namreč odločili del doma oddati v najem zasebniku, ki bo na ta konec občine pripeljal boga, ki roko ven moli, obenem pa bo skrbel tudi za dom, da se mu

ne zgodi kaj nepredvidenega. Glede na to, da je bil oddan prostor za zbiranje, so si naredili zadaj ob stolpu prizidek, v katerem bo soba za sestanke, uredili bodo tudi primerne sanitarije in še marsikaj, kar bo dom naredilo prijeten. Poleg teh sprememb so vidne tudi druge: nastaja balinišče, okolica doma je urejena in deloma na novo asfaltirana. O tem, da delovna vnaša še ni pustila in da bo marsikaj narejeno do pozne jeseni, pa prihodnjic.

URADNE URE SLOVENSKI KRŠĆANSKI DEMOKRATI

URADNE URE: VSAK ČETRTEK OD 18. URE DO 19. URE. Vsi ste prisrčno vabljeni. Veseli bomo vsakega vašega predloga in tudi kritike. Še najbolj pa pomoči. Uradujemo v pritličju stare glasbene šole, poleg kina. Naše table še ni, je pa v delu.

V začetku septembra je predvideno predavanje o CERTIFIKATIH. Predaval in na vsa vprašanja bo odgovarjal m. g. Anton Rop. V pričakovanju vaše udeležbe in sodelovanja: za OO SKD Vrhniške

tajnik Marija Tomšič

Demokratska stranka Slovenije – DS

Slovenska demokratična zveza je bila ena prvih strank v Sloveniji. Zaradi različnih ideoloških prepričanj se je razšla na demokrate Slovenije in narodne demokrate. V začetku letošnjega leta pa so prišle razlike v mišljenju posameznih članov DS do takih razsežnosti, da se je stranka spet razcepila. Tisti del članstva, ki se ni hotel utopiti v LDS, je ustanovil lastno stranko – Demokratično stranko Slovenije.

Stranka ni ideološko usmerjena, podpira vse dobre predloge za napredek Slovenije, pri tem pa ne

pozablja na posameznika-človeka. Njena najbolj razpoznavna člana sta Danica Simšič in Tone Peršak, ki tvorno delujeta v državnem parlamentu.

Prva letna konferenca Demokratske stranke Slovenije je bila 18. 6. 1994. S tem v zvezi je med najpomembnejšimi dogodki to, da je bil podpisan sporazum o sodelovanju Demokratske stranke Slovenije in Slovensko-obrtno podjetniško stranko (SOPS), saj so ugotovili, da imajo veliko skupnih interesov.

PASJE ZATOČIŠČE LUČAJ OD BISTRE

Streha je nova, kaj pa bo pod njo?

Naš časopis je že v eni izmed spomladanskih števil zapisal, da utegnejo v domačiji pri Ribiču naseliti zapuščene pse, v posebnem pasjem azilu, ki naj bi ga tu dobili. Potem je bilo vse tiho, ker tega skoraj nihče ni verjel ali pa so ljudje drobnost spregledali. Toda zadeva je izbruhnila na plan nekje proti koncu junija, ko je bil sklican sestanek s prizadetimi sosedi, na katerega so prišli tudi nosilci te morebiti prave nove dejavnosti v naši občini. Že tedaj je bil izrečenih precej ostrih besed, vendar so se na koncu udeleženci sestanka nekako sprizajzili s tem, da prenesejo tudi nazoren filmski prikaz, kako so se stvari urejene v Evropi in da po standardih tudi pri Ribiču ne bo nič drugače. Filma ni še nihče videl.

Nakar je sledil začetek obnove Ribičeve domačije. Tedaj so ljudje že začeli spraševati bolj na glas, kaj se tam dela. Zato je bil sredi avgusta v KS Borovnica sklican sestanek. Marsikdo meni, da bi prišel, če bi bil bolje obveščen. KS Borovnica je razdelila približno 200 vabil, vendar predvsem med sosede nameravane zavetišča. Tako se je na omenjenem sestanku zbralo kakih 30 ljudi, vsaj tretjina ni bila domačinov, ampak tistih, ki se zavzemajo za »evropska merila« pri ravnanju z zapuščenimi psi, med njimi tudi Nevenka Stern, ki nosi dejavnost, Lea Eva Muller, svetovalka svetovne zveze proti

mučenju živali, nekaterih, ki so bili poleg na sestanku v Bistri, pa v Borovnici ni bilo več. Kasneje se je ugotovilo, da so se ljubitelji psov nekoliko razšli. Pač pa so bili

tam drugi, prav tako ali pa še bolj vneti zagovorniki reševanja pasjih duš.

Kot se običajno zgodi, so se na sestanku srečali predvsem vneti

zagovorniki in vneti nasprotniki take dejavnosti. Udeležili so se ga tudi predstavniki občine, lovske zveze, inšpekcije itd. Z občinske strani je bilo povedano, kaj je do slej občina dovolila. To je objavljeno v posebnem okviru.

Pač pa so organizatorji in s tem zagovorniki pasjega zatočišča povzročili močno vznemirjenje s svojimi pogledi na to, v kakšno okolje prihajajo. Novih privrženecv si zagotovo niso pridobili, ne glede na to, da jih pri delu lahko žene tudi samo in nič drugega kot ljubezen do živali. Spotaknili so se ob prvi zapovedi, ki jo pozna vsak kmetijski pospeševalec, da če prideš nov k hiši, najprej vlijudno pozdraviš.

Nekaj pomislekov k nameranim posegom v prostor objavljamo posebej in so tipični za intonacijo v tej razpravi. Dejansko res pa je, da se doslej tu ni še nič zgodilo, razen obnove poslopj, ki so bila že nevarna za mimovozeče avtomobile. Hiše res niso bile vzdrževane, zdaj pa je poskrbljeno vsaj za to, da ne odpada omet in da strešniki ne letijo na cesto.

Vprašanje je, kaj bo naprej. Kot je bilo povedano, se izdeluje ureditveni načrt, ki ga mora potrditi občinska skupščina, seveda bodo o tem prej povprašali tudi Borovničane. Ti so zdaj izrekli nemalo pomislekov, ki jih bodo še mogli izreči v okviru javne razprave. Zato ta zgodba ni zaključena.

Adaptacija objektov Dol 25

V zvezi z adaptacijo objekta Dol 25 je ga. Nevenka Stern po pooblastilu lastnikov (g. Jožeta Telbana in ge. Danice Šurev) priglasila obnovitvena dela na gospodarskem poslopju, na zemljišču parc. št. 1513/3 k.o. Borovnica in na stanovanjski hiši, na zemljišču parc. št. 1513/2 k.o. Borovnica.

Obnovitvena dela obsegajo:

- zamenjavo ostrežja v obstoječih dimenzijah, naklonu in višinskem gabaritu,
- obnovo tlakov,
- obnovo vrat in dotrajanih oken v obstoječih dimenzijah,
- obnovo greznicne in hišne kanalizacije,
- obnovo fasade.

Odločbi o dovolitvi priglasenih del sta bili izdani dne 30. 6. 1994, na ime lastnikov.

Dela, ki se izvajajo na objektih na Dolu 25, se izvajajo v okviru izdanih odločb, torej legalno.

Za dejavnosti, ki jih ga. Sternova namerava na tem območju organizirati, je potreben ureditveni načrt, ki ga po opravljeni javni razgrnitvi sprejme občinska skupščina. Sprejeti ureditveni načrt je osnova za izdajo lokacijskega in gradbenega dovoljenja (za slednjega so seveda potrebni tudi ustrezni projekti), sama dejavnost pa se lahko prične opravljati po izdani uporabnem dovoljenju.

Po informacijah, ki jih imamo, je ga. Sternova naročila izdelavo ureditvenega načrta na biroju PRIMIS Vrhnika, Tržaška c. 23.

ODDELEK ZA DRUŽBENOEKONOMSKI RAZVOJ IN PLANIRANJE

UKV sprejemno-oddajna sekcija Radiokluba Borovnica na Pokojišču

15-letnica radijskega kluba Borovnica

V Borovnici je petnajst let deluje majhno, a aktivno društvo radioamaterjev s 30 člani. Po vsem svetu nas radioamaterji poznajo pod pozivnim znakom S59DBR ali S53J (do oktobra 1992 YU3DBR oz. YT3J).

V zadnjih letih smo dosegli nekaj lepih uspehov na tekmovanjih: — 1. mesto v bivši Jugoslaviji v mednarodnem VHF CONTESTU leta 1989,

— 1. in 3. mesto v Sloveniji v mednarodnem UHF CONTESTU leta 1993

— 7. mesto v Sloveniji v mednarodnem VHF CONTESTU leta 1993 itd...

Da bi dosegli še boljše rezultate, smo v letošnjem juliju postavili nov antenski sistem na Pokojišču. Tu so 4-17-elementarne antene za frekvenco 144 MHz ali valovno dolžino 2m, 4 — 21-el. za 432 MHz oz. 70 cm in ena 55-el. za 1296 MHz oz. 23 cm. Vseh devet anten lahko obračamo vertikalno in horizontalno. Posebno je zanimiva vertikalna rotacija, saj nam omogoča zvoke z odbojem od Meseca, tako da je na ultra kratkem valu (UKV) dosegljiv ves svet! Za primerjavo naj navedem slišnost UKV na RADIODIFUZIONEM FM področju od 88—108 MHz ali okoli 3m, ko lahko sprejemate oddajnike v krogu 150 km (LJ, ZG, KP, Trst, Celovec, Graz).

16. 7. 1994 smo z opisanimi antenami, tovarniško radijsko postajo YAESU FT7-36R in doma izdelanim 400 W linearnim ojačevalcem uspeli vzpostaviti prvih 7 vez s ŠPANIJO (ODBOJ OD ATMOSFERSKEGA SLOJA NAD ALPAMI — FAI PRO-PAGACIJA).

Lani smo s pomočjo odboja od E — sporadičnega sloja ionosfere vzpostavili nekaj 10 vez s Francijo, Anglijo, Walesom in Škotsko. Zveze vzpostavljamo tudi s pomočjo radioamaterskih satelitov (OSCAR).

Na leto sodelujemo na 10 UKV tekmovanjih, ki trajajo 24 ur. Zmaga tisti, ki je dovolj visoko nad morjem, da opravi največ najdaljših vez. Zato se s Pokojišča (kota 732) povzpemo na Trebelnik nad Zavrhom (807), Vinji vrh (984) ali Novaško goro (998), radi pa bi šli še višje, npr. na Grintovec (2558). Seveda TABORIMO, uporabljamo prenosni antenski sistem, agregat el. energijo itd. TAKO SMO VEDNO PRIPRAVLJENI VZPOSTAVITI ZVEZE V PRIMERU NESREČE ALI VOJNE. Med vojno za Slovenijo pa tudi prej in pozneje je v vrstah TO sodelovalo 12 naših članov z lastnimi prenosnimi radijskimi postajami.

Mi smo tu, ko je potrebno!

Zato pozivamo vse člane, obrtnike in podjetja, da nam ob obletnici POMOČNO PRISKOČIJO NA POMOČ. Potrebujemo tovarniško izdelane ojačevalnike za 2m, 70cm in 23cm, usmerjeno anteno za kratki val (KV), KV — OJAČEVALNIK in precej pripadajoče opreme.

VSako NAKAZILO NA NAŠ Ž.R. št.: 50110-678-41448

bomo počastili s QSL kartico za potrjevanje zvez in JAVNO ZAHVALO V NAŠEM ČASOPISU.

Vili Oblak — S51XO

PREJELI SMO

Zavetišče za pse v Bistri

O zadevi vem zelo malo: članek ali dva v časopisu. Stvar me ni niti vznemirjala niti zanimala, saj je raznih pobud mnogo, uresničitev pa le malo.

Pozoren sem postal, ko so pred kakšnim tednom postavili novo streho na hiši in gospodarskem poslopju. Pa menda ne za zavetišče za pse? Saj krajani o tem nič ne vemo. Vem, da je za manjše stvari potrebnih kup dovoljenj in soglasij, pa bi si za tako tehtno zadevo predstavljal približno takle vrstni red:

- najprej razgovor s krajani in njihovo soglasje
- potem nakup
- vsa potrebna dovoljenja
- dela na zgradi.

Če nimaš prvega, je ves nadaljnji trud nesmiseln.

Ali pa je vmes kaj drugega:

- Zaobiti mnenje in voljo ljudi?
- Preskočiti prvo stopnico, dobiti denar, vsa mogoča dovoljenja, kar takoj začeti z deli in postaviti krajane pred gotovo dejstvo?

— Ali kaj tretjega? Ne razmišljam o denarju, upravičenosti, dovoljenjih, argumentih za ali proti. Gre mi zgolj za tole: Ali je mogoče brez vednosti prizadetih krajanov ali celo proti njihovi volji bistveno posegati v njihov življenjski prostor? Zakaj tak vrstni red? Zakaj ne najprej popolna, čista predstavitev projekta krajanom in šele za tem vsi drugi koraki?

Dragocena je zavest ljudi, da živijo v resnično pravni, demokratični, svoji državi. Še tako lep projekt, če je vsiljen od zunaj, ne more odtehtati te dragocene zavesti.

P. S. Znanec mi je povedal, da so se predvčerajšnjim, 17. 8. 1994 (30 krajanov in 15 nekrajanov — zagovornikov zavetišča,) na krajevni skupnosti Borovnica sestali zaradi zavetišča. Za sestanek sam in še mnogi sploh nismo vedeli. Kdo in po kakšnem ključu je izbral povabljenec? Kaj so sklenili, kakšno je mnenje teh 30 krajanov, ne vem. Menda ne bo komu padlo v glavo, da bi mnenje manj kot 1% prebivalcev razlagal kot voljo naše krajevne skupnosti.

Stane Novačan, Borovnica, Mikuževa 10

Privatni azil za klateške pse

Dne 17. 8. 1994 smo imeli krajani Borovnice in Dola v prostorih krajevne skupnosti Borovnica sestanek z go. Nevenko Stern, go. Müller in člani društva proti mučenju živali zaradi gradnje azila za klateške pse. (g. Drašler je razposlal približno 200 vabil; moram reči, da sem za sestanek izvedela zgolj po naključju). Prisotna sta bila tudi g. Vidmar, direktor Tehniškega muzeja Slovenije, in G. Tomšič, župan naše občine.

Na Dolu 25 namerava go. Stern odpreti zasebni azil za klateške pse z Visokega pri Kranju, kjer jih tam ljudje nočejo več poslušati. V ta namen je v časopisu Delo že objavila številko žiro računa, pozabila pa je napisati, da namerava poleg azila odpreti gostilno, trgovino z malimi živalmi in pasji hotel, poleg tega pa bo gojila še jagode in ameriške borovnice. No, pa pustimo to ob strani.

Prisotni Borovničani in Dolani smo bili zelo jasno in glasno proti azilu, saj bi 200 psov samo onesnaževalo okolje in podtalnico, s svojim laježem pa bi motili ljudi podnevi in ponoči (da ne govorim o nevarnosti stekline). Zato smo izvedeli od go. Müller (na sestanku se je pohvalila z visoko izobrazbo), da smo Borovničani nekulturni in nehumani, ker ne maramo v svojem kraju azila za te uboge, zapuščene živalce. Še bolj čustveni in pesniški so bili člani društva proti mučenju živali (za enega izmed njih sem še toliko bolj nehumana, ker jem meso).

Ob njihovem čustvenem izbruhu smo jim predlagali, naj vsak vzame 10 ali 20 psov in jih ima na svojem dvorišču, če jih že imajo tako zelo radi. Res ne vemo, zakaj bi jih imeli mi, če pa jih drugi ne marajo. No, tako zelo jih pa spet ne ljubijo, raje vidijo, da so spravljeni daleč od njihovih oči, ušes in nosov, najbolje na Dolu 25. Rekli smo jim, naj dajo denar raje za otroke in bolne, pa o tem niso hoteli nič slišati. Ga. Müller nam je odvrnila, naj sami ustanovimo društvo ljubiteljev ljudi, oni pa da se bodo raje ukvarjali s klateškimi psi. Na koncu je ga. Müller ponovno izjavila, da smo nekulturni in nehumani in odšla v Ljubljano.

Zakaj nam očitajo nehumanost in nekulturo? Mi smo v miru živeli, nikomur ničesar ne vsiljujemo, oni nas posiljujejo s svojimi za-

htevami. Zakaj ne zmerjajo tistih, ki pse gojijo in zaslužijo z njihovo prodajo (brez plačevanja davkov)? Ko psa prodajo nekomu, ki ga potem zavre, smo pa mi nekulturni in nehumani, ker teh psov nočemo.

Sklepa ni, ker nismo nič sklenili, lahko pa vam povem še tole. Na našem koncu nekdo ni dobil dovoljenja za granjo hleva, ker bi krave onesnaževale podtalnico. Za azil pa naj bi se tako dovoljenje vseeno izdalo? Ali bodo potem kmetje lahko gradili svinjake in hleve? Kaj pa podtalnica? G. Tomšič in G. Vidmar nista proti gradnji azila.

Svoj zapisnik sem zapisala z upanjem, da smo ljudje še vedno kakšen odstotek več vredni kot klateški psi.

Lučka Bogataj Miklavčeva 12, Borovnica

Zakaj sem proti pasjemu azilu v Bistri

V sredo, 17. 8. 1994, ob 19. uri je bil v prostorih KS Borovnica sestanek krajanov Borovnice. Poslanih je bilo 200 vabil, koliko in kdo jih je dobil, ne vemo. Na sestanku ni nihče vodil uradnega zapisnika, končnega sklepa ni bilo. Govorili smo za in proti pasjemu azilu.

Vse tiste, ki jim je moje pisanje zoprno, prosim, naj odmislijo moje ime in naj se zamislijo nad vsebino prispevka.

Najbrž me tisti, ki imate doma psa ali kakšno drugo žival, obsodite ali pa vsaj ne razumete, da nočem zavetišča v svoji bližini. Veste, ne gre za tistega vašega psa, ki ga lahko krotite, vas uboga in nikogar ne vznemirja. Imate ga radi. Pa bi imeli radi v bližini 200 psov (o takšnem številu je bilo govora na sestanku v prostorih obrata Mlin v Bistri 30. 6. 1994) različnih pasem, starosti, velikosti in vzgoje ali brez nje? Kakšen hrup bo to v nočeh, ko se vse sliši! Nihče ne bo preprečil lajanja psov, ki se med sabo ne bodo poznali in ne trpeli. Kar spomnite se, kako je včasih težko obvladovati pse ob cepljenjih, če pa bodo živali na kupu ves čas, bo to toliko huje.

Nekateri pravijo: »Kdor ne mara živali, ne mara ljudi«. Trdim, da to ni res! So ženske, ki so splavile svojega otroka in se raje uk-

varjajo z živalmi. Hitlerjevi SS-ovci so izvajali svoj znani »Razli« v spremstvu psov. In če kdo misli, da so psi posebna živalska bitja, ki znajo misliti, naj vpraša kmeta o drugih živalih, ki jih brez pomisleka pohrustamo. Vedel vam bo povedati marsikaj zanimivega o sporazumevanju med živaljo in človekom. Zares se čudim, da so za nekatere psi taka izjema.

Gospa MÜLLERJEVA je na sestanku v Borovnici dejala, da bodo pse zreducirali na približno 50 živali, nekaj tako, da jim bodo poskusili najti novega lastnika, nekaj pa jih bodo humano odstranili. Kako humano? Po kakšnem merilu bo pes izbran za življenje ali smrt z injekcijo? Po pasmi, velikosti, lepoti? Ti boš živ, tebe bomo pa dali ubiti? In če mislijo res skrbeti njihovo število, zakaj ni Milena Močivnik na Visokem tega storila že sedaj? Zakaj ima pse in psice skupaj, da se še razmnožujejo, potem pa zberemo mladino, ji pokažemo ljubke kužke, ki jim neka Franciška Celarc ne dovoli bevskanja v svoji bližini. Fuj baba nehumana, nekulturna itd.! Prav! Vi, ki ste kulturni, imejte pasjo packarjijo z Visokega v svoji bližini. Vsi bogovi naj vam jo požegnajo! In če mislijo gospe urediti vse po predpisih (Meta Malus trdi, da ne mislijo tako, zato se je z njimi razšla), zakaj niso tega uredili in tudi omejili števila živali že sedaj na Visokem? Zakaj morajo psi od tam? Zakaj nekateri mislijo, da moram vse to požreti? S pokojnim Celarcem sva dolga leta garala ob urejanju lastnega stanovanja, pritrgovala sva si za hrano, obleko in šolanje treh otrok brez prostovoljnih prispev-

kov na žiro računu in sedaj bi mi radi nekateri preprečili tisto, kar mi po Ustavi pripada: NEMOTENO UŽIVANJE LASTNE POKOJNE!

Pa še to: Pravijo, da vodno črpališče za celotno občino Vrhnika ne bo ogroženo (načelnik medobčinskega inšpektorata g. Poljanšek je ostro proti pasjemu azilu!!!). Če bo kdorkoli dal zeleno luč za pse na kmetiji pri Ribiču, naj se zaveda, da bomo Borovničani zahtevali enako tudi za vse tiste kmete, ki imajo sedaj hleve v centru Borovnice in bi jih radi postavili ven iz naselja na obrobje Barja, pa jih ravno zaradi zaščite vodnega vira tja ne smejo postaviti, kljub temu da bi bili objekti bolj oddaljeni od črpališča, kot je kmetija pri Ribiču. Bomo pač zahtevali enakost za vse!!! Odpovedati smo se morali zazidalnemu načrtu Dol-Laze, odpovedati obrtni coni, pa kmetijstvu, vse za zaščito vodnega vira. Ne, gospodje, sedaj bomo pa zahtevali enakost, saj nismo menda manj vredni, kot so psi? Pa naj se z vseh strani cedi iz obrobja Barja v podtalnico, pa naj gre dolgoletni samoprispevek v maloro!

P. S. Gospo Müllerjevo sem v sredo, 17. 8. 1994, na sestanku vprašala: »Če vam je res toliko za živali, zakaj se kregate med sabo, zakaj ne združite moči in denarja in uredite skupaj z Meto Malus zavetišča na Medvedjeku, ki ustreza vsem predpisom in je že ustrezno sanitarno urejeno in tudi ljudi ne moti?«

Ni mi odgovorila, dvignila se je in skupaj s svojim spremstvom odšla. Franciška Celarc

SMO AVSTRIJSKO SLOVENSKO PODJETJE S 15-letnimi IZKUŠNJAMI

CI C.I. INTERNATIONAL
export-import-trgovina in storitve, d.o.o.
62204 MIKLAJŽ, Ul. Kirbiževih 53
telefon 062/692 250

PONUJAMO VAM:

- * visokokakovostne razplodne živali s strokovno pomočjo
 - * zagotavljamo odkup živali in ceno
 - * ZACNITE DONOSNO DELO
- Postanite naš partner v rejo južnoameriških ČINCIL. Informacije o brezplačnem seminarju dobite od 19. do 21. ure.

LJUTOMER 069/82 334, PTUJ 062/709 049,
SL. GRADEC 0602/53 654, METLIKA 068/42 452, SEŽANA 067/71 170,
VRHNIKA, VOJNIK, ŽIROVNICA 062/692 250

Najemnina

Vrhniki izvršni svet je sklenil, da se najemnina za profitno stanovanje določi z najemno pogodbo, ne more pa biti nižja iz izhodiščne najemnine, ki znaša 8 mark na kvadratni meter po srednjem tečaju Banke Slovenije na dan izstavitve računa.

Gasilci Drenovega Griča in Lesnega Brda praznovali 70. letnico

V soboto, 25. junija 1994, je Gasilsko društvo Drenov Grič — Lesno brdo praznovalo svojo 70. letnico obstoja. Na ta dan so pripravili slavnostno paradno svojih gasilskih enot ter gasilcev in gasilskih mehanizacij večine sosednjih gasilskih društev. Po mimo-hodu slavnostne parade je gasilce pozdravil predsednik Občinske gasilske zveze Jože Turk. Ob 70. obletnici gasilcev Drenovega Griča in Lesnega brda so prebrali kratko zgodovino društva. Prireditev so sklenili v športnem parku Š.D. Dren s pravo gasilsko veselico, katere se je udeležilo veliko krajanov in gasilcev drugih gasilskih društev občine Vrhnika.

S. S.

Začetek slovesne parade ob 70-letnici

Ob 70-letnici GD Drenov Grič — Lesno brdo so podelili priznanja in odlikovanja

Društvena priznanja in plakete

1. Ivanka Tomšič
2. Olga Friškovec
3. Francka Plestenjak
4. Hribar Minka
5. Malči Osredkar
6. Štefka Kucler
7. Metka Praprotnik
8. Antonija Zalaznik
9. Francka Jesenovec
10. Jožefa Pižmoht
11. Ivanka Jerina
12. Miha Petkovšek
13. Franc Petkovšek
14. Matjaž Mrzlikar
15. Jelka Jesenko
16. Tončka Dular

VETERANSKA PRIZNANJA

1. Janez Jelovšek
2. Alojz Dolenc st.
3. Janez Mihevc st.
4. Ciril Kavčič
5. Martin Petkovšek
6. Anton Setnikar
7. Franc Oblak
8. Alojz Pižmoht
9. Jože Ogorevc

ODLIKOVANJA OGDZ II. STOPNJE

1. Angel Bajc
2. Andrej Petkovšek
3. Alojz Petkovšek
4. Anton Jereb
5. Stane Potrebuješ

ODLIKOVANJA OGDZ I. STOPNJE

1. Anton Jelovšek
2. Anica Jelovšek
3. Pavle Jesenko
4. Srečko Dular

9. Janez Velkavrh
10. Janko Plestenjak
11. Jože Ogorevc ml.

DRŽAVNO ODLIKOVANJE PLAMENICA I. STOPNJE — STANE KUCLER

DRŽAVNO ODLIKOVANJE PLAMENICA II. STOPNJE — GASILSKO DRUŠTVO DRENOV GRİČ — LESNO BRDO

Gasilci v svečanem stroju pred gasilskim domom Drenov Grič — Lesno brdo.

Strelna zanetila požar

Letošnje vroče poletje je prineslo marsikatero nevarnost z vročinskimi nevihtami, neurji, točami, strelami.

Tudi naše območje je bilo deležno teh vremenskih nevarnosti. 12. 7. 1994 je ob 16.30 strela zanetila požar na gospodarskem posloju družine Debevec, na Padežu 4, na Pokojiški planoti. Zgore-

lo je celotno poslopje, kjer je bila staja za živino, strojna lopa in senik, poln sena. Škoda je bila ocenjena na 3 milijone SIT. Slika prikazuje že popolnoma očiščeno pogorišče, dva dni po požaru.

Družina Debevec se zahvaljuje za pomoč pri ublažitvi in sanaciji ognjene katastrofe:

»Debevčevi s Padeža se zahvaljujemo vsem vaščanom Zavrha, Padeža in Pokojišča, prostovoljnemu gasilskemu društvu Borovnica, Brezovica pri Borovnici, Verd, poklicni gasilski brigadi Ljubljane ter vsem, ki ste priskočili na pomoč ob požaru ter pri pospravljanju pogorišča. Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki ste nam pomagali materialno, nam podarili in uskladiščili seno, ter vsem, ki ste nam podarili les za postavitve novega poslopja. Hvaležni smo tudi vsem, ki nam pomagata in ste nam obljubili pomoč pri gradnji novega objekta.

Zelo smo presenečeni nad Vašo velikodušno pomočjo in se zavemo, da se vam bomo težko oddolžili.«

Družina Debevec

Prehojenih 70 let gasilcev Drenovega Griča in Lesnega brda

Zgodovina našega društva sega v leto 1924, ko je bilo ustanovljeno. Prvi ustanovitelji gasilskega društva so začeli ob koncu leta 1923 in v začetku leta 1924 sestavljati upravni in nadzorni odbor ter vpisovati člane, da so društvo lahko ustanovili. Po obstoječi matični knjigi je razvidno, da je takrat bilo v društvu 30 članov. Ta zametek društva je začel razmišljati o zidavi gasilskega doma. Pridobili so zemljišče na mestu, kjer naj bi stal gasilski dom. Začela se je akcija krajanov za gradnjo doma. Za poravnavo vseh stroškov pri sami gradnji doma so si krajanje in gasilci pridobili sredstva sami z nabiralnimi akcijami, veseljami in igrami. Dom je bil hitro zgrajen, nabaviti pa je bilo treba še notranjo opremo, predvsem pa kupiti gasilsko brizgalno, ker brez nje ne bi mogli gasiti.

Že leta 1928 si je društvo pridobilo motorno črpalko »renault«, ki je zvesto služila tri desetletja svojemu poslanstvu. Tako kot se staro umika novemu, se je tudi ta umaknila v zasluženi pokoj in je bila nekaj časa neuporabna. Vendar se je javil Jelko Bajc st., da bi jo usposobil, kar mu je tudi uspelo. Vendar pa je zmanjkalo časa za popolno obnovo. Upamo, da bo v čim krajšem času celotna črpalka obnovljena in da bo še vnaprej v ponos gasilskemu društvu.

Že kmalu po 2. svetovni vojni smo si priskrbeli avtomobil »mercedes«, muzejske vrednosti, vendar tega nismo znali izkoristiti, saj v tistem času še ni bilo zbirateljskih strasti starih oldtajmerjev. V današnjem času bi zanj za zameno gotovo dobili sodobno novo avtocestno. V letu 1968 smo nabavili motorno črpalko »rosenba-ver«, leto kasneje pa kombi volkswagen, ki je gasilcem služil kar 11 let. Leta 1980 smo končno prišli do novega vozila — kombija, znamke TAM 2000 — za potrebe gasilcev in krajanov.

Tako gasilci kot krajanje smo si želeli, da bi ponovno obnovili dom. Leta 1974 je bila obnovljena celotna fasada, v posameznih obdobjih pa dograjeni in adaptirani posamezni prostori. Ponovna obnova celotnega gasilskega doma se je začela že leta 1987. Sredstva so prispevali krajanje s samopriskevkom. Vendar je le-ta denar kaj kmalu pošel. Obnova gasilskega doma se je ustavila.

Nato pa smo leta 1988 gostili ansambel bratov Avsenik, katerih koncert nam je prinesel toliko denarja, da smo lahko nadaljevali z obnovo. S temi sredstvi smo lahko dokončali novo orodjarno, obnovili smo tudi sejno sobo in usposobili sanitarije.

V letu 1989 se je ponudila možnost nakupa odpisane cisterne. Nakup so nam spet omogočili krajanje s svojimi prispevki in KS Drenov Grič — Lesno brdo. Leto poprej smo vložili vsa naša sredstva v gradnjo orodjarne, zato bi brez te pomoči ne mogli kupiti cisterne.

Obnova cisterne se je zavlekla, vendar je treba upoštevati, da so gasilci pred obnovo gradili orodjarno in je bil le potreben določen predah za ponovno veliko delo. Delo so opravili po svojih sposobnostih mehaniki, avtoelektrikarji, ličarji, kleparji, ključavniki.

Po novi maši

Čutimo dolžnost, da se zahvalimo vsem, ki ste na kakršen koli način pomagali pri pripravah na novo mašo ter nam tudi po njej pomagali urediti in pospraviti kozolec z okolico mlina in pekarije. Brez vseh vas, ki ste pomagali prej in potem, bi tega dela sami ne zmogli. Enako hvaležni smo tudi najmlajšim pomočnikom. Prav vsem iskrena hvala. Kožuhovali — Tomšičevi

čarji in obrtniki s svojimi prispevki in uslugami.

Tudi delovne organizacije, Kovinarska avtomontaža, OGDZ Vrhnika, oddelek za Narodno obrambo, niso ostali gluhi za naše prošnje. Pomagali so nam z materialom in uslugami, z izdelavo elementov. Tako smo s skupnimi močmi pridobili našo težko pričakovano cisterno, ki bo služila nam, gasilcem pri posredovanjih ob požarih, krajanom pa za dovoz vode v sušnih obdobjih.

5. oktobra 1991 je bil za gasilsko društvo in KS Drenov Grič — Lesno brdo dan, ki bo lepo zapišan, saj je GD uradno prevzelo avtocestno v uporabo.

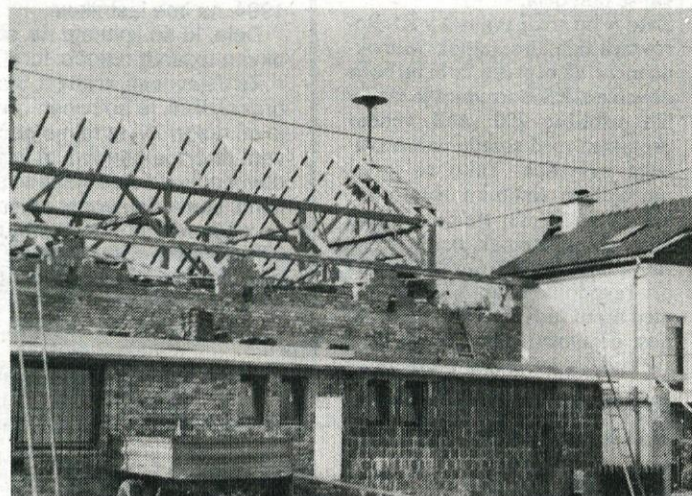
Tudi leto 1992 je bilo uspešno. Izdelali smo sejno sobo skupaj s sanitarijami in končno dobili kotiček, kjer se lahko kulturno pogovorimo. 13. 6. 1992 smo postavi-

vili zaščitnika gasilcev — sv. Florjana na svoje mesto. Iste dne je bil opravljen nov napis GASILSKI DOM in otvoritev šole v zgornjih prostorih.

Blagoslov orodjarne, sejne sobe in vozil je bil 18. 10. 1992. Kljub slabemu vremenu se je dogodka udeležilo veliko krajanov. Kulturniki so pripravili lep program, najzaslužnejši pri tem skupnem uspehu pa so prejeli plakete.

V zadnjem obdobju smo se največ ukvarjali z lastninjenjem gasilskega doma in pripravo na proslavo ob 70-letnici obstoja gasilskega društva.

Na koncu se v imenu vseh članov Gasilskega društva Drenov Grič — Lesno brdo zahvaljujem vsem krajanom, sponzorjem, ljudem dobre volje, ki so nam omogočili, da smo razne krize prebrodili čim lažje.

Obnova Zadrúžnega doma

Zadrúžni dom na Stari Vrhniki je bil zgrajen pred 40 leti. V teh letih se podoba doma ni bistveno spremenila. V šestdesetih letih so prizidali le pisarno krajevne skupnosti in uredili sanitarije.

Dom je v teh letih služil za različne kulturne dejavnosti ter za potrebe krajevne skupnosti in mladinske organizacije. Zunanji pokriti del pa so še do lani uporabljali za mleto žito.

Po vseh letih se je pokazala potreba po obnovi strehe doma, ki je bila zaradi obilice prahu močno dotrajana.

Na svetu krajevne skupnosti so si lani zadali nalogo, da pričnejo dom končno urediti. Material je bil nabavljen že nekaj časa, zato je bilo treba preskrbeti še nekaj manjkajočega materiala in akcija je lahko stekla.

Dela so se lotili v četrtek, 23. junija, in ga končali v soboto, 25.

junija, na dan državnosti. Za organizacijo velja pohvaliti Andreja Krvinu in predsednika sveta Francija Petkovška, ki sta bila pobudnika in organizatorja akcije. Krajanje so se izredno pridno odzvali na akcijo, saj se je v treh dneh izmenjalo več kot štirideset ljudi. V povprečju je bilo vsak dan prisotnih več kot 18 ljudi.

Posebno velja pohvaliti Metoda Osredkarja, Petra Gabrovška, Janeza Bogataja, Janka Smolnikarja, Jožeta Filipiča, Janeza Krvinu, Leona Plahutnika in druge. Zahvala velja tudi mladini s Stare Vrhnike, ki se je polnoštevilno udeležila akcije.

Zahvala tudi vsem, ki so prispevali denarna in materialna sredstva in tako prispevali k uspešno opravljenemu delu.

Dela še niso končana, saj bo treba še precej sredstev in truda, da bo dom dobil končno podobo.

Prijatelj gasilstva odšel iz Borovnice

Na največji Marijin praznik je odšel iz naše vasi doseđanji župnik gospod Jože Stržaj.

Že kmalu po njegovem prihodu v našo faro smo gasilci ugotovili, da je naš simpatizer. Ko smo se dokončno spoznali, smo postali prijatelji. Redno se je udeleževal naših občnih zborov. Z njegovo pomočjo smo prvi v tem delu naše lepe domovine blagoslovili naš gasilski dom ter orodje in opremo v njem. Kazal nam je pot po novnem odkrivanju našega zavetnika sv. Florjana. Prav na Florjanovo nedeljo smo skupaj pripravili mašo, ki jo je daroval za vse pokojne gasilce naše kotline.

Veliko smo že sodelovali pri pravi 110-letnici našega društva, ki bo prihodnje leto. Prav ob tej obletnici naj bi odkrili in blagoslovili nov kip sv. Florjana, ki naj bi ga društvu darovala naša krajanja. Upamo, da se bomo prihodnje leto spet srečali v Borovnici ob tem slovesnem dogodku. Tudi z naslednikom g. Janezom si želimo takega sodelovanja. Na koncu velika hvala tebi, gospod Jože, in kjer boš v svoji službi hodil, Bog ti srečo daj!

Gasilsko društvo
Borovnica
Ciril Kos

Bi radi poleteli

Z jadralskim padalom, čeprav nimate ustreznega znanja? Problem je rešen. Klub letalcev Vrhnika — sekcija jadralskih padalcev vas popelje s tandemom — padalom za dva s Kravca, Kriške gore ali z domačih hribov. Če pa boste ugotovili, da vas letenje veseli, organiziramo tečaje in posredujemo pri nabavi opreme. Informacije po telefonu 753-519, 751-471

Odprla so se šolska vrata

Vročih počitnic je konec. Odprla so se šolska vrata za več kot 2190 otrok vrhniških osnovnih šol. Breskrbnih dni je konec, tako za otroke kot starše. Zopet se bo pričelo učenje, spraševanje, pisanje šolskih nalog in kontrol, pričele se bodo šolske aktivnosti in dejavnosti, pač vsakdanja šolska opravila in polne težke šolske torbe. Starši so morali kar precej seči v denarnice, da so napolnili šolske torbe s »prepotrebni« šolskimi rekviziti.

Med temi otroci pa je prvič šolska vrata prestopilo 247 prvošolčkov. V osnovni šoli Ivan Cankar v šestih razredih 144 otrok, na Drenovem Griču 23, v osnovni šoli Log — Dragomer v dveh razredih 35 otrok ter v Borovnici 45 otrok, ki so v dveh razredih. Vse šole so za prvošolčke pripravile posebne sprejeme, da bi prvi dan ostal v spominu, saj šola ni neka »ustrahovalna in črna« ustanova, ampak prijazen drugi dom, kjer

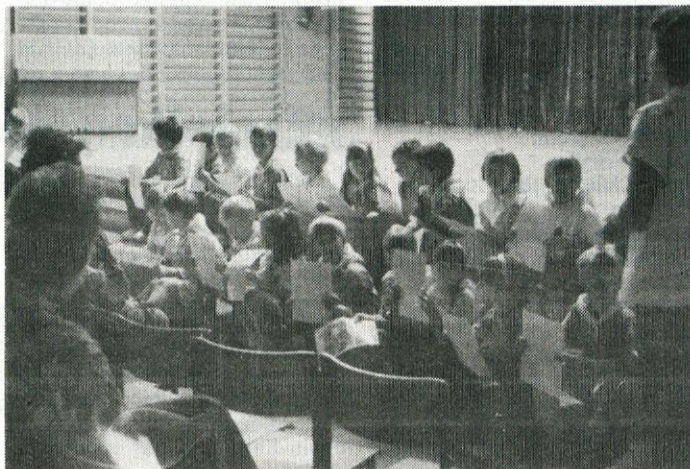
prijazne tovarišice učijo pisati, brati, računati ter še marsikaj.

Osnovna šola Ivana Cankarja je prvošolčke sprejela v mali dvorani Cankarjevega doma, kjer je za razpoloženje poskrbela prava PIKA NOGAVIČKA, nato pa so se vsi skupaj s starši odpravili na sprehod v svoje razrede.

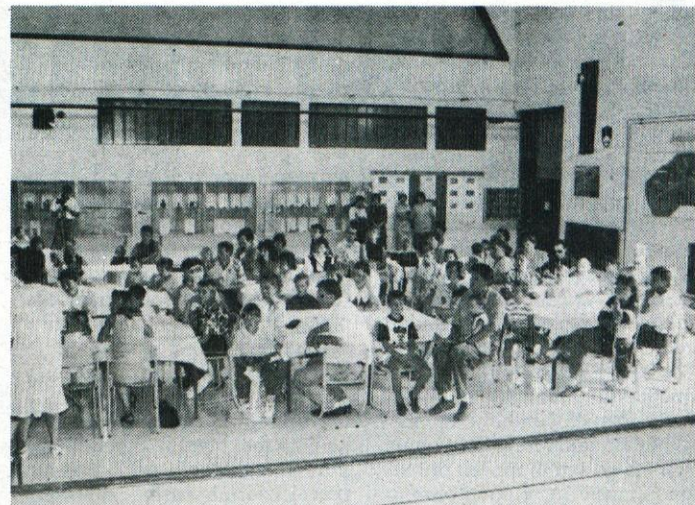
V osnovni šoli Log — Dragomer pa so učenci višjega razreda pripravili kratek nastop o žabici, ki je prvič šla v šolo. Nato pa so nove razredničarke prvošolčke odpeljale v svoje razrede.

V enoti Drenov Grič — Lesno Brdo pa je učiteljica Katarina otroke sprejela v svojem razredu, učenci že drugega razreda pa so zapeli in zaplesali ter tako razpoložili nekoliko napete prvošolčke.

V Borovnici so se prvošolčki zbrali v večnamenskem prostoru, kjer so spoznali svojo razredničarko, ki jih je odpeljala v novo okolje razreda.

Oba prva razreda borovniške šole.

V osnovni šoli Log — Dragomer so se starši in otroci kar po »domače« usedli okoli pripravljenih miz;

V enoti osnovne šole Log — Dragomer Drenov Grič — Lesno Brdo pa so se otroci posedli okoli razreda, zadaj pa so bili na začetku še starši;

Prvošolčki iz Vrhnik nekako že zaskrbljeno poslušajo zgodbi Pike Nogavičke, vendar jih je hitro spravila v smeh in dobro voljo

Pogled v šolske filmske arhive

Ob 90. obletnici šolske stavbe na Tržaški cesti 2 je pomočnica na razredni stopnji OŠ I. Cankar ga. Marina Mohar s sodelavci pripravila prisrčno slovesnost.

Dela z arhivskimi filmi se je lotila pred dvema letoma in tako so pred zbranim v polni Mali dvorani Cankarjevega doma zaživel dokumenti preteklosti in pedagoško delo preteklega in sedanjega časa, ki ga je filmski trak zabeležil pred sedemindvajsetimi leti: zimska šola v naravi, kurirčkova pošta, pustovanje, valeta — prijetne in nerodne situacije, zabava in delo, znani obrazi... Leta 1966 je namreč OŠ Janez Mrak dobila kamero, ki jo je kupil takratni Zavod za zaposlovanje; ustanovo je tedaj vodil g. Božovič, oče zdravnice Prebilove, največ pa je s kamero delal učitelj Zdene Mohar, ki je veliko prispeval k nastajanju in dokončnemu oblikovanju predvajanih filmov; pripravil je namreč komentarje, ki jih je brala učenka Darja Kogovšek, glasbo je izbrala Helena Grbac, učiteljica glasbenega pouka, na video kaseto je filme presnel Video center iz Ljubljane.

Slovesnosti sta dala poseben žar in vsebino pojavnost gostiteljice, v imenu OŠ I. Cankar, gospe

Marina Mohar, njen nagovor zbranim in komentar življenja in pedagoškega dela, zajetega v arhivskem prikazu in podanega z zgodovinsko distanco in vso človeško toplino. Dr. France Habe pa je s svojo vitalnostjo in iskri vimi spominskimi utrinki na svoja šolska leta in življenje na Vrhnikih dodal dogodku resničnost in trdnost devetih desetletij.

M. R.

Zdene Mohar

Mladi tehnik notranjske regije tekmovali

V okviru odprtih vrat in 90. letnice šolske stavbe na Tržaški 2 je v petek, 20. maja 1994 potekalo regijsko tekmovanje mladih tehnikov — Notranjske. Organizator je bila osnovna šola Ivana Cankarja z zagnanim mentorjem Zmagom Solino. Tekmovanje in srečanje je potekalo pod geslom »Raziskujemo-ustvarjamo-tekmuje« in je bilo v razredih osnovne šole Ivana Cankarja ter v dvorani Doma Karla Grabeljška. Namen, pa je bil predvsem prikazu enoletne aktivnosti učencev in učitejev osnovnih šol na področju tehnike. Učenci notranjske regije so tekmovali v različnih tehničnih panogah, kjer so prikazali uporabnost moderne tehnike in tehnologije, ohranjanje narodne in narodove tradicionalne tehnologije ter delovne navade, razne raziskovalne naloge z ekološkimi osveščanji, razne fotografije in video

posnetke ter še ostale raziskovalne in proučevalne naloge. Vsi pripravljene izdelki pa so bili razstavljeni v Domu Karla Grabeljška.

Skrbno pripravljen projekt je v celoti uspel in pokazal da se mladi v svojem učnem procesu zanimajo tudi za sodobno tehniko, katera jim bo prav gotovo koristila v nadaljnjem študiju za izbiro svojega lastnega poklica. Srečanje pa so omogočili tudi številni sponzorji: Jani Govekra, Elektrotehnika Postojna, Petrol trgovina, Jeraj — dobava olja, Rean inženiring, Pacuki Ljubljana, Pizzerija Boter, Biokop Koper, Vrtnarsko Simon Hlebec, Hal d.o.o., Bistro Ljubljana, Stane Štupica, LB Vrhnika, Janez Zupančič, SDSS Vrhnika, Darko Bajc Vrhnika, Skupščina občine Vrhnika, oddelek za obrambo Vrhnika in 53. območni štab TO Logatec.

Razstava tekmovalnih in pripravljenih izdelkov v Domu Karla Grabeljška.

Priznanja so prejeli tudi učenci osnovne šole Ivana Cankarja.

Investicije v objekte družbenih dejavnosti v letu 1994

Oddelek za družbenoekonomski razvoj in planiranje je že konec oktobra 1993 zaprosil zavode s področja družbenih dejavnosti, da glede na najnujnejše potrebe in v skladu s stanjem objektov posredujejo svoj načrt evidentiranih investicijsko-vzdrževalnih del na njihovih objektih za leto 1994.

Vsi objekti so stari in v sorazmerno slabem stanju, tudi (ali pa predvsem) zato, ker so bila sredstva, ki so jih za te namene zavodi v prejšnjih letih dobivali iz proračuna, minimalna. Zato so bile potrebe velike.

Na podlagi potreb (in želja) ter glede na stanje je Oddelek za DER in P določil prioritete oz. obseg del glede na načrtovana proračunska sredstva (20 mio. SIT).

Večina del je bila narejenih v poletnih mesecih (čas počitnic), nekatera pa bodo do konca leta.

1. VVZ ENOTA BREG

- V sodelovanju z GD Breg zamenjava peči in ureditev okolice.
- Sanacija tlakov v igralnici, v eni igralnici odstranitev parketa, podložnega gips tlaka, toplotne izolacije in nasipa, izdelava hidro- in toplotne izolacije podložnega tlaka ter polaganje in lakiranje novega parketa. V drugi igralnici odstranitev starega, polaganje in lakiranje novega parketa.
- Sanacija štirih podestov z odstranitvijo stare keramike in polaganje novega klinkerja.

ENOTA DRAGOMER

- sanacija sten;

ENOTA TRŽAŠKA

- popravilo oz. zamenjava slemenjakov;

2. OŠ LOG — DRAGOMER

- popravilo stropov, odstarnitev starega gipsa stropa in obdelava betonskih stropov z rustikalnim ometom
- popravilo streh, še v delu, odstarnitev 5 svetlobnih kupol, popravilo obrob pri 10-ih svetlobnih kupolah ter obnova strehe nad zbornico in stopniščem — izdelava »hladne« strehe in obloga stranskih sten

ODDELEK BEVKE

- ureditev centralnega ogrevanja v šoli in stanovanjih

3. OŠ DR. IVANA KOROŠČA BOROVNICA

- popravilo strehe nad telovadnico, še v delu, odstranitev obstoječe pločevinaste strehe nad telovadnico in izdelava »hladne« strehe

4. OŠ IVAN CANKAR VRHNIKA — RAZREDNA STOPNJA

- sanacija sten — izdelava hidroizolacije z injektiranjem (druga proračunska sredstva)
- obnova telovadnice — namestitve stropnih seval, izdelava nove razdelilnice hrane

5. ŠPORTNI PARK

- obnova lokala pod bazenom, razna večja vzdrževalna dela ter pleskanje bazena

6. CANKARJEV DOM

- plinifikacija kurilnice. V teku je razpis za izdelavo projektov in izvedbo obnove kurilnice.

Vrhnika, 2. 9. 1994

ODDELEK ZA DER IN P

90. let šolske stavbe, ki je vzgojila marsikaterega znanega Vrhničana. Zanimiva je izjava dr. Franceta Habeta: »Tu sem se likal in ta šola mi je veliko dala!«

ČMO(K) Barje '94

Letošnje poletje smo skavti Ostrorogega Jelena zopet obeležili z nepozabnim dogodkom. Tako kot predlanski Mednarodni Ekološki Barjanski Skavtski Tabor (MEBASTA) je tudi ta potekal na Ljubljanskem Barju, in sicer od petka, 26., do nedelje, 28. avgusta.

Že ime — ČMO(K) BARJE — samo po sebi razkriva našo pripravljenost, da čim bolj spoznamo bogate zaklade, ki jih ponuja Barje ter po svojih močeh prispevamo čimveč za njihovo ohranitev. In nenazadnje je Barje zaradi svojih posebnosti v mnogih pogledih zanimivo za najširši krog javnosti. Tu pa smo se dotaknili že drugega pomena imena, ki namiguje na posebne značilnosti močvirnatih tal: predvsem veliko moče in blata.

Akcije se je udeležilo 130 skavtinj in skavtov iz vse Slovenije, poleg domačih še skupine iz Breznice, Domžal, Kamnika, Kranja, Ljubljane, Raven na Koroškem, Slovenske Bistrice, Trebnjega, Železnikov in Žirov. Aktivnosti so bile prirejane za starost izvidnikov in vodnic, t.j. 11 — 16 let. Med tridnevnim taborjenjem ob Ljubljani (pri izlivu potoka Radencišče blizu Vnanjih Goric) v prelepem barjanskem okolju smo goste navdušili za lepote, ki jih ponuja Barje in spletli mnogo trdnih prijateljstev.

Glavna zanimivost, t.i. 'Proga Preživetja', je vodila prek 16 ovir in ponujala obilo izzivov, poleg tega je udeležence (ko je obratovala, se jih je kar trlo) navajala na 'barjansko življenje'. Naj naštem le nekaj preizkušenj: za začetek je bilo treba ob vrvi preplezati grič, nato do pasu zabroditi v barjanski odtočni jarek, se prebijati med visokimi koprivami ali plaziti, kot to počne barjanska stonoga. Na sporedu je bila celo vožnja po jeklenici, napeti nad mrzlo Ljubljano. Obilo ravnotežja in

nič manjšo mero poguma je terjalo prečkanje reke po vrvnatem mostu. Za posladek so postregli s pravim labirintom, katerega edini izhod je peljal skozi prostorno luknjo, polno žlahtnega barskega blata. 'Preživeli' so ga odnašali v velikih količinah pod tušo, kjer je bilo treba temeljito sprati sleherni del telesa, obleke in obutve.

Oba večera je za glasbene užitke poskrbel band iz Podpeči. Takrat je iz mnogih grl odmevalo precej izvirnih pesmi, napisanih prav posebno za to priložnost. Med drugimi je bilo slišati pripoved o barjanskih skavtih na raperjski način in seveda himno ČMO(K). Našega legendarnega prednika, Ostrorogega Jelena, smo počastili z malce posodobljenim odlomkom iz Bobrov, ki je govoril o dogajanjih na koliščih širim Barja.

Brez resnega početja seveda ne gre. V ta namen so bile glede na različne tematike organizirane ustvarjalne delavnice pod vodstvom izkušenih strokovnjakov: 'rastlinska čistilna naprava' na deponiji Barje, 'bio prehrana' v Vnanjih Goricah, 'ptice na Barju' na ornitološki postaji Sinja Gorica, 'naravni spomenik Mali Plac', folklorni plesi, 'barjanska arhitektura' pri Plečnikovi cerkvi sv.

Mihaela, ribarjenje v Ljubljani, žganje apna v Podpeči, potapljanje v Retovju, 'košarstvo' v Notranjih Goricah in 'živalstvo' na Plešivici. Kdor je še kljub vsemu našel kaj prostega časa in ga izkoristil za počitek, se je lahko dejavno udeležil postavljanja skavtskih objektov iz lesa, skavtskih iger in igrice, opazovanja zvezd, atletskih športov in še mnogo drugega.

V nedeljo popoldne, po skavtski maši, je na tabornem prostoru nastalo kar malce gneče, saj nas je obiskalo veliko domačinov, ljubiteljev barja in drugih skavtov.

Skratka, bilo je sila zanimivo, poučno in hkrati zabavno. Kot so povedali gostje ob slovesu, Barja ne bodo nikoli pozabili!

Miha Černetič

Izvedbo projekta ČMO(K) BARJE so nam omogočili:
Občina Vrhnika
Urad za mladino RS
Tise d.o.o.
Ljubljanske mlekarnarne
Pekarna Klasek
Pekarna Kovač
Market Mlinar
Jata reja
Mohorjeva družba
Papirnica Televč
Peter's Teleshop
Mesarija Lajči

Drugi vod Borovniške čete zopet na položajih

V soboto, 2. 7. 1994, je drugi vod medvojnje Borovniške čete organiziral srečanje na Verdu z domačini, ki so nam leta 1991 na različne načine pomagali preživeti negotovost vojne vihre.

Vsi skupaj smo se zbrali pri

družini Kunstek. Ob dobri kapljici smo nazdravili tretji obletnici osamosvojitve Slovenije in slavili skoraj do jutra. Domače smo obdarili s skromnimi darili (buteljka in kava) in se na tako simbolično oddolžili za vse, kar so storili za nas med vojno. Veliko nam je pomenilo, da so bili takrat z nami tako oni kot vsa Slovenija.

Zato smo se odločili, da naše srečanje postane tradicionalno in v prihodnjih letih se bomo srečevali zadnjo soboto junija, krepili medsebojne vezi in obujali spomine.

Brane Mihevc

Služba »cesarju« tudi drugače

Že dalj časa sem razmišljal o civilnem služenju vojaškega roka, vendar se je to zdelo v Jugoslaviji nemogoče. Na uho so mi prišle raznovrstne zgodbe o fantih, ki niso hoteli pod orožje in so storili marsikaj, da bi se temu izognili. Družba je bila za take nesprijemljiva, kaj pa se z neugnanci počne, vemo. Pravega ozadja ne poznam, zato naj o tem piše kdo drug. Z razpadom stare in z nastankom nove države pa so se pokazale boljše možnosti. Pozanimal sem se in postopek je stekel.

V juniju se je končalo moje sedemmesečno služenje domovini. Nastanjen sem bil v zavodu za gasilno in reševalno službo (ZGRS)

v Sežani, torej v osrčju Krasa. Nemaokrat mi misel zaplava tja, kjer sem preživel veliko lepih trenutkov. Po enomesečnih predavanjih smo bili vključeni v vsakdanja opravila in menim, da smo bili v veliko pomoč poklicnim gasilcem. Vsak je lahko našel delo, ki ga je veselilo in ga skrbno opravljal. Pregledovali smo gasilne aparate, vzdrževali vozni park, urejali okolico zavoda, v vas brez vodovoda smo vozili vodo, gasili gozdne požare, opravljali dežurstva v sobi za radijske zveze in žal precej pogosto posredovali v prometnih nesrečah. Seveda je vse potekalo pod strokovnim vodstvom. Popoldneve smo imeli

proste, vendar smo bili vseeno pripravljani na posredovanje. Seveda ni teklo zmeraj vse kot po maslu. Včasih so nastali spori med nami »civilniki«, precej pogosto smo se gledali navzkriž z direktorjem, ki nam je strigel peruti in nas priganjal k delu, včasih pa si bil sam sebi v napoto in še sam nisi vedel, zakaj.

Vse prigode in nezgode so nas povezale, skupaj z gasilci smo postali prijatelji. Vem, da so vojaške strukture za državo potrebne, vendar je še bolj potreben MIR. Zanj si prizadevam po svojih močeh in ga gradim skupaj z drugimi. Možnosti je veliko.

Marko Gabrovšek

»Ekološka« modna revija

Nekateri učenci 6. — 7. razredov OŠ LOG-DRAGOMER smo se odločili, da za teden odprti vrat, ki je bil na naši šoli od 23. do 28. maja, pripravimo kako zanimivost.

Dogovorili smo se, da iz plastičnih vrečk različnih barv sešijemo posebne obleke — jih seveda tudi predstavimo. Rečeno — storjeno. Skupaj z gospo Mojco Čehovin-Kavčič, ki nas vestno uči

zgodovino, smo zasnovali in narisali modele, ki smo jih kasneje tudi sami sešili. Pri šivanju so izgubljale živce Tina Mencej, Janja Kralj, Petra Dominič, Maša Kumar in moja malenkost. Potem pa je bilo potrebno samo še veliko vaje, vaje, vaje, ... in naša »ekološka« modna revija je bila že skoraj rojena.

Bila je sreda, 25. maja, in ura je kazala 11.30, ko smo odšli v glas-

beno učilnico, da bi se še zadnjič pripravili za nastop. Ob 12.30 se je revija rodila. Občinstva je bilo kar precej in čeprav so imeli naši mladi manekeni — manekenke malo treme, je vse potekalo bolj ali manj brez večjih zapletov. Upamo, da je bilo občinstvo z našo revijo zadovoljno.

Lepo se zahvaljujem vsem, ki so nam omogočili, da smo našo idejo uresničili, in upam, da nam bo še kdaj »kapnila« kakšna podobna.

Irena Strnad

Otroci VVZ Dragomer so pri izdelovalcu dežnikov Slavku Puzigači sami izdelovali prave dežnike in obenem veselo sklenili brezbrizne dneve v vrtcu, saj jih že jeseni čakajo šolske klopi.

Rojstni dan VVE Dragomer

Aprila 1994 je minilo 15 let od odprtja VVE Dragomer. V počastitev obletnice smo delavci in otroci pripravili zanimivo prireditev, na katero smo povabili starše in krajanje. Tako kot ob odprtju je tudi tokrat zapel MPZ Dragomer. Slikarka Milka Erbežnik je slikala z otroki in starši. Brez dizoavrov tudi ni šlo, saj so jih otroci in vsi zainteresirani oblikovali iz gline.

Tovarna LIKO iz Verda je priskočila na pomoč in nam darovala lesene ostanke za pravo mizarško delavnico.

Neustavljivi so bili otroci, ki so poslivali več kot sto krožnikov, skodelic in drugih predmetov, ki jih je podarila tovarna KILI iz Liboj.

Pa to še ni vse! Otroci so še tkali, izdelovali vetrnice, pikapolonice, metulje, slikali na steklo. Gotovo pa sta bila najzanimivejša zapravljička, s katerima smo se vozili po Dragomerju.

Otrokom je bilo res lepo, saj so se lahko osvežili tudi s sladoladom, ki sta ga podarila slaščičar na BERZO in trgovina DOBER DAN iz Dragomerja.

Za sladkarije so poskrbeli starši in trgovina Dragomer.

K rojstnemu dnevju sodi tudi darilo. Iskrena hvala staršem, ki so prispevali denar za nov videorekorder.

Hvala tudi DEŽNIKARSTVU PUZIGAČA za posojene dežnike, ZKO za stojnice in pizzeriji

SICILIJANA za sladoladno hladilno skrinjo.

Hvala prav vsem, ki ste kakor-

koli prispevali, da nam je bilo lepo.

Otroci in delavci VVE Dragomer

ADRIATIC odprl še drugo poslovalnico

1. septembra je v podhodu Črnega orla na Cankarjevem trgu na Vrhniki zavarovalniška družba ADRIATIC odprla še drugo svojo poslovalnico. V samem centru Vrhnike bo ADRIATIC nudil vse vrste zavarovanj: avtomobilsko in kasko, požarno, stanovanjsko, zavarovanje gospodinskih strojev in aparatov, za vlomsko steklo, živila v zmrzovalniku, strojelomna zavarovanja, za računalnike, odgovornost, prireditve, živali, posevke, nezgodno, življenjsko, turistično, transportno, prevozniško dogovornost, posojila in plovila... Delovni čas so prilagodili uradnim uram občine in drugim institucijam:

ponedeljek, torek in četrtek je odprto od 8. do 15. ure sreda od 8. do 17. ure in petek od 8. do 13. ure.

S. S.

Butalci in Cefizelj v Prečudnem kraju

Kot vedno mi tudi tokrat pride najprej na misel, da poimenujem kraj, v katerim živim, z vsem znanim imenom — Prečuden kraj. Čemu? Poglejmo.

Pred »davnimi« časi so naši vrli gradbinci pričeli ustvarjati približno 1 km dolg odsek ceste od križišča, kjer vstopamo na avtocesto, do Sinje Gorice. Nisem si mogel kaj, vzem sel meter, svinčnik in papir, sedel na kolo in izmeril tisto, kar so tako dolgo ustvarjali. Takole sem nameril:

Širina pločnika — 1,50 m
Širina kolesarske steze — 1,50 m
Širina zelenice — 0,90 m
Širina skupaj — 3,90 m

Širina voznega pasu — 3,50 m

Ni kaj. Tako je »ratalo«. Mere govoriyo same zase. O tem, da bi moral biti na vsakem odcepu (tu jih je kar nekaj), predviden prostor za tiste, ki zavijajo v levo, ni ne duha ne sluha. Kaj neki to potrebujemo! Če bi imeli še to, bi bili tisti, ki se vozijo tod, prehitro na cilju. Lepo postane takrat, ko se za traktorjem »nabere« malo daljša kolona. Očitno so načrtovalci hoteli zmanjšati hitrost na tem delu. To jim je uspelo. Kako varno je, bomo videli čez čas. S tako logiko — zmanjšanje hitrosti — je konec brz, ko se od črpalke dalje cesta razširi. Tod je »prostora«, takole na oko, za dva metra več,

kar voznike zapelje, da nekoliko bolj pritisnejo na plin in skušajo nadomestiti zamujeno. Kdor ne verjame, naj se postavi na katerega od prehodov za pešce in verjemite mi, zelo zelo redki so tisti, ki ustaviyo. Očitno je cesta preširoka, treba jo bo zožati. Morda bi poklicali na pomoč kakšnega strokovnjaka iz Butal?

V Prečudnem kraju bi potrebovali tudi Cefizlja, da bi tiste voznike, ki so že pozabili, kaj pomenijo prometni znaki in kakšna so pravila na cesti, malo v roke vzel in med njimi nekaj reda napravil. Za jasnejšo sliko le nekaj primerov.

Pri vrhniški knjižnici je parkirni prostor. Tam je prometni znak, ki prepoveduje ustavljanje in parkiranje na desni ob živi meji, gledano proti našemu glavnemu mestu. Da je veliki večini voznikov to kaj malo mar, je opaziti ob vsakem času, podnevi ali ponoči, naj bo delavnik, nedelja ali praznik. Če morajo zaradi tega kolesarji med vozila na pas, ki jim ni namejen, ni pomembno. Med semaforiziranim križiščem in mostom čez Ljubljano je njega dni stal prav tak prometni znak. Že nekaj časa ga ni več. Sedaj sameva tam le še drog in upa na lepše dni. Je kar malo več prostora na pločniku, lahko več voznikov pusti tam svoje jeklene ljubljence. O tem, da morajo pešci, tudi mamice z vozički na cesto, ne gre izgubljeti

besed. Naj le malo pazijo. Saj moramo mi šoferji vendar kje parkirati!

Da se praktično pri semaforju ustavljajo vozila (tudi tovorna), da bi vozniki »pobrali« avtošoparje proti Borovnici, je posebno zjutraj in ob 14. uri pogost pojav. Kako je, če voziš za nekom, ki na takšnem kraju ustavlja, se ve.

Zelo pogosto se dogaja, da se vsak v svojem vozilu, vozeč v nasprotni smeri, srečata dva znanca, ustavita vozila, odpreta okna in se pričneta pogovarjati. Seveda je pogovor izredno pomemben in ne more počakati toliko, da bi poiskala parkirni prostor kje, kjer ne bi ovirala nikogar. Če slučajno pripelješ za enim od njiju in si drzneš uporabiti hupo, dobiš v najboljšem primeru jezen pogled in dvignjen sredinec v poduk.

Jaa, pa maligančki! Tu, da so težave? To pa že ne bo držalo, saj vedo že vrabci na strehi, da ob takšnih priložnostih vozniki »še bolj previdno vozijo«.

Se bi se dalo kaj napisati, a naj bo dovolj. Veliko bi imel Cefizelj opraviti, če bi ga iz pravljičice lahko poklicali delati red v Prečuden kraj. Brez njega bo težko, kajti Slovenci smo ljudje, ki sicer Cefizlja ne marajo preveč, potrebujejo ga pa še.

Andrej Burnik

Vrhnika, 25. 8. 1994

NAŠ GLAS NAJ SEŽE DO VAS

I. srečanje pevskih zborov socialnih zavodov Slovenije v Novem mestu

Z veseljem smo se odzvali vabilu novomeškega Doma, saj nam, starejšim, petje veliko pomeni. Vseh pevcev v Domu je več kot dvajset, ampak zaradi zdravstvenih težav se nas je prijavilo samo deset, pa Ani s harmoniko je šla z nami.

V razpisu so priporočili, naj izberemo pesmi, ki so prav iz krajev, od koder pevci prihajajo. Iz-

brali smo dve pesmi: *Lepa Kranjska si dežela* (pesem je verjetno nastala v našem domu, saj je ni smo zasledili v nobeni pesmarici) in *Borovniška fara*.

Ko smo se tisti četrtek, 16. junija, odpravili na pot, so nam stanovalci, ki so se ravno zbirali k zajtrku, naročali: »Le glejte, da se boste dobro odrezali!« Tako smo imeli kar malo treme. Ampak po

lepem sprejemu in malici je bilo razpoloženje prav veselo.

Nastopilo je 13 pevskih zborov. Vsak zbor je že imel pripravljene sedeže pod senčnikom, tako da so pevci (povprečna starost je bila 80 let) lahko nastopali sede. Žirija (v njej so bili predstavniki vseh nastopajočih domov) ni imela lahkega dela, saj je morala ocenjevati tako nastop kot tudi predstavitev posameznih zborov. Ta naj bi bila čimbolj šaljiva in pri nekaterih smo se prav od srca nasmejali.

Ko smo odpeli, smo nestrno pričakovali oceno in bili kar zadovoljni s četrtim mestom. K temu je gotovo pripomogla tudi Marjana v narodni noši, ki jo je vztrajno nosila kljub vročemu soncu. Po razglasitvi in podelitvi priznanj se je začel piknik, nato pa veselo rajanje, ki ga ni in ni bilo konec, tako da smo prišli domov šele k večerji.

Prihodnje leto se bomo spet srečali, tokrat v Ilirski Bistrici, od koder so prišli letošnji zmagovalci.

Morda se nam bo pridružil še kdo, ki rad poje, srečuje in spoznava nove ljudi.

PEVSKI ZBOR ZARJA
Dom upokojencev Vrhnika

Naši pevci na turneji v Novem mestu

Vrhnika, prečuden kraj

Danes sem šel na Vrhniko, da si jo ogledam, kako kaj napreduje. Težko se odločim za daljšo hojo, ker težko hodim, sem invalid. Res je, da ste začeli Vrhniko obnavljati. Videl sem Ljubljansko cesto, ki bo res lepa, ko jo bodo obrasle zelenice, toda to ni vse. Ali ste pomislili tudi na ostarele in invalidne ljudi, zgleda da ne.

Na primer pri gostilni Turšič ni nobene klopce, da bi se človek lahko usedel, čeprav je tam avtobusna postaja, tako tudi ne pri Zdravstvenem domu, kjer je tudi postajališče. Na vsej Cesti 6. maja ni ene klopi, da bi si človek, ki težko hodi, malce oddahnil. Tudi na Stari cesti je ni, saj končno upokojenci in invalidi nimajo to-

liko denarja, da bi hodili samo v gostilne. Pokojnine so majhne.

Dobro razmislite, občinski možje: prav je, da hočete lepo Vrhniko, nikar pa ne pozabite na starejše občane!

Mihael Robnik

Ob branju teh vrstic smo se spomnili, da smo svoj čas že poslali g. županu pa tudi Turističnemu društvu Vrhnika pobudo za postavitve klopi na določenih mestih v centru mesta.

Zaradi aktualnosti pa jo ponavljamo.

»Želimo povedati, da nismo preveč zadovoljni z ureditvijo

okolja na Vrhniki, ker ni najbolje prilagojeno starejšim ljudem. Pri naših sprehodih, nakupih in obiskih ugotavljamo, da smo dostikrat omejeni zaradi arhitektonskih ovir (pločniki, robniki), razsvetljave, pa tudi zato, ker ni dovolj klopi, kjer bi si človek lahko spočil. Že pred leti smo poslali g. županu pobudo za postavitve klopi na določenih točkah v centru mesta.

Prepričani smo, da bi bili tega veseli tudi mnogi starejši Vrhnikičani.

Želimo Vam veliko uspehov pri delu in Vas lepo pozdravljamo!

Za stanovalce DUV
Marjana Maček

Sreča, veselje in hvaležnost...

V prijetno svežem sobotnem dopoldnevu 9. julija smo se bolniki in invalidi z Vrhnike in njene okolice zbrali v gradu v Bistri. Od 38 navzočih nas je bilo kar 14 na invalidskih vozičkih. Skupaj s svojimi spremljevalci smo utrjevali medsebojna poznanstva in prijateljstvo. V kratki »učni uri« smo zvedeli veliko zanimivega o nastanku in življenju kartuzije. Ogleдали smo si del muzejske zbirke.

Seveda so bili posebna paša za oči razstavljeni avtomobili in motorji. Dobro smo si jih ogledali in si želeli, da bi kateri izmed njih prevažal izletnike z Vrhnike do Bistre in nazaj. Nismo hoteli, veliko smo počivali, se pogovarjali in obujali spomine. V takem, prijetnem vzdušju nam je opoldansko kosilo še bolj teknilo.

Prav posebno doživetje za vse nas pa je bila maša v senci mogoč-

nih dreves ob ribniku. S primeranim sodelovanjem v pesmi in besedi smo vsi sodelovali pri daritvi, ki sta jo opravila dva letošnja novomašnika skupaj z g. Zupančičem.

Sredi popoldanskih ur smo se še vedno veselili ob slaščicah in kavici. Dan se je že nagibal v mrak, ko smo se poslavljali z lepimi vtisi in veliko željo, da bi se tako še večkrat srečali.

Da pa smo se lahko imeli tako lepo, so vsak na svoj način prispevali tudi Tehniški muzej Slovenije, Industrija usnja Vrhnika, Pekarna Vrhnika, slaščičarna Berzo in Breza, trgovina Orel d.o.o. in Rejc d.o.o., podjetje za gostinstvo dejavnost Vrhnika. Vsem navedenim se iskreno zahvaljujemo. S svojimi dejanji so dokazali, da kljub raznim krizam v njih ni zamrl čut medsebojne pomoči.

Posebna zahvala pa velja vrhniškim skavtom. Z vašo vedrino in pomočjo, z vašo preprostostjo in potrpežljivostjo, kljub morebitni utrujenosti, ste bili svetel žarek v že tako čudovitem dnevu.

Fantje, hvala vam!

R. Jurjevčič

Piknik v Starem malnu

V klub lastnikov in ljubiteljev Citroenovih vozil, sekcija Vrhnika, se je letos včlanilo kar 21 novih članov, tako da nas je sedaj 50.

Konec junija smo organizirali mini srečanje na Ulovki, na katerem so se izkazali tudi člani, ki so se letos včlanili v našo sekcijo. Zato smo med mladimi člani izbrali tri najprizadevnejše, ki smo jim na pikniku podelili medalje:

— za tretje mesto čestitamo Boštjanu Kralju in Sebastjanu Peru,

— za drugo mesto čestitamo Andreju Grči in

— za prvo mesto Alenki Hočevar.

Za vas napisal novi član, Peter Piki

Za nagrado v Kranjsko Goro

Osnovna šola Ivan Cankar z Vrhnike je že drugo leto pripravila nagradno enotedensko bivanje v Kranjski Gori za tiste učence, ki so bili odlični vseh osem let osnovnega šolanja. Dvanajst odličnjakov je bilo nastanjenih v hotelu Alpina, od tam pa so hodili na izlete po bližnji in daljnji okolici. Tako so se povzpeli na Mojsetrovko, Vitranc, Cipernik, kolezarili so v Tamar, na Mangartska jezera v Italijo, šli so na rafting, plezali, taborili, zvečer pa se zavrteli tudi v disku. Seveda to niso bile čisto navadne počitnice, pri-mernejša beseda bi bila aktivni

oddihi po naporih šolskega leta. Njihova večja sposobnost pa je tudi tu prišla na dan, saj so se zanimali za vse, predvsem zanje še neznane stvari. Tako so se veliko naučili o orientaciji v naravi, spoznali so del Julijskih Alp, njihove vrhove, pomen varovanja narave, kako prebiti nevihtno noč zunaj toplega zavetja gorskih koč, seznanili so se z osnovami in lepotami alpinizma... Odličnjaki so bili z bivanjem v Kranjski Gori zadovoljni, zadovoljna pa sva bila tudi njihova spremljevalca, učitelj telesne vzgoje Vinko Bizjak in alpinist Peter Svete, ki sva jim po-

skusila nagrado kar najbolj poprestriti.

Vodilni delavci šole se trudijo, da bi takšno nagrajevanje sposobnejših učencev postalo tradicija, saj bi to lahko bila tudi motivacija učencem za boljši uspeh. Seveda pa le trud ni dovolj, potrebna so tudi finančna sredstva, za katera prispevajo sponzorji.

Učenci se vsem sponzorjem še enkrat lepo zahvaljujemo, saj ste nam omogočili preživeti teden čudovitega aktivnega oddiha, s katerim smo najlepše končali šolanje v osnovni šoli.

P. S.

ZAHVALA!

Rada bi se iskreno zahvalila VSEM, ki ste nam, letošnjim vrhniškim odličnjakom omogočili šestdnevni nagradni izlet v Kranjsko Goro. Bil je zanimivo in aktivno doživetje, ki so nam ga omogočili:

OSNOVNA ŠOLA IVANA CANKARJA, VRHNIKA
MIRA BUKOVEC — GOSTILNA MLINAR, VRHNIKA

ANTON BAŠKOVČ — PEKARNA, VRHNIKA
KOTORNA, KOPER

PIZZERIJA BOTER, VRHNIKA
MIRAN MIHALIČ — ZIDARSTVO, VRHNIKA

ŽITO PEKARNA, VRHNIKA
ZLATARSTVO LANČIČ, VRHNIKA

BOGDAN BLAZNIKA — TRGOVINA TIME OUT, VRHNIKA
JANEZ KOGOVSŠEK — MIZARSTVO, LIGOJNA

ANKA ŠČUKAVT — DOMAČA LEKARNA, VRHNIKA
ADOLF MOLEK — DIGISTROJ, VRHNIKA

MARJAN OBLAK — IZDELAVA KASONOV, SINJA GORICA
ABDI ALIRIZA — SLAŠČIČARNA, STARA CESTA, VRHNIKA

ANA CASERMAN, VRHNIKA
DRAGO KRŽIČ — SUBARU SERVIS, VRHNIKA

MATJAŽ SELIŠKAR — INSTALACIJE, LOGATEC
ELO MIHEVC — URARSTVO, VRHNIKA

LIKO, VRHNIKA
MIRAN JELOVŠEK — SLED, ZIDARSTVO, VRHNIKA

MARKO PITTERLE, STARA VRHNIKA
GOSTILNA PRI KRANJCU, VRHNIKA

KARMEN ZUPANČIČ — CVETLIČARSTVO, VRHNIKA

Zahvaljujem se tudi g. Vinku Bizjaku in našemu študentu, gorniku in alpinistu Petru Svetetu ter g. Alojzu Peternelu za njegov trud pri organiziranju čudovitih počitnic v Kranjski Gori.

Mateja Dominko

Ekološki tabor Bevke

Zeleni Vrhnike smo tretje leto zapored v tednu od 4. do 9. 7. 1994 pripravili Ekološko raziskovalni tabor v Bevkah. Sledili smo osnovni zamisli: razširjanju znanja o ekologiji, zdravi prehrani itn.

Zaradi velikega zanimanja smo v ekološko šolo poleg vrhniških OŠ (Vrhnika, Dragomer, Borovnica) povabili tudi učence iz sosednje občine Logatec. Tako se je tabora udeležilo 15 učencev.

Program tabora je bil načrtovan kot razširitev znanja o ekoloških temah, s katerimi se učenci seznanijo v šoli in se z njimi soočajo v vsakdanjem življenju. Izvedba je temeljila predvsem na praktičnem delu:

— Predavanje o načinu življenja starih naseljencev na prostoru vodne poti po Ljubljani.

— Spoznavanje rastlin in ptičjih vrst na Barju.

— Merjenje ekološke onesnaženosti vode z industrijskimi in komunalnimi odpadki.

— Obisk ekološko urejene kmetije na Vrzdencu.

Raznolikost je popestrilo uvodno družabno medsebojno spoznavanje učencev s pomočjo socialne delavke in ponujena možnost obiska rudniškega rova v

Idriji, ki smo jo uresnili v predzadnjem dnevu našega druženja.

Po mnenju večine udeležencev sta bila najbolj zanimiva dneva botanike in ornitologije (izdelava herbarijev, nastavljanje mrež za lovljenje ptic, njihova registracija in obročkanje).

Za udeležence je bil tabor seveda brezplačen, saj je bila nagrada za zgledno delo v šoli. Tudi predavatelji so se odrekli honorarju.

Posebno se zahvaljujemo vsem, ki so finančno podprli izvedbo le-

tošnjega izredno uspešnega tabora: Zelenim Vrhnike, Regijskemu odboru Zelenih Ljubljane, Občini Vrhnika, podjetju Orel in Kmetijski zadrugi Vrhnika. Zahvaljujemo se tudi ravnateljema OŠ Log-Dragomer in Vrhnike za namestitve v prostorih osnovne šole v Bevkah ter uporabo vozila.

Ker vemo, da več glav več ve in da več oči več opazi, vas vabimo na naslednji tabor, ki bo zaradi vaše udeležbe še uspešnejši!

Jernej Mrzelj

Cankarjeva knjižnica danes — kako pa jutri?

Letos je minilo 36 let delovanja Cankarjeve knjižnice na Vrhniki, v katere okrilju delujeta tudi knjižnici v Borovnici in Dragomerju. Dan uradne ustanovitve, 21. junij, smo počastili s predstavitvijo Cankarjevega laza — koška zemlje, ki je bil v njihovi lasti do leta 1886 (doslej objavljeni letnici 1880 in 1884 nista točni).

Šestindeset let res ni posebno visok jubilej, poudariti pa je treba, da pogoji za delovanje knjižnice nikoli niso bili idealni, a kljub vsemu je dosegla zavidanja vreden nivo razvoja. Po obsegu opravljene dejavnosti namreč že vrsto let dosegamo šestnajsto mesto med slovenskimi splošnoizobraževalnimi knjižnicami. V članstvo zajemamo 35% občanov, kar pomeni, da je član knjižnice vsako gospodinjstvo. Knjižni sklad šteje 65.000 enot, kar je tri knjige na prebivalca. Imamo tudi nekaj video kaset in CD plošč. Letni obisk presega 80.000 obiskovalcev, ki si na leto izposodijo 8 — 9 enot knjižničnega gradiva.

S pomočjo vrhniškega gospodarstva smo že pred šestimi leti dobili računalnik, da bi posodobili poslovanje. Poskusili smo kar nekaj programov; lani smo bili izbrani za testiranje programa MOLJ, podjetja i-ROSE, ki ga je za knjižnico naročilo Ministrstvo za kulturo. V ta namen smo dobili vso potrebno opremo. Z obdelavo knjižnega gradiva smo pričeli takoj, letos v aprilu pa je stekla tudi

izposoja. Od sedmih testnih knjižnic smo doslej edini, ki izposojamo gradivo po sistemu črtnih kod.

Programski paket MOLJ 2 je primeren za vsa knjižnična opravila splošnoizobraževalnih, specialnih in šolskih knjižnic; pisan je tako, da je razumljiv in preprost za uporabo. Avtomatizira ponavljajoča se opravila: izposoja, nabavo, statistiko, izdelavo katalogov, nalepk, inventarne knjige, skrbi za redno vračanje izposojenega gradiva, obračunava članarino, zamudnino, odškodnino, opomine itn. Paket omogoča pregled knjižničnega gradiva na štiri različne načine, od navadnega sekvenčnega pregledovanja do izredno učinkovitega iskanja besed, rezultate pa je mogoče razvrščati po štirinajstih različnih ključih. MOLJ 2 prepozna zapis COBISS in omogoča neposredno povezavo s sistemom OPAC — COBISS, torej medknjižnično komunikacijo, izmenjavo podatkov in podatkovnih baz. Polna uporabnost MOLJA je prav v računalniškem omrežju. Avtorji programa so namenili veliko pozornost zaščiti podatkovne baze, saj ukradenih podatkov ni mogoče uporabiti.

Kot se za programski paket spodobi, so že predstavljene sposobnosti MOLJA 3. Le-ta omogoča vnašanje tako navadnega besedila v praktično neomejenih količinah in poljubni hierarhiji, kot tudi slik in zvoka. Paket bo

imel vgrajene funkcije za multi-medijsko predstavitev podatkov (enciklopedij, leksikonov, atlasov itn.) najširšemu krogu uporabnikov. Kot prva testna knjižnica imamo možnost, da bi vse programske novosti najprej prihajale k nam in tako bi naši občani uporabljali najsoodnejšo tehnologijo pri iskanju informacij.

Tare pa nas hud problem — prostor. Pri gradnji sedanega objekta niso bili upoštevani normativi in standardi za knjižnice, zato nimamo nobenih spremljajočih prostorov za obiskovalce niti za delavce (študijski, delovni, večnamenski prost.). Kmalu bo potrebno še mize nadomestiti s policami in tako ne bo moč niti prebrati časopisa ali revije, kaj šele zbrati gradiva za nalogo. Knjižnica ima bogato zbirko dragocene domačinskega gradiva, enciklopedij, leksikonov, slovarjev in druge priročne literature, ki se ne izposoja na dom; vse to bo zaradi prostorske stiske postalo občanom nedostopno. Tudi možnosti, ki jih nudijo sodobna komunikacijska sredstva, ne bo mogoče izkoristiti, in to v času, ko svet postaja informacijska družba.

S prostorskimi težavami smo pred leti seznanili ustanovitelja Skupščino občine in njen Izvršni svet, ki je pokazal razumevanje. Naročena je bila projektna dokumentacija za gradnjo prizidka, kajti le tako bi knjižnica dobila prostor, ki bi ustrezal potrebam

današnjega in jutrišnjega dne. Dokumentacija je že leto dni pripravljena, le denarja za gradnjo ni. Za občino je to prevelik zalogaj (2.500.000 DEM); gradnja bi bila mogoča le ob sofinanciranju Ministrstva za kulturo RS, ki pa ima v ta namen tudi premalo finančnih sredstev glede na velike potrebe v knjižničarstvu. Če ne v letu 1995, pa naj bi vsaj v letu 1996 Ministrstvo prispevalo del sredstev, toda občina mora investicijo začeti že prej.

Čez dve leti naj bi se spomnili 120-letnice Cankarjevega rojstva; gradnja knjižnice sodi v tak jubilej, še posebno, če spomnimo, da so levji delež za spomenik na Vrhniki (l. 1930) zbrali ameriški Slovenci, slovenska država je priskrblila borih 6.150 din od potrebnih 169.000.

Ker je sedanji objekt montažna gradnja, so nujno potrebna mnoga vzdrževalna dela in popravila. Streha je bila že enkrat v celoti obnovljena, pa spet pušča vodo na šestih mestih (kaplja na knjigah), skoraj polovica fasadne opeke se kruši, ogrevanje je slabo,

zračenje je možno samo skozi vrata (letos je temperatura v knjižnici 31 — 32 C ves dan), potrebno je pleskanje. Ves strop je obložen z ivernimi ploščami, kar tudi ni ugodno za dobro počutje. Za vse obiskovalce je na voljo samo en WC, v otroškem oddelku ga ni.

Cankarjeva knjižnica Vrhnika

Za sanacijo in izboljšavo vsega naštetega bi bila potrebna precejšnja sredstva, ob gradnji prizidka pa bi se stvari vzporedno reševale ali bi bile nepotrebne. Najbrž ni smotno popravljati stene, ki jo bomo čez nekaj let odstranili.

Več let je bilo pridobivanje članov knjižnice prednostna naloga, izpolnjevali smo jo z različnimi načini. Sedaj je najpomembnejše, da uporabniku omogočimo čim ka-

kovostnejše storitve po vsebini in obsegu. Da se je knjižnica razvila do tega nivoja, je bila odločilna volja in pripravljenost do dela vseh zaposlenih v njej. Od tod dalje pa odgovornosti za nazadovanje (če ne bo prostora) ne bomo mogli prevzeti knjižničarji.

Demokracije ni brez informiranih državljanov; pot do informacij pa mora svojim davkoplačevalcem omogočiti država. Po podatkih Zavoda za statistiko z dne 31. 3. 1994 živi v naši občini 51,2% mladih do 34 let, vseh občanov, starih do 64 let, pa je 89,58%. To je večina ustvarjalnih ljudi, ki sta jim znanje in informacija nujno potrebna, pri tem pa lahko veliko prispeva sodobna knjižnica.

Menimo, da je prostorski problem knjižnice treba reševati z veliko odgovornostjo do sedanje in bodoče generacije, ki naj bi si pridobila čim več znanja, da ne bi bila le poceni delovna sila.

Davnega leta 1876 so ob rojstvu Ivana Cankarja vrhniški mali obrtniki ustanovili bralno društvo ČITALNICA. Kaj bomo storili mi po 120 letih? M. L.

ŠE ENO CANKARJEVO OBELEŽJE

Na Cankarjevem lazcu hrastova klop

Tudi mi smo imeli svoj laz. Naš je bil vaš laz naše polje, naš svet, vaše najmilejše bogastvo!

Tako slikovito je svojo njivico

Kje v resnici pa je »naš laz«, so za obeležje poskrbele knjižničarke vrhniške Cankarjeve knjižnice.

Na prvi poletni dan, 21. junija

jem obeležja »hrastove klopi«.

Res lepo popoldne je vse udeležence navdihnilo s Cankarjevo mislijo in besedo, ki jo je interpretiral dramski igralec Pavle Ravnohrib. Za glasbene vložke je poskrbela ljudska pevka Ljuba Janče, ki je s starimi ljudskimi pesmi iz Notranjskega konca pričarala obdobje »Cankarjevega« laza iz leta 1886. Kratka, vendar kulturno bogata svečanost ni minila brez sveže nabranih češenj, najboljše vrhniškega kruha in znanih vrhniških štrukljev. Vsak sam pa si je pričaral trdo in skromno življenje Cankarjevih, posebno še njihove matere, ki je z Ivanom hodila obdelovat to prgišče njihove njivice.

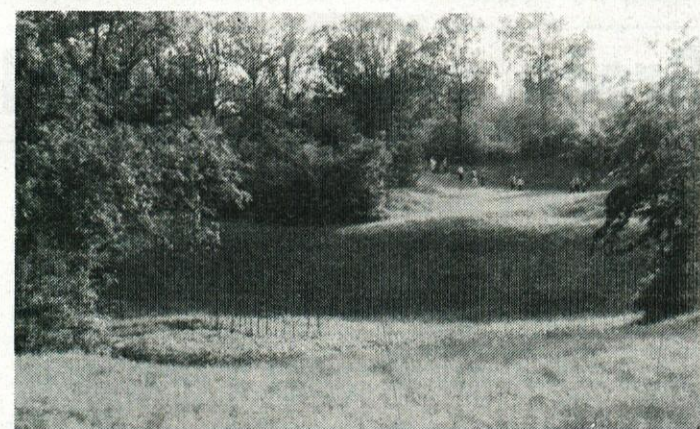
Ob spominu na njivico je nastala Ivanova črtica Naš laz, ki je bisser v slovenski literaturi, Vrhnici pa smo to obeležili s hrastovo klopjo, ki gleda na Cankarjev laz. Sedaj je laz v lasti Francija Križaja, ki je dovolil postavitev obeležja. Obeležje pa je z materiali in delom pomagalo postaviti več pravih Vrhnčanov, ki ljubijo Vrhniko in seveda Cankarja. S. S.

Hrastova klopca s prvimi poslušalci Cankarjeve besede.

opisal Ivan Cankar v črtici Naš laz. Skromna njivica je bila zadnja lastnina Cankarjeve družine. Zaradi obubožanja, ko so dolgovi narastli, so morali prodati še tisto ped zemlje. To se je zgodilo leta 1886, ko je bil Ivan star 10 let in je imel za sabo že 4. razrede osnovne šole. Sam pisatelj je je laza zelo dobro spominjal, kar je opisal v črtici, v kateri je laz postavil uro hoda od Vrhnike, da je laže opisal težavno pot do njega. Tako ga je ovil z večjo ljubeznijo do lastne grude.

1994, se je na Cankarjevem lazcu, severozahodnem delu griča Sv. Trojica, zbralo kar precej ljubiteljev Cankarjeve besede, da v okolju prelepe vrhniške narave počastijo spomin na Cankarja z odkrit-

Cankarjev laz nekdanj, sedaj pa Križajeva njiva

Jože Cukale: Naj se te s pesmijo dotikam

Pred kratkim smo Slovenci dobili knjižico pesmi misijonarja iz daljne Bengalije, našega rojaka patra Jožeta Cukalea. V dolgih letih življenja v tujem svetu mu je poezija pomenila najtesnejšo vez z rojstnim krajem in mu služila za pogovor z Bogom in njegovim Stvarstvom. V njej pa je tudi ljubezen do pesnikove nove domovine Bengalije, kjer kot duhovnik seje semena božjega Evangelija.

Že kot študent in semenišnik je pisal pesmi in leta 1938 objavil v Slovenscu pomenljivo pesem O, domovina, ti si kakor pelikan, v kateri zdomici, ki so morali na tuje za kruhom, razočarani in trpeči prosijo domovino, naj jih z razprtimi perutmi kot pelikan obvaruje, da ne zgrešijo poti.

23. julija 1939 smo vrhniški študentje ustanovili svoje društvo, katerega prvi predsednik je bil Jože Cukale. Izdali smo tudi svoje glasilo Močilnik. Njegov urednik in avtor več prispevkov je bil pokojni duhovnik France Kun-

stelj, ki je s svojimi novelami prikazoval težko življenje vrhniškega preprostega ljudstva. V programu je imel Močilnik geslo — Za narod naš in za Boga. V njem najdemo med drugimi tudi Cukaletovo pesem Božič 1940, iz katere veje temna slutnja dogodkov, ki so potem pretresali svet. Gospod Jože je preživel vojno kot kaplan v Logatcu. Sredi razdvojenega ljudstva je videl, kako okupator pošilja ljudi v taborišča, kako umirajo mladi, nedolžni ljudje, kako so nasilne smrti končali nekateri njegovi duhovni vzorniki.

Konec vojne ni prinesel pomiritve. Gospod Cukale se je umaknil čez Ljubelj v Trbiž in po hudi boleznici odšel v Rim, kjer je vstopil v red jezuitov. Odločitev je bila boleča, saj je pomenila slovo od domovine in njenega ljudstva, kateremu je nameraval služiti vse življenje. 6. maja 1950 je stopil na indijska tla. V novem okolju mu ni bilo prizaneseno z boleznijo.

Malaria ga je hudo izčrpala, vendar je svoje delo nadaljeval v več krajih v predmestju Kalkute. Po hudem potresu v Armeniji je tam pomagal organizirati pomoč najbolj prizadetim. Vsa leta ga veže globoko duhovno prijateljstvo z Materjo Terezijo in njenimi misijonarkami.

Pater Cukale je tudi slikar. V barvah zasleduje skrivnosti narave in božje prisotnosti v njej. V takem stvarstvu se pesnikova duhovnost nenehno krepi. Misel na Večnost jemlje vsakdanjim stiskam bolečo ostrino.

Čeprav se je pesnik moral umakniti v tujino, nikoli ne obtožuje. Njegova pesem o slovenski spravi je resnično iskrena in poštena. Samo odpustanje in ljubezen nas lahko odrešita in spet združita.

M. P.

Kresni večer v Zabočevem

Ni še dolgo tega, kar smo v Borovnici zopet obudili Kulturno društvo. Njegov utrip se že kar krepko pozna, najbolj na pevskem področju.

Moški pevski zbor Štinglci, pod vodstvom g. Sebastijana Cerka, je zapel v Borovnici ob odkritju spomenika žrtvam komunističnih pobojev.

Za dan državnosti, 26. VI. 1994, je pel ob odkritju plošče na gasilskem domu Brezovica pri Borovnici v spomin na zavzetje skladišča orožja in opreme JLA Pod Strmcem.

Za kres, 23. VI. 1994, pa je KD Borovnica priredilo koncert v 600 let stari cerkvi sv. Janeza Krstnika v Zabočevem. Nastopili so vsi trije zbori: Mladinski mešani zbor pod vodstvom Eda Bregarja, Mešani pevski zbor p. v. Rudija Cerka in Moški pev. zbor. Zbore in pesmi je spretno povezovala ga. Slavi Košir. Predstavila nam je stare običaje in dogodke, povezane s kresnim večerom. Poslušalci so uživali ob prijetnih zvokih za-

vzetih pevcov. Njihovi glasovi so tistega večera še lepše odmevali v akustični stari cerkveni lepotic. Na koncu so vsi trije zbori zapeli Marija skoz življenje. Poslušalci so jim takoj pritegnili in se skupaj s pevci in cerkvico zlili v ubrano celoto.

Zlasti Štinglci si prizadevajo, da bi prireditve postale tradicionalna, saj jih je bilo v zadnjih letih že kar nekaj.

Po nastopu je MPZ Štinglci pogostil vse nastopajoče. Zakuska je bila na dvorišču enega naših pevcov. Prijetno je bilo.

Radi bi se zahvalili vsem, ki so nam pomagali: tako gasilec iz Brezovice pri Borovnici, pekar-skemu mojstru g. Francu Rodošku, ki je poskrbel, da ni bila kakšna odojkova kost premalo zapečena, in borovniškemu župniku za dobro kapljico.

Prireditve je pokazala, da naše kulturno društvo želi in hoče take ter podobne prireditve. Prav tako ali še bolj pa tudi zadovoljni poslušalci.

Plamen, ki spi pod pepelom moje pesmi — J. Cukale

Nekdo je na literarni razstavi omenil, da pesmi so moje pepel, le da v pepelu spi nekaj ogorkov.

Prijatelj, le sklomi se, dihni v pepel, boš videl, da plamen bo tebe zajel, ki spi pod pepelom ogorkov.

S to pesmijo nas Ciril Bergles, ki je zbral in uredil Sukalove pesmi, uvede v pesniško zbirko. Izdala jo je Celjska Mohorjeva družba. Sezite po njej in razpihajte pepel, da bo tudi v vas zagorel plamen ljubezni, ki žari iz Cukalove poezije.

Knjigo lahko naročite v župnišču, nekaj jih je že na voljo v Cankarjevi založbi na Vrhniki.

Obogatimo sami sebe in razveselimo misijonarja, ki trenutno oznanja evangelij ljubezni v daljnem Bangladešu, kamor so ga poslali za eno leto. Tam bo, če bo božja volja, dočkal 80-letnico svojega življenja.

Ančka Petkovšek

Zdravilne rastline — zapaščina naših babic

Čas, v katerem živimo, nas vedno bolj sili v iskanje stika s pristanostjo, stika z naravo. Med drugim tudi z uporabo zdravilnih rastlin, ki rastejo okoli nas.

Od 8. 9. pa do 13. 9. 94 bo v Cankarjevem domu na Vrhniki odprta razstava zdravilnih rastlin in zelišč. Že tretje leto zapored jo pripravlja Terezija Nikolčič. S pomočjo svoje družine bo krajanom Vrhnike pa tudi obiskovalcem od drugod predstavila 120 rastočih ali posušenih rastlin iz bližnje in daljne okolice, z gozda in njenih njiv; z Barja pa tudi s hribov. Na ogled bodo video posnetki njiv z rastočimi rastlinami, posnetki tehnoloških postopkov sušenja, kultura pitja čajev... Svečano odprte razstave s skromnim kulturnim programom in predstavitvijo ter pokušnjo zeliščnih napitkov in koktajlov bo v četrtek, 8. 9. 94, ob 19. uri v Cankarjevem domu na Vrhniki. Zapisal: N. N.

Zelo uspel Argonavtski sejem

Ob dnevu slovenske državnosti je bil na Vrhniki že drugi zapored ARGONAVTSKI SEJEM. Letos

je trajal tri dni, od 24. junija do 26. junija in ga je poleg sejemske ponudbe na Stari cesti obogatila še vr-

sta športnih, kulturnih in zabavnih prireditiv.

Organizator sejma je bilo Turistično društvo Blagajana Vrhnika, za vse spremljajoče prireditve pa so poskrbeli: Zveza kulturnih organizacij, Pihalni orkester, Športna zveza, Pizzerija Boter in Galerija Medeja.

V gosteh smo imeli Pihalni orkester Lenzburg iz Švice, ki je skupno z vrhniškimi pripravil kar dva koncerta. V športnem parku je bilo »12 ur košarke«, kjer je Vrhnika za nekaj točk premagala košarkarje iz Logatca. Tenisači so imeli teniški turnir za pokal Pizzerije Boter. Galerija Medeja pa je pripravila in izvedla državno prvenstvo v akrobatskem rock and rollu.

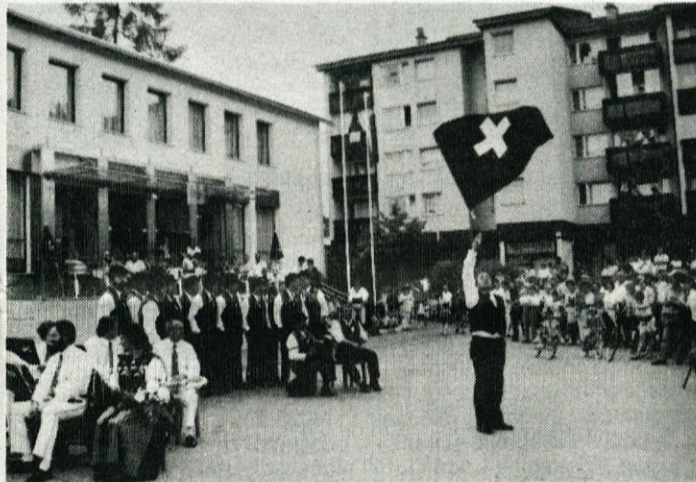
V velikem platnenem šotoru za več kot 1000 ljudi, postavljenem na asfaltni ploščadi športnega parka, sta obe godbi izvedli koncert, nato so za najmlajše dve uri igrali CUKI, na kar pa je sledila prava veselica, katero je pripravila PIZZERIJA BOTER skupno s Pivovarno UNION.

Tudi vsi gostinski lokali na Stari cesti so imeli živo različno muziko, tako da je bil nepopisen zabavni del pozno v jutranje ure. Vrhnika je s prireditvijo zopet oživila in privabila veliko ljudi od daleč in blizu. Zato je potrebno ARGONAVTSKI SEJEM negotovati in ga vsako leto še popestriti z novimi idejami in prireditvami.

S. S.

Na Stari cesti so bile na obeh straneh stojnice od cerkve Sv. Lenarta do Galerije Medeja;

Pred domom Karla Grabeljška je pihalni orkester LENZBURG pripravil koncert, kjer niso manjkali njihovi znani jodlarji in zastavonoša;

Na koncu sta obe godbi zaigrali skupaj, ob navdušenju polnega šotora poslušalcev;

PEVCI, PEVKE!

Pridružite se lani ustanovljenemu MEŠANEMU PEVSKEMU ZBORU MAVRICA, ki ga vodi Darinka Fabiani. Pridite vsako sredo ob 20. uri v Cankarjev dom na Vrhniki — vhod zadaj, 1. nadstropje.

POJEMO OD SRCA
POJEMO Z ORKESTROM
POJEMO V VESELI DRUŽBI
MePZ Mavrica

PROGRAM RAZSTAV V SEPTEMBRU:

- Razstava zdravilnih rastlin in zelišč Terezije Nikolčič, 8. — 13. 9.
- Razstava ob jubilejnim 20. pohodu Vrhnika — Triglav, delo in življenje vrhniških planincev, 16. — 21. 9.
- Razstava plastik kiparja Petra Černeta. Razstave bodo v Mali dvorani Cankarjevega doma na Vrhniki.

LDS na Cankarjevem trgu 8

Predstavnike Liberalno demokratske stranke najdete po novem trikrat na teden v prostorih, ki jih ima v najemu ZZB NOV, se pravi v pritličju zgradbe na Cankarjevem trgu 8. Borci so jih vzeli za podnajemnike.

Novosti v Cankarjevi knjižnici 18. 8. 94

SPLOŠNO
Slovenska bibliografija
Otrok in knjiga

FILOZOFIJA — PSIHOLOGIJA
Lavine, R.: Branje z dlani
Shine, B.: Magija uma
Lemesurier, P.: Nostradamus naslednjih 50 let
Kvas, K.: Postanite sami svoj preokovalec
Musek, J.: Psihološki portret Slovencev
Watzlawick, P.: Da bi lažje bili nesrečni
Bedford, J. B.: Priročnik za snobe

DRUŽBENE VEDE
Družbeni nauk cerkve
Ilustrirana enciklopedija
Trček, J.: Medosebno komuniciranje in kontaktna kultura
Meysels, L.O.: Nacionalizem: fenomen množičnega gibanja
Tomc, G.: Profano: kultura v modernem svetu
Rus, V.: Socijalna psihologija
Minnich, R. G.: Slovenski antropolog o Sloveniji
Jagodic, Z.: Do denarja s certifikati
Zakon o gospodarskih družbah
Zakon o varstvu konkurence
Predpisi o prisilni poravnavi
Kaufman, A.: Uvod v filozofijo prava
Brajša, P.: Pedagoška komunikologija
Cornell, J.: Približajmo naravo otrokom

MATEMATIKA — PRIRODOSLOVNE VEDE
Okolje v Sloveniji
Preizkus znanja iz fizike
Minelli, A.: Slikovna enciklopedija živali
Taylor, B.: Veliki slikovni atlas živali
Naš otrok je alergičen
Ašič, S.: Domača lekarna patra Simona
Luban-Plozja, B.: V sožitju s stresom
Kostnapfel, J.: Z vojno po vojni
Pollard, D.: Varovanje avtomobila
Sluga, T.: Krompirjeve sorte za pridelavo v Sloveniji
Štefe, B.: Lovne vode v Sloveniji
Kreft, M.: Visoka obletnica
Robnik, F. P.: Nič lažjega od kuhanja
UPORABNE ZNANOSTI
Razvijanje podjetniških idej
Deletič, Č.: Registracija podjetij

VABIMO

k vpisu v likovno delavnico — GLINA; vpis bo od 1. do 7. 10. 94 — TEDEN OTROKA, informacije dobite na ZKO Vrhnika, tel. 753-648.

Predstavev programa si lahko ogledate na razstavi, ki jo je pripravila lanskoletna skupina otrok pod vodstvom ak. kiparke ALENKE VIDRGAR v galeriji Kašča v Verdu, kjer bo tudi vpis. Letos vpisujemo PREDŠOLSKE OTROKE in OTROKE OD PRVEGA DO ČETRTEGA RAZREDA.

Obisk prijateljev iz Švice

V dneh od 24. do 27. junija smo na povabilo Pihalnega orkestra Vrhnika in ZKO gostili prijatelje iz Lenzburga. Na naše povabilo izpred dveh let, naj obiščejo še manjšo državo od njihove, so takrat z veseljem sprejeli. Priprave za 90 ljudi v takem kraju, kot je Vrhnika, so dokaj zahtevne. Če smo hoteli, da teče kot »švicarska ura«, se je bilo treba temeljito pripraviti. V izvoljenem pripravjalnem odboru je vsak član imel zadolžitve, ki smo jih na sestankih dopolnjevali. V pripravah smo

morali predvideti časovne termine, kraje nastopanja, obiske, ogled, stanovanje, prehrano, nakup, družabna srečanja itn. Čas je prehitro mineval.

V petek, 24. junija, ob 12. uri smo na Brniku pričakali naše prijatelje. Pred letališko stavbo je jodlarska skupina z lepo pesmijo pozdravila Slovenijo, za kratek pozdrav in srečno bivanje je poskrbel Igor. Po pozdravu so se gostje razdelili v dve skupini ter se z avtobusi odpeljali v hotel Medno in drugi na Vrhniki. Za bivanje na Vrhniki je bilo pripravljeno v ŠD, kjer so odstopili telovadnico in fitness center. Za postelje so poskrbeli naši vojaki. Kosilo obeh skupin je bilo v Močilniku, nato pa je bil prosti čas do večernih ur.

Predstavev skupin, jodlarske skupine in njihovih spremljevalcev je bil s paradnim delom organiziran po Stari cesti. Nastop pred glasbeno šolo si je ogledalo veliko Vrhnčanov. Program je navdušil vse, še prav posebno pa smo vsi občudovali zastavonošo z izvajalnimi liki. Po programu smo pripravili skupno srečanje obeh godb, jodlarske skupine in spremljevalcev v Ribiškem domu. Osebe je odlično poskrbelo z njihovo specialiteto in dobrim vinom. Za dober ples pa sta ločeno zaigrali mladi »pleh bandi«, ki sta dokazali, da se je mogoče tudi na to muziko še kar dobro zavrteti. Sobotni dopoldanski program, ogled Tehničnega muzeja v Bistri ali Jernejevega sejma na Stari cesti, je bila odločitev posameznika.

Predstavniki občine, pripravljalec odbora z lenzburško delegacijo pa so pripravili sprejem v Centru mode. Poudarjeno je bilo še tesnejše sodelovanje na kulturnem področju, hkrati pa so podarili tudi spominška darila in si ogledali Center: Gostje so bili izredno navdušeni nad skrbjo za

kulturno dediščino.

Kosilo pri Marinčiču in popoldanski sprehod ter ogled je izkoristil vsak posameznik po svoje. Ob 17. uri pa so naši gostje v glasbeni šoli imeli še zadnje priprave na koncert. V šotoru so na koncertu nastopile posamezne skupine, nazadnje pa obe godbi skupaj. Dokazali smo, da ni ovir za igranje. Vrhničani so z velikim navdušenjem in ploskanjem želeli ponovne ponovitve. Po koncertu je gostišče Boter pripravilo večerjo, nato pa je ansambel Roberta Zupana poskrbel za ples.

V nedeljo dopoldne so imeli gostje koncert pred Postojnsko jamo, nato pa so si pod vodstvom našega rojaka dr. Habiča ogledali jamo. Vsi so bili navdušeni nad lepoto, ki jo skriva ta jama.

Po vrnitvi iz Postojne je bilo kosilo pri Kranjcu, nato pa prosto do večera. Na zaključku v gostišču Močilnik so bile izrečene zahvale za celotno organizacijo gostovanja. Vsi so bili navdušeni nad sprejemom, lepoto in gostoljubnostjo ter zagotavljali, da se še vrnejo.

V ponedeljek zjutraj ob 9. uri pa smo se od naših prijateljev poslovili na brniškem letališču in jim zaželeli srečno vrnitev v Švico.

Za organizacijo takega projekta se je treba zahvaliti vsem, ki so kakorkoli pomagali. V razgovorih s gosti se je pokazalo, da bi Vrhnika lahko še bolj izkoristila možnost, saj ima lepe turistične zanimivosti.

Prav posebna zahvala velja družini Novljan, Walterju in Ane Mari Burgin, Marti Rijavec, članom godbe.

Pozabiti pa ne smemo tudi naših Vrhnčanov, ki so s sodelovanjem dokazali, da v »Cankarjevini« kultura še živi.

Tone Rožmanc

PREJELI SMO

Nekemu prekršku na rob

Posebno Verjani in Borovničani poznamo Sterneno cesto v Verdu. Desno vrtovi in Ljubljana, levo pločnik, hiše. Blagi DESNI OVINEK, NATO RAVNINA VERDSKEGA POLJA. MILINA. VSI PO GLASU. Še s kolesom več kot 60. Nobenih nesreč ali zelo redke. Pa vendar — radar. 74 km/h ob 21.30. Kje ste mene našli? Ze 36 let se vozim tu. 15 let z avtom. Sem se že kdaj peljal za policijskim avtom hitreje. Nič ne pomaga, 2250.—sit. Če boste preglašni, še sodnik za prekrške zaradi neprimerne obnašanja. Pooblašene uradne osebe imajo vedno

prav. Pristopi inšpektor, da je tudi on plačal, pa da ga je bilo sram povedati, da je policist. Kako naj navaden občan plača pri 36 tisočakah osebnega dohodka, posojilo, alimentih...

Pa sem plačal. En dan pred dopustom. Vabilo pa pričakujem, ker ne sprejemajo opravičil. Zakaj ne postavijo radarja na kritična mesta, ki jih poznajo. Zakaj kvantiteta namesto kvalitetae, zakaj, saj niso podjetniki, ki morajo zaslužiti. Poznajo tudi psihologijo voznika in vedo, da na kritičnem mestu ne bo protestiral. Pa vseeno. Pet pooblaščenih uradnih oseb ob pol desetih zvečer. Ali me ne morejo spustiti tistih petsto metrov naprej, da bom šel spat, da bom naslednji dan spočit, da bom služil za davke, iz katerih plačujem tudi njih.

Nobene preventivne. Le revolt. Hvala lepa tudi za kurativo.

Vili Oblak, Verd

MALI OGLASI

IŠČEM ŽENSKO za čiščenje stanovanja — 1-krat na teden. Cena po dogovoru. Kličite po tel.: 754-691.

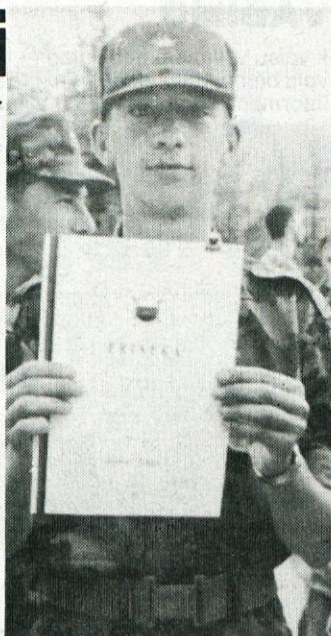
Novi vojaki na Vrhniki

V petek 8. julija 1994 je bila v vojašnici Ivan Cankar na Raskovcu prisega mladih vojakov, ki bodo šest mesecev služili vojaški rok v četi za telekomunikacije. Poleg številnih gostov, so se prisegi udeležili številni starši in svojci mladih vojakov. Ti pa so jim pokazali tudi svoje bivalne prostore. Že v začetku avgusta pa so na Raskovec ter v 530. učni center pričeli prihajati novi mladi vojaki slovenske vojske. 12. avgusta pa sta bili v obeh vojašnicah prisegi. Vrhnika je bila zopet Slovenija v malem, saj so na prisego svojih si-

nov, fantov in prijateljev prišli od vse povsod. Največ jih je bilo iz Primorske, Štajerske in Ljubljanske pokrajine.

V 530. učnem centru je mladim vojakom čestital tudi državni sekretar za obrambo mag. Boris Žnidarič. Povedal jim je, da so si naložili veliko odgovornost, to je obramba svoje domovine. Zaželel jim je, da bi jim vojaški rok kar najhitreje minil in da bi se izurili v dobre vojake. Po skupnem ogledu vojaških prostorov so mladi vojaki odšli na prvi prosti vikend.

S. S.

V kasarni Raskovec je prisegel tudi vojak iz Vrhnike.

NABOR V LETU 1994

22. in 23. 6. 1994 smo v Občini Vrhnika opravili I. redni letni nabor v Mali dvorani Cankarjevega doma.

Na nabor so bili klicani naborniki letnika 1976 in starejši vojaški obvezniki, ki še niso opravili nabora.

V avli Cankarjevega doma so si fantje lahko ogledali video kasete o življenju in delu v učnih centrih in razstavo fotografij. Kandidati so posamezno pristopili pred naborno komisijo. Pri določanju rodov za vojaško službo je komisija upoštevala želje in izobrazbo nabornikov ter potrebe slovenske vojske.

Med naborem so nas obiskali predstavniki obeh vrhniških vojašnic in 53. obm. ŠTO Logatec. Oddelek za obrambo

Taborjenje 530. UC Vrhnika

Tako kot z vsako generacijo smo tudi z osmo izvedli usposabljanje na terenu. Delovanje celotnega učnega centra smo preselili na vadbišče Poček.

Na taborjenju vojaki urijo vse tiste postopke, katere so spoznali in se z njimi seznanjali prve tri mesece.

Na enem izmed urjenj sva s fotografom obiskala učno četo E. Pogovarjala sva se s poveljniki ter vojaki in nastal je tale zapis.

Poveljnik UČ E stotnik Ljubo Pajčič mi je predstavil potek vaje: »Enota, kateri poveljujem, bo izvajala temo pehotni oddelek v obrambi. V tej nalogi si prizadevamo, da vojaki dobijo občutek za prostor (širina, globina), za sovojakke, za delo v skupini. Na vaji bomo izvajali načine zavzemanja obrambnega položaja, izdajanje povelj za obrambo, organizacijo ognjenega sistema. Ena od važnejših stvari je ureditev položajev za obrambo, zato bomo uporabili že obstoječe rove in prometnice, drugo pa bomo uredili tako, da bo v skladu s taktično predpostavko, po kateri izvajamo urjenje.«

Na vprašanje, kdo izvaja urjenje mi je odgovoril: »Urjenje z oddelki izvajajo poveljniki oddelkov. Vloga poveljnika voda pa je izvajanje teoretičnega dela usposabljanja ter nadzor in pomoč pri izvajanju praktičnih nalog.«

»Pri izvajanju usposabljanja nimamo večjih težav. Vojaki so »zagnani« za delo, še posebej, ker je prvi del usposabljanja vezan v veliki meri na učilnico za nabiranje novih podatkov in znanj, na vadbišču oz. na terenu pa pride do izraza iznajdljivost, kreativnost in usposobljenost vsakega vojaka posebej, tako vojakov kot posameznikov. Lahko rečem, da so poveljniki oddelkov in vodov do-

bro usposobljeni, saj jih je precej med nami, ki so končali podčastniške in častniške šole.«

Med delom sem zmotil vojaka Francija Zorman, ki prihaja z Rakeka, po poklicu pa je dipl. inž. računalništva.

»V UC sem prišel spomladi, v aprilu. Zame je bil šok predvsem tako temeljito striženje, no, kasneje sem se temu privadil, saj s kratko frizuro nimaš nobenih težav, še posebno pa ne dela. Prvi del usposabljanja je teoretičen in je veliko povezan z učilnico, vendar pa je bilo to potrebno za izvajanje teh postopkov, ki jih opravljamo na terenu.

Z življenjem tukaj sem zadovoljen in iz pogovora s sovojaki vidim, da tudi drugi razmišljajo podobno. Tu se gremo, bi lahko rekel, »pravo vojsko«. Iznajdljivost pride v takih razmerah še posebno do izraza, saj smo si v četi, s priročnimi sredstvi omogočili celo tuširanje. Edina vočja težava so

klopi, ki jih je zelo veliko, tako da se je treba redno pregledovati in male vsiljivce odstraniti.«

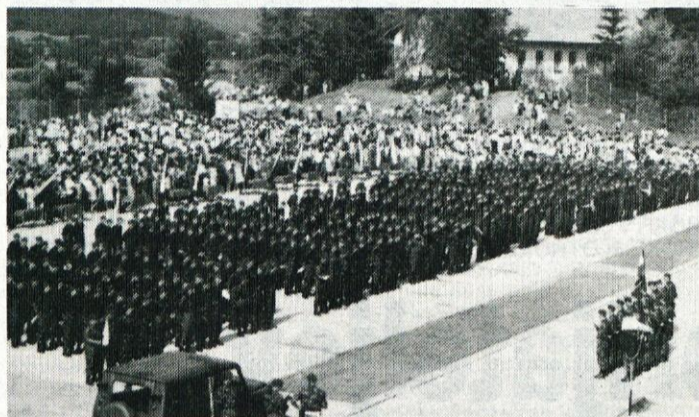
Poročnik Miran Kralj, poveljnik I. voda E čete, je ravno dajal zadnje napotke svojim poveljnikom.

»Vloga mojega voda v tej nalogi je obramba tabora.

Samo vadbišče v našem UC na Vrhniki je primerno za usposabljanje posameznika, tukaj na tem vadbišču pa lahko usposabljam skupino (oddelek), tako da vojak dobi občutek za prostor in »sorbora«, kar je namen in cilj prve faze usposabljanja. Več takega urjenja čaka vojake v bojnih enotah.«

Med vojaki in častniki učne čete E sva spoznala, da v četi delajo dobro in prizadevno. Vojaki so s svojim delom zadovoljni. Po končani vaji so se vrnili v tabor k za služnemu počitku.

Zapisal MŽ
Foto Janez Zajc

Pogled na svečan postroj vojakov in množica obiskovalcev, ki nestrpnost čakajo na svoje mlade vojake, da jim čestitajo ob prisegi.

Tudi v Učnem centru bo šest mesecev služil en Vrhnčan.

Ob obletnici zavzetja skladišča bivše JLA pod Strmcem in ob dnevu slovenske državnosti je bila v Brezovici pri Borovnici v nedeljo, 26. junija, krajša slovesnost z odkritjem spominske plošče.

Številne goste, krajanje in pripadnike slovenske vojske je pozdravil župan Vrhnike, Vinko Tomšič. Slavnostni govornik je bil g. Janez Lesjak, poveljnik 5. PŠTO v času osamosvajanja Slovenije. Spominsko ploščo pa je odkril predsednik KS Borovnica Franc Drašler.

S. S.

Prvi nastop pritrkovalske skupine v Poljanah nad Škofjo Loko meseca avgusta

Načrt, ki smo ga predstavili na občnem zboru KD Raskovec januarja letos, je bil nabaviti male zvonove. Z njimi bomo učili pritrkovanje in s pritrkovalci nastopali na priložnostnih prireditvah.

Zvonove smo naročili pri livarju-zvonarju Jožetu Meliku. Stržinarjev Anže in kolar Stane Umek sta napravila še hrastovo stojalo in ležaje, tako da je mogoče zvonove v nekaj minutah razstaviti in sestaviti, torej so prenosljivi. Ko so bili ravno narejeni, je naš član Primož Ogrin, udeleženec tabora slepih in slabovidnih v Poljanski dolini, organiziral nastop na tem taboru. Poleg ekipe iz Stare Vrhnike smo šli še Tone Jurjevčič, Franc Lenarčič in voznik Franc Gorenc, ki je zvonove peljal. To je bil prvi nastop in nekaj treme je bilo, saj nismo vedeli, kako bodo to zvrst najstarejše instrumentalne slovenske glasbe sprejeli mladi

invalidi. Program, ki ga je vodil Tone Jurjevčič z veznim besedilom in kasneje s pritrkovanjem, je navdušil mlade poslušalce. Glavni pritrkovalci — ekipa iz Stare Vrhnike — se je dobro izkazala. Bili s prvi, ki so nastopili na zvonovih. Marljivo, kot so, že trenirajo nove viže. Glas o naših zvonovih se širi. Za september smo prejeli že tri povabila za udeležbo na prireditvah.

O teh nastopih bomo v prihodnjih številkah Našega časopisa obvestili bralce.

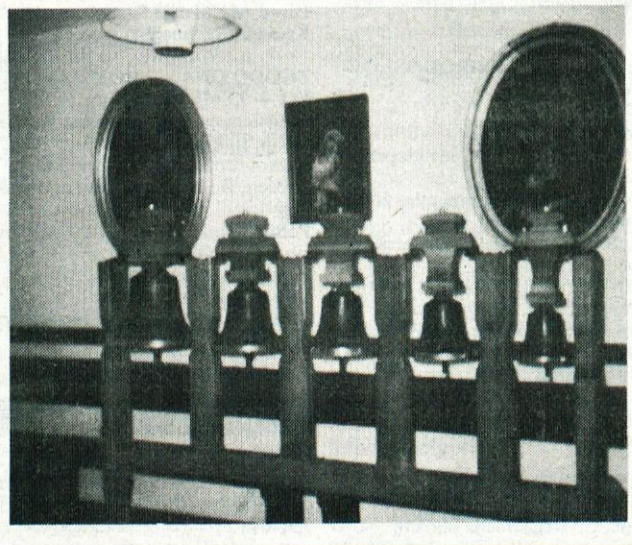
Vtisov s prvega nastopa je bilo mnogo več, kot jih je mogoče zajeti v tem članku, vendar je najlepše doživetje, če poslušalec v živo opazuje, poslušajo pritrkovanje. Zato vas v imenu društva Raskovec vabim na prireditev, ki bodo na Vrhniki. Prva bo že 25. septembra pri Sv. Trojici.

Za KD Raskovec
Jože Drenik

VABILO

25. septembra ob 15. uri bo pri Sv. Trojici blagoslov in predstavitev zvonov za pritrkovalno šolo ter srečanje pritrkovalcev vrhniške dekanije. Ljubitelji pritrkovanja lepo vabljeni.

KD Raskovec

Pristojbina za gozdne ceste

Lastniki gozdov se spominjajo, da so pred leti že plačevali 3% od prodajne vrednosti lesa za vzdrževanje gozdnih cest. S spremembami, ki so nastale, je tak način financiranja propadel. Propadati pa so začele tudi gozdne ceste. V zadnjih štirih letih so se v vzdrževanje gozdnih cest vlagala le minimalna sredstva.

Zato je vlada sprejela Uredbo o pristojbini za vzdrževanje gozdnih cest. Pristojbino bodo morali plačevati lastniki gozdov v višini 6,9% od katastrskega dohodka gozdnih zemljišč. To pomeni za posamezne katastrske razrede naslednje vrednosti na leto:

Katastrski razred	I	II	III	IV	V	VI	VI
Pristojbina (sit/ha)	1,376	1,076	774	506	339	216	98

Na tak način naj bi zbrali 65% sredstev, potrebnih za vzdrževanje gozdnih cest. Ker pa se te ceste ne uporabljajo samo za gozdarske namene, bo preostalih 35% sredstev primaknila država.

Sredstva se bodo zbirala na posebnem računu, SDK pa naj bi jih tekoče razporejala občinam. Tako naj bi občina Vrhnika dobila 0,95% od sredstev, zbranih za ta namen v celotni Sloveniji. Poraba teh sredstev bo potekala na osnovi programa vzdrževalnih del, ki ga bo pripravil Zavod za gozdove.

Na koncu naj povemo še, da pristojbine ni treba plačevati od varovalnih gozdov in od gozdov v območjih, ki s cestami niso odprta. Varovalnih gozdov je v k.o. Zabočevo in k.o. Borovnica skupaj 259,44 ha. Območij, ki bi jih po uredbi lahko šteli za zaprta, pa v naši občini ni.

Janko Vidmar, dipl. inž. gozd.
Zavod za gozdove Slovenije

Gobarjem

Da bi se ohranila biološka raznovrstnost in naravno ravnotežje, je vlada sprejela Uredbo o zavarovanju samoniklih gliv. V Uredbi je najprej določenih 70 vrst gob, ki jih je prepovedano nabirati na celotnem območju Slovenije. Večina med njimi je navadnemu gobarju neznanih. Od bolj znanih gob pa so na tem seznamu korželj, naavdna lisička in navadni jezevec.

Za gobarje so najbolj zanimive tele omejitve:

- posameznik lahko nabere največ 2 kg gob na dan.
- dovoljeno je nabirati le tiste gobe, ki so že tako razvite, da je mogoče z gotovostjo določiti njihovo vrsto
- da je nabrane gobe treba grobo očistiti že v gozdu
- gob ni dovoljeno nabirati v polivnilaste vrečke, lahko pa jih gobarji nabirajo v košare
- prepovedano je namerno uničevanje gob in podgobja.

Nabiranje vseh vrst gob je prepovedano v narodnih in regijskih parkih (npr. Triglavski narodni park) in gozdnih rezervatih (v naši občini je to gozdni rezervat Kamni vrh).

Odkup gob je dovoljen, vendar ga ne smejo opravljati tujci. Prav tako je prepovedan iznos gob in gobjih izdelkov prek državne meje.

Nadzor nad uresničevanjem Uredbe opravlja gozdarska inšpekcija, inšpekcija varstva okolja in pooblaščen nadzorna služba za varstvo parkov. Pomaga pa jim tudi policija.

Janko Vidmar, dipl. inž. gozd.
Zavod za gozdove Slovenije

Ali je odkazilo drevja obvezno?

Lastniki gozdov nas pogosto sprašujejo, ali je odkazilo drevja obvezno.

V Zakonu o gozdovih (Ur. l. RS 30/93) v 95. členu piše: »Lastniki gozda, ki želijo v gozdu sekati drevje, Zavodu prijavijo sečnjo. Zavod v sodelovanju z lastnikom gozda v 14 dneh z odločbo odredi drevesa za možni posek.«

V skladu s kazenskimi določbami Zakona o gozdovih je posek brez odobritve prekršek, za katerega so predvidene denarne kazni.

Da bi ob spoštovanju veljavnega zakona skupaj sodelovali v dobro vašega gozda, vas pozivamo, da se pred sečnjo obrnete na vašega revirnega gozdarja in skupaj z njim izberete drevesa za posek ter se hkrati domenite še za druga potrebna dela.

Janko Vidmar, dipl. inž. gozd.
Zavod za gozdove Slovenije

Zasebna zobna ambulanta dr. MELANIJA LEGAT

Cesta na Polje 2, Log, 61351 Brezovica
telefon: 061/653-092

Delovni čas:
pon., tor. sredo: od 13.00 do 20.00
četrt., petek: od 7.00 do 14.00
ali po dogovoru

Ali je odkazilo drevja obvezno?

Lastniki gozdov nas pogosto sprašujejo, ali je odkazilo drevja obvezno.

V Zakonu o gozdovih (Ur. l. RS 30/93) v 95. členu piše: »Lastniki gozda, ki želijo v gozdu sekati drevje, Zavodu prijavijo sečnjo. Zavod v sodelovanju z lastnikom gozda v 14 dneh z odločbo odredi drevesa za možni posek.«

V skladu s kazenskimi določbami Zakona o gozdovih je posek brez odobritve prekršek, za katerega so predvidene denarne kazni.

Da bi ob spoštovanju veljavnega zakona skupaj sodelovali v dobro vašega gozda, vas pozivamo, da se pred sečnjo obrnete na vašega revirnega gozdarja in skupaj z njim izberete drevesa za posek ter se hkrati domenite še za druga potrebna dela.

Janko Vidmar, dipl. inž. gozd.
Zavod za gozdove Slovenije

90 OBLETNICA MLEKARSKE ZADRUGE NA VRHNIKI

Vztrajanje pri kvaliteti

Prvo nedeljo septembra je bil na Vrhniki vlik zadrudni praznik. Proslavili so 90. obletnico Mlekarske zadruge Vrhnika, spomin na dogodek leta 1904, ko so na pobudo zvestega Krekovega pristaša kaplana Mateja Sušnika organizirali 122 okoliških kmetov, in so z daljnovidnostjo, ki je znala premagati strankarske razprtije, zmogli zagotoviti gospodarsko rast in socialno varnost kmetov.

Zgodovina je lepo popisana v posebni publikaciji, ki so jo izdali ob tem praznovanju in je še na razpolago vsem tistim, ki jih zanima vrhniška preteklost. V njej piše, da je mleko postalo potem stalen in najpomembnejši vir dohodkov. Ko so si uredili tudi sirarno, so sir z blagovno znamko Jazon jedli tako v Ljubljani, kot v Zagrebu, Beogradu, v Leipzigu in Berlinu, pa tudi v Solunu in Ka-

iru, posebno pošiljko so vrhniški sirarji poslali celo v New York.

Za dobro mlečno proizvodnjo je bila nujna tudi dobra izbira živali, vendar to predvsem v obdobju po drugi svetovni vojni, ko so vpeljali molzno kontrolo, umetno osemenjevanje in zavarovanje živali.

Pomembna dejavnost za razvoj ne le vrhniškega, temveč vsega slovenskega mlekarstva, je bila od 1907 do 1914 delujoča mlekarška šola na Vrhniki.

Ustanovitelja Mateja Sušnika, ki je umrl leta 1933 kot župnik v

Rovtah, so se spomnili v nedeljo dopodne z zadrudnico v dekanijijski cerkvi, potem pa so se udeleženci prosilce premaknili pred dom Karla Grabeljskega, kjer se je začel drugi del proslave. Odprli so državno sirarsko razstavo, kjer so današnji vrhniški sir lahko pokušali v družbi drugih slovenskih sirov, v potujoči trgovini pa je bil naprodaj tudi za domov.

Odprtje razstave se je začelo na stopnicah pred domom, kjer je pokrovitelj proslave, vrhniški župan Vinko Tomšič, pozdravil zbrane goste in Vrhnčanec, ki niso zamudili slovesnosti, saj so se je

udeležili v velikem številu. Po Zdravljici v izvedbi domače pihalne godbe in nastopu Ljubljanskega okteta, je govoril tdi direktor KZ Vrhnika inž. Marjan Kržič, nato pa drugi pokrovitelj proslave, predsednik Zadrudne zveze Slovenije Leo Frelj. Ta je posebej izpostavil samostojno pot vrhniških zadrudnikov kljub prevratnim časom in pritiskom, ki so zadrugo pehali sem ter tja, vendar se zadrudniki niso dali. Zadrudna misel je bila vselej močnejša od morebitnih prednosti v okviru velikih sistemov. Leo Frelj je tudi razložil, kakšne vse so ambicije današnjega zadrudnega poslovnega sistema.

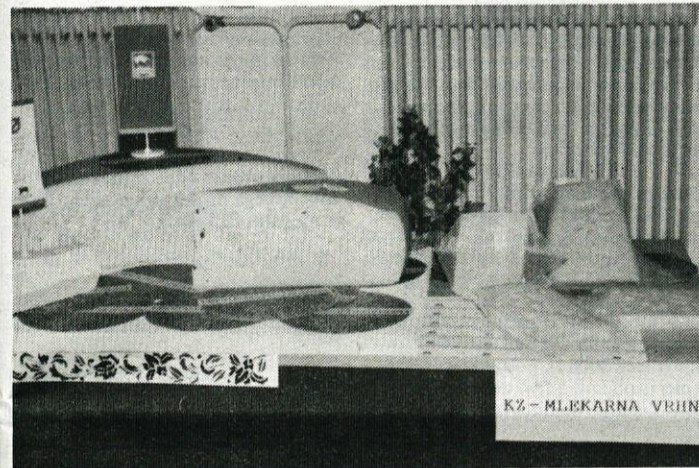
Odprtja razstave so se udeležili vidni zastopniki kmetijske stroke, tudi kmetijskega ministrstva na čelu s kmetijskim ministrom dr. Jožetom Ostercem, ki je bil slavnostni govornik na drugem delu, ob živinorejski razstavi v športnem parku. Po pozdravu župana Vinka Tomšiča, ki je dejal, da na kmetih ni pravega uspeha, če ni v ljudeh, ki na tej zemlji delajo, opotimizma in ljubezni do nje. Vendar je bila glavna misel kmetom tale: «Vsaka vas je imela šolo in vaški otroci so pridobivali osnovno izobrazbo v domačem okolju. Danes se učenost posreduje na drugačen način. Opuščene vaške šole bi pa kljub temu lahko služile podobnemu namenu kot takrat. Bo pri tej oživitvi našega podeželja pomagala širša skup-

nost? Ali je res najpomembnejše samo tržno gospodarstvo?» Na to misel je navezal svoje besede tudi minister Osterc, ki je zlasti poudaril pomen zadrudnih pravil, da so se jih kmetje držali in se po njih ravnali. Doslednost pri uresničevanju zadrudnih pravil, ki so prva, šele potem je mogoče za vse težave kriviti državo, pomeni tudi, da bodo tudi mladi začeli spoštovati kmečki poklic.

Pomenljivo med slovesnostjo je bilo, da je poletelo v zrak nekaj sto golobov pa tudi to, da je bilo n prizorišču zbrano najboljšo, kar imajo vrhniški zadrudniki v hlevih. Najboljše rejce so nagradili in sezname objavljamo posebej. Uradni del so zaključili z revijo najlepših živali.

Bil je tudi vesel del. Že dopoldne so zadrudniki, ki so se pripeljali iz Borovnice, pred mlečno restavracijo postavili lojtrnik, ob njem pa kotel za žganjekuho, iz katerega je tekla ostrava voda. Že zjutraj so zastavili s peko vola, ki je bil ravno pravi, ko so se končali govori in razlage. Sicer pa je ta dan bolj v kmečkem slogu zaživela Stara cesta s priložnostnim kmetijskim sejmom.

Najbolj tenkočutni opazovalci kmečkih običajev so ugotovili, da so ministra Osterca peljali od enega prizorišča na drugo z ropotajem, nekateri drugi pa so se peljali z zapravljevom. Ampak v dobi avtomobilizma razlika ni pomembna.

Zadrudna priznanja

PAVEL BRADEŠKO prejme priznanje za mentorsko kmetijo, torej za vzgojo mladih kmetijskih strokovnjakov na domu in za večletno aktivno sodelovanje v organih upravljanja zadruge.

IVAN GABROVŠEK — V zadnjih 10 letih je vzredil 2 plemenska bika lisaste pasme za vzrejno središče v Ptuj in za večletno aktivno sodelovanje v organih upravljanja zadruge.

FRANC KOVAČ — V zadnjih 12 letih je v zadrudno mlekarstvo na Vrhniki oddal 1.000.000 litrov mleka in za aktivno sodelovanje v organih upravljanja zadruge.

FRANCI RUS — V letu 1993 je dosegel 2. mesto v državi Sloveniji v prirerji mleka po kravi lisaste pasme, kar pomeni več kot 6.000 kg mleka v povprečju na kravo in aktivno sodeloval v organih upravljanja zadruge.

ANTON KANDARE — za 20 letno delo na področju selekcije govedu na območju vrhniške zadruge.

IVO KLAUŽ — za dolgoletno delo na zdravstvenem varstvu živali na območju vrhniške zadruge.

IVAN KOBAL — za dolgoletno delo in vodenje veterinarske postaje na Vrhniki.

JOŽE LUŽOVEC — za 18 letno delo na področju pašništva in travništva na območju vrhniške zadruge.

prof. dr. TONE VIDRIH — za 12 letno znanstveno delo na področju travništva in pašništva na območju vrhniške zadruge.

ZA DOLGOLETNO SODELOVANJE Z ZADRUGO IN DOSEGANJE NADPOVPREČNIH REZULTATOV V PRIREJI MLEKA IN MESA PREJMEJO PRIZNANJA NASLEDNJI KMETJE:

FRANC HLADNIK iz Blažne Brezovice

FRANC JAZBAR iz Zaplane

ANTON JELOVŠEK iz Lesnega Brda

FRANC JEREB iz Stare Vrhnike

CIRIL KOS iz Borovnice

GABRIJEL KOŠIR iz Brezovice

pri Borovnici

PETER MARINKO iz Vnanjih goric

ALBIN NOVAK iz Loga

ANTON PETROVČIČ iz Lesnega Brda

JANEZ RODE iz Stare Vrhnike

PETER SKODLAR iz Brezovice

STANE SKVARČA iz Smrečja

FRANC UMEK iz Blatne Brezovice

FRANC ŽUST iz Rovt

ZA DOLGOLETNO USPEŠNO DELO V ZADRUGI VRHNIKA:

ANDREJA CASERMAN

SLAVKA HREN

IVANKA KAVČIČ

ANA KENK

MARIJA KORČE

ANTON LUŠINA

TOMAŽ MESEC

REZKA PEČNIK

MILENA PUZIGAČA

ANGELA STARE

TROHA MIRKO

ZVONCE DOBIJO:

ANTON GREBENC — za dolgoletno požrtvovalno delo v govedoreji na območju vrhniške zadruge (podeli direktor zadruge g. Marjan Kržič).

IVAN MLINAR — za uspešno in vestno opravljanje dela molznega kontrolorja (podeli direktor Kmetijskega zavoda Ljubljana g. Jože Lužovec).

VINKO RUŽIČ — za dolgoletno uspešno osemenjevanje krav na področju vrhniške zadruge (podeli vodja Veterinarskega zavoda na Vrhniki g. dr. Ivan Kobal).

FRANC FURLAN —

Nestorju notranjih zadrudnikov dajemo priznanje za izjemno ustvarjalno delo in za uspehe vrhniškega zadrudništva v prejšnjem obdobju.

Nagrajene živali

Priznanja — zvonec, so prejele naslednje živali in njihovi lastniki:

Starejše krave — rjave pasme:
krava ŠAVA — Ogrin Jože, Velika Ligojna 2F;
2. krava MALA — Janez Kern, Verd 158;

Mlajše krave — rjave pasme:
1. krava LINDA — Pavel Brađeško, Velika Ligojna 17;
2. krava ČADA — Janez Verbič, Velika Ligojna 47;

Prvesnice — rjave pasme:
1. krava KARA — Jakob Kavčič, Šetjošt 39;
2. krava LEJDI — Janez Verbič, Ljubljanska 20;

Plemenske telice — rjava pasma:
1. krava PRIMA — Franc Lukan, Zaplana 51;
2. krava MAŠA — Pavel Ogrin, Stara Vrhnika 53;

Starejše krave — lisaste pasme
1. krava SANA — Albin Novak, Molska 22 — Log;

2. krava ŠPILJA — Franc Kovač, Drenov Grič 104;

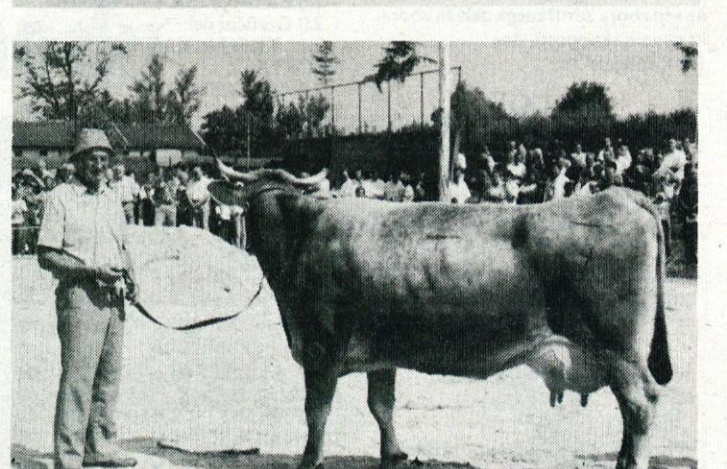
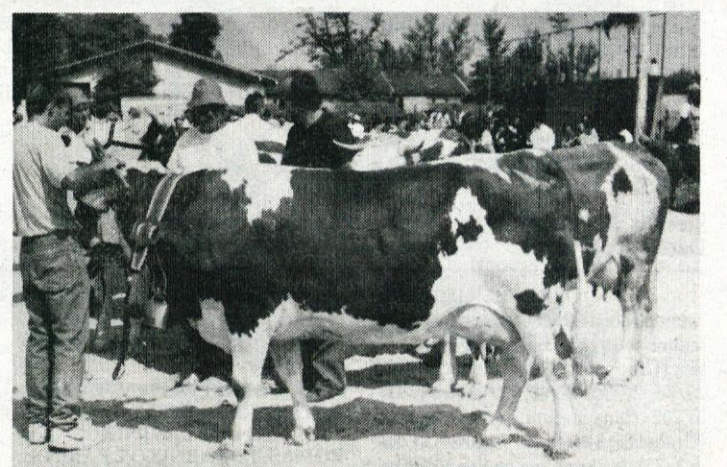
Mlajše krave — lisasta pasma
1. krava REVA — Franc Rus, Barjanska 2, Log;
2. krava LOTI — Ivan Gabrovšek, Šentjošt 28;

Prvesnice — lisaste pasme
1. krava REKA — Franc Rus, Barjanska 2, Log;
2. krava SANDRA — Stane Skvarča, Smrečje 25;

Plemenske telice — lisasta pasma
1. krava ŠANA — Peter Marinko, Vnanje Gorice 53;
2. krava LASTA — Franc Jereb, Stara Vrhnika 14;

Družina krav — lisaste pasme
rejec Ivan Gabrovšek, Šentjošt 28;

Plemenske kobile:
1. kobila ZORA — Gašper Petrič, Zalarjeva 8, Borovnica
2. kobila RIKA — Avgust Pirnat, Verd 4;

JUBILEJNI »LENČEV« POHOD NA TRIGLAV

Vrhniški dan na Kredarici

Končno je prišla sreda, 20. julija, ko se je 150 pohodnikov izpred hotela Mantova odpravilo na več kot 100-kilometrski pohod z Vrhnik na Triglav.

Večmesečne priprave, dogovori, pogovori, sestanki in nenazadnje zadnja tiskovna konferenca so bili kar nekako pozabljeni in poplačani, saj so se vsi pohodniki zbrali še uro pred pričetkom pohoda.

Ne glede na slabo vreme, saj je dež padal kot za stavo, je bilo vzdušje vseh udeležencev pohoda, spremljevalcev ter drugih občanov Vrhnik veselo in zadovoljno. Za dobro razpoloženje je poskrbel »ad hoc« ansambel pohodnikov, pevski zbor pohodnikov, prva udeleženca pohoda s spomini na prve priprave in pohode iz pred dvajsetih let ter nenazadnje točno pivo podjetja OREL.

Ob prijetnem razpoloženju pa pohodniki niso pozabili na pobudnika in prvega organizatorja pohodov na Triglav, na »LENČA«. Delegacija je na njegov grob na Log odnesla cvetje ter se v imenu vseh pohodnikov in drugih udeležencev poklonila spominu prero umrlega »LENČA«.

Vedeti je treba, da je na dan pohoda, 20. julija, »LENČEV« rojstni dan in tudi sam pohod je bil namenjen njegovemu spominu ter prispevku pri organiziranih pohodih ter sploh ideji pohodništva na Vrhnik.

Letošnji pohod je bil jubilejni, 20. Pred dvajsetimi leti so se namreč trije pohodniki Lenč, Pavkar in Urh prvi odpravili peš z Vrhnik na Triglav. Istega leta je

še ena skupina opravila enako pot. Nato pa so se vsako leto vrstile razne skupine in skupinice, ki so postavil cilj: pohod z Vrhnik na Triglav.

Letos pa so se vse skupine združile, predvsem v spomin na »LENČA« in 20. pohoda na Triglav ter se organizirale in organizirale zelo zahtevno in odgovorno akcijo »Jubilejni LENČEV pohod na Triglav«. Te skupine so bile: Veseli Triglavci, Lintverni, Vaščani, Povžarji, Verjenci, Triglavke in 530. učni center Vrhnik.

Točno ob dvanajsti uri so v cerkvi sv. Lenarta pričeli pritrkavati in zvoniti, kar je pomenilo štart pohoda na Triglav. Že kmalu po začetku pohoda se je celotna skupina razdelila na tri tako imenovane trase: zeleni, modri in rdeči, ki so se po različnih poteh prvi dan nekako združili pri Žirovskem Vrhu ter nadaljevali proti Gorenji vasi. V Hotavljah je bila prva »spalna« postojanka. Tam so spremljevalci pripravili večerjo, ki je po več kot sedmih urah hoje zelo teknila.

Zanimiva je tudi dogodivščina v gostilni v Hotavljah, kjer je večerjal predsednik Slovenije Milan Kučan. Po izmenjavi propagandnega materiala o »vrhniškem pohodu« na Triglav je predsednik pohodnikom izročil dve steklenici šampanjca, ki so ju pohodniki prinesli prav na vrh Triglava ter ju tam tudi odprli.

Že naslednje jutro se je pohod nadaljeval z najdaljšo pohodno turo: približno 50 km ter 12 ur hoje. Vse poti so vodile prek Črnega

Poklon v spomin začetniku vrhniških podhodov na Triglav, Francu Lenaršču-Lenču, na njegovem preranem grobu;

kala, Soriške planine, Bohinjske Bistrice do Voj, Uskavnice in Studorja, kjer so preskrbeli in se dogovorili za prenočišča.

Večji počitek, za kosilo, je bil na Soriški planini, kjer je glavni kuhar Milan Popit s pomočniki pripravil golaž. Za dobro razpoloženje so poskrbeli harmonikar, flavtist in trobentar, ki so zaigrali nekaj poskočnih viž.

Naslednje jutro pa se je pričel vzpon iz vseh treh smeri na Vodnikovo koč ter naprej na Kredarico. Tako da so bili vsi pohodniki na Kredarici že v petek, 22. julija, v popoldanskem času. Iz Rudnega polja pa je istega dne krenil tudi oktet RASKOVEC ter pohodnike s pesnijo sprejel na Vodnikovi koči in seveda nato na Kredarici.

Na Kredarici so bila za vse pohodnike in druge spremljevalce pripravljena prenočišča za dva dni. Takoj je zavihrala vrhniška zastava in raztegnili so transparent o jubilejnem »LENČEVEM« pohodu. Še istega večera je bila ob 21.00 v novi kapelici ob koči na Kredarici spominska sveta maša za »LENČA«, ki jo je vodil dovški župnik, znani planinec in ljubitelj slovenskih gora.

Lepo sobotno jutro je vse pohodnike napotilo na vzpon prek Malega Triglava na Triglav. Skoraj dve uri dolga kolona se je vila na vrh Triglava. Tam je zadonela pesem okteta Raskovec ter viže

»ah hoc« ansambla. Pripravili so nekaj »krstov« za tiste, ki so se prvič povzpeli na vrh Triglava. Nato je sledilo fotografiranje skupin, skupinic in vseh skupaj, saj si je hotel vsak zagotoviti spomin na najmožnejši pohod na Triglav. Toplo in lepo vreme je prispevalo k še lepšemu vzdušju in lepemu razgledu na vse strani prelepih slovenskih gora. Vsakemu se je ob tem utrgala misel na »LENČA«, ki ga ni bilo med njimi.

Sobotno popoldne je bilo na Kredarici povsem vrhniško. Spontano je stekel kulturni program, oktet Raskovec je bil zopet v elementu, zadonela je pesem vseh navzočih, beseda je stekla o pohodu, Lenču in o Vrhnik. Več kot 200 Vrhničanov je napravilo pravo domače vrhniško vzdušje, za kar je poskrbel tudi Stržinarjev sod vina, ki so ga s helikopterjem pripeljali na Kredarico. Veselja ni bilo konec do poznih jutranjih ur, kar so skozi prste spregledali tudi oskrbniki koč, ki navadno že ob enajsti uri ugasejo luči.

Nedeljsko jutro je bilo za marsikoga kar naporno, vendar so se vsi pohodniki srečno vrnili na Rudno polje, kjer so jih avtobusi ter druga prevozna sredstva pripeljala na Vrhniko, naravnost v gostilno Caserman — Kranjc, kjer se je tudi vse dogajalo in pripravljalo glede pohoda na Triglav.

Sam zaključek pohoda je minil v veselem vzdušju, ob zvokih »ad hoc« ansambla, ter ob slastno pečenih odojkih.

S. S.

Ob veselem zaključku pohoda, tudi brez večjih nezgod, se je v gostilni Caserman žena pokojnega Lenča zahvalila vsem pohodnikom in organizatorjem:

»V imenu družine pokojnega Lenča, posebno pa še v svojem imenu, bi se zahvalila organizatorjem pohoda za pozornost in čast, ki ste jo izkazali Lenču s tem, da ste po njem poimenovali ta jubilejni pohod, ga obiskali pri njegovem grobu in darovali zanj sveto mašo na Kredarici.

Hvala tudi vsem, ki ste se udeležili tega pohoda in s tem počastili njegov spomin.
Se enkrat prisrčna hvala vsem.«

Skupna slika vseh pohodnikov pred Cankarjevim spomenikom je nekakšen simbol, ko se pohodniki že 20 let podajajo na peš pot Vrhnik-Triglav.

Pred Vodnikovo koč je »ad hoc« ansambel ubral vesele viže, plesalci pa so se kljub utrujenosti zavrteli.

Triglav je bil osvojen v soboto, ob 7. uri zjutraj in ko so vsi osvojili vrh je bila obvezna skupinska slika.

Triglavcem na pot

Narava in človek, sožitje kot je staro človeštvo. Napake, ki so bile kdaj storjene proti temu sožitju, je bilo treba vedno drago plačevati. To prav sedaj to počnemo. Gore so del te narave; najlepši košček naše domovine. Ta domovina pa je nastala prav pod temi gorami, vršaci, katerim kraljuje Triglav — naš simbol. Nameniti se peš do očaka Triglava pomeni izziv za vsakogar in spoštovanje vsega, kar vas po tej poti spremlja. V družbi s prijatelji opraviti tako pot je nepozabno doživetje, ki ostaja za vedno v spominu.

Ob dvajsetletnici te poti iskreno čestitam vsem, ki ste to pot prehodili.

Vinko Tomšič

Še nekaj tehničnih podatkov o pohodu

Dvajseti pohod z Vrhnik na Triglav je trajal od srede, 20. julija, do nedelje, 24. julija 1994. Vseh udeležencev je bilo 146, od tega 25 žensk.

Najstarejši pohodnik je imel 67 let, najmlajši pa so bili trije 12-letni nadobudneži. Po nepotrebnih virih je bil to največji slovenski množični pohod na Triglav.

Pohodniki so prehodili okoli 120 kilometrov poti ter v treh dnevih dosegli višinsko razliko 5000 metrov po hribih navzgor in navzdol. Na poti se je prespalo dvakrat, prvi dan v Hotavljah, drugi dan na Uskavnici, Studarju

in Vojah, ter dvakrat že na Kredarici.

Prve organizacijske priprave so se pričele takoj po začetku leta 1994, ki pa še niso zaključene. Saj se zaključek pričakuje s skupno veselico in srečelovom 17. septembra v gostilni Kranjc — Caserman na razstavo fotografij o vrhniških pohodih na Triglav, v mali dvorani Cankarjevega doma. Izdana sta bila dva biltena in brošurica z vsemi podatki o jubilejnem pohodu in navodili ter opisi posameznih poti oziroma tras. Te so bile tri: rdeča, modra in zelena, ki so imele različno število pohodnikov in tudi različne težine

poti. Vse tri poti so se večkrat na dan združile — srečale, kjer so spremljevalci poskrbeli za žejne in lačne pohodnike. Kot se vidi so vse tri skupine imele svoje spremljevalce in svoja prevozna sredstva za težke nahrbtnike in ostalo opremo. Za dva dnevna obroka pa je poskrbel skupni itendant — kuhar, ki je v poljski kuhinji skuhal ričet in golaž. Za kompletno prehrano na Kredarici pa je bilo poskrbljeno v sami koči. Vsi pohodniki pa so morali imeti s seboj še za dva dni suhe hrane. Zdravstveno službo je opravljal doktor Pavle Zupan, ki je prehodil celotno pot, pomočnike bolničarje, pa je imel v vsaki skupini. Večjih poškodb na vso srečo ni bilo. Oskrbeti je bilo potrebno le precej žuljev ter krčev utrujenih nog.

Pridobljenih je bilo veliko število sponzorjev pohoda, ki so s finančnimi in materialnimi sredstvi omogočili pripravo in izvedbo res najmožnejšega pohoda. Vsak pohodnik pa je kot prijavnino moral prispevati še 5.000,00 tolarjev za pokritje vseh stroškov pohoda. Koristili pa so zastoj vso prehrano in pijačo, prenočišča, dobili propagandni material (majice, značke, karte...), ter vse prevoze. V Bohinju so se pohodnikom pridružili tudi gorski reševalci planinskega društva iz Srednje vasi, ki so nato pohodnike

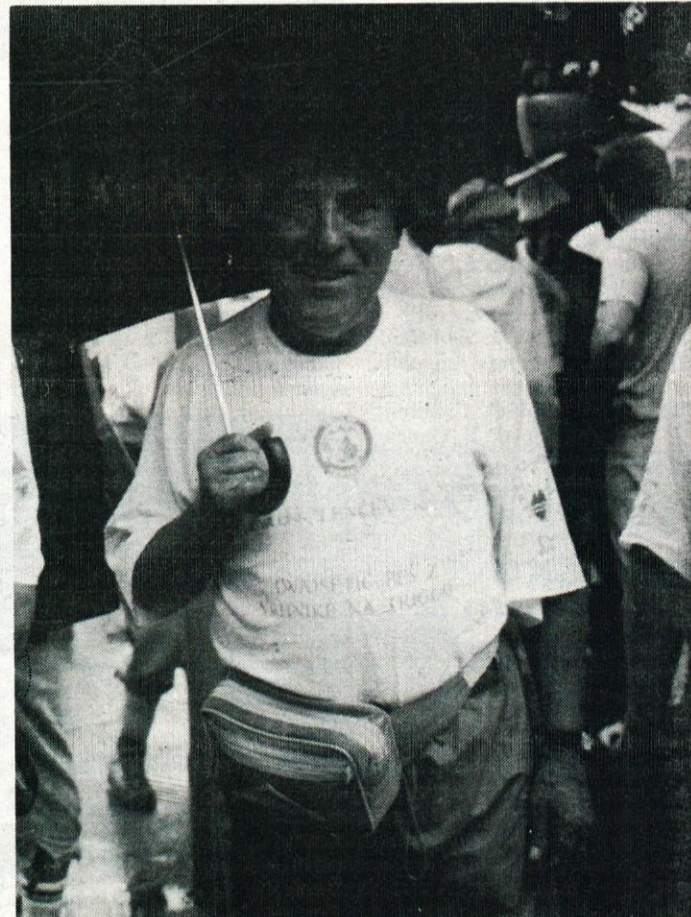
spremljali pri vzponu na Triglav in povratku na Rudno polje.

Prav gotovo pa je glavno breme priprav, organizacij in izpeljave pohoda imel pripravljani odbor, ki je vseskozi držal vse niti v rokah. V odboru so bili že prekaljeni pohodniki, ki so vedeli, kako odgovorno in zavzeto se je potrebno lotiti take zahtevne organizacije. Na zadovoljstvo vseh so nalogo odlično opravili in izvršili. Čeprav je prišlo mogoče tudi do raznih manjših nesoglasij pa je pohod popolnoma uspel. Vedeti je potrebno, da je bilo 150 ljudi, različni hotenj in mišljen, različnih pogledov in reagiranj, ki pa so se v glavem v tistem trenutku združili in podredili kolektivu in skupnemu cilju doseči peš Triglav in to prav iz Vrhnik. Kot zaključek pa bom dodal še kratek svoj komentar, saj sem, lahko rečem, preživel vse dni z njimi. Pohod je uspel. Uspeli so organizatorji, spremljevalci in pohodniki. Spomin na »Lenča« je bil živ in časten. Priveden ni imela samo pohodniški karakter, bila je tudi medijsko, turistično, športno, kulturno in zabavno obarvana in prepletena. Vrhnik je bila zopet predstavljena širšemu slovenskemu prostoru in to na naši najvišji točki. Zato pohvalo zaslužijo vsi udeleženci pohoda, še posebno pa vsi pripravljavci in organizatorji »LENČEVEGA« pohoda.

S. S.

Dva najmlajša udeleženca pohoda sta na Soriški planini takole tešila lakoto.

Najstarejši pohodnik ILČK je bil na začetku pohoda dobre volje, kljub nočnemu dežju.

Košarkarski klub Vrhnika 1994/95

Na Vrhniku ima košarka bogata tradicija. Leta 1974 je KK Vrhnika osvojil celo naslov slovenskega pokalnega prvaka (v finalu je bila zlata generacija vrhniške košarke boljša od ljubljanske Olimpije), eno sezono pa je klub igral v drugi zvezni jugoslovanski ligi.

Leta 1984 je bilo z vrhniško košarko za šest let konec in šele leta 1990 so se s prihodom Rafaela Jakliča, Štefana Sečnika in Roka Zupana stvari začele premikati na bolje, saj so začeli sistematično delati z mlajšimi. Naslednja prelomnica je bilo leto 1992/93, ko so člani pričeli z resnejšimi nastopami in se že v prvi sezoni prebili v play-off tretje slovenske lige.

Naslednjo sezono je klub prevzel Rado Gantar, RCG (Računalniški center Gantar) je vložil precejšnja sredstva. Sledil je velik uspeh, saj je vrhniška košarkarska ekipa dobila pravico nastopati v drugi slovenski ligi. Za uspeh so bili zaslužni vsi, ki so sodelovali v klubu: celoten igralski kader, predsednik Gantar, sekretar Justin, trener Zupan in pomočnik Vujošević, poleg RCG pa so sponzorska sredstva prispevali še Kara, Pizzeria Boter, Vargalant in ZTKO.

Kaj pa letošnja sezona? Klub bo glede na lansko sezono precej oslabiljen, saj so odšli štirje dobri igralci, tako da bo ekipa v drugi igri nekoliko pomlajena. Trener Rok Zupan pričakuje, da bodo glavno breme igre nosili Aleš Masterl, Mirko Gabrovšek, Franci Medved, Milan Milosavljevič in seveda Oliver Jordan, ki se je v letu igranja za KK Vrhnika zelo prikupil vrhniškemu občinstvu. Za njimi prihaja skupina mlajših košarkarjev, od katerih pričakujemo, da se bodo letos prebili, za kar imajo letos imenitno priložnost. To so:

Rajakovič, Sešek, Otrin in vsi drugi. Ognjeni krst so že prestali, saj jim je dal trener priložnost na

pokalni tekmi z Medvodami (vsak je v povprečju igral po 25 minut). Trenerjevo zaupanje so upravičili v vseh pogledih. Pri predstavljanju mladih košarkarjev bo klubu pomagal tudi legenda vrhniške košarke, izkušeni Branko Knapič-Pingo.

neuradno slovensko prvenstvo. Starejši pionirji (letnik 1980) v svoji skupini z Litijo, Cometom, Polzelo in Ilirijo, torej podmladki samih prvotigaških ekip, vodijo brez poraza in so se že uvrstili v play-off, kar pomeni, da so med prvimi šestimi v Sloveniji. Tudi

Razpored tekem KK Vrhnika

KK Vrhnika: Didakta Radovljica	17. 9. 1994
KK Vrhnika: Novo mesto 92	1. 10. 1994
KK Vrhnika: Erazem Unika TTI	12. 10. 1994
KK Vrhnika: Elles Wevit Borovnica	22. 10. 1994
KK Vrhnika: Snežnik Kočevska reka	5. 11. 1994
KK Vrhnika: Tolmin	19. 11. 1994
KK Vrhnika: Sun oil Črnuče	3. 12. 1994
KK Vrhnika: Brežice	17. 12. 1994
KK Vrhnika: Feniks AMS Computers	14. 1. 1995

Brez težav v pripravljalnem obdobju seveda ni šlo, saj se je poškodoval edini pravi center Franci Medved. Druge težave pa so povsem druge narave: nekateri posamezniki izkoristijo vsako priložnost za metanje polen pod noge kolektivu KK Vrhnika, vendar s tem klub samo spodbujajo k še boljšemu delu, boljšim igram in večjim uspehom.

Kaj lahko gledalci na Vrhniku pričakujejo od letošnje sezone? Kljub pomlajevanju in drugim težavam ima klub dovolj trdne temelje, da obstanek v 2. SKL ne bi smel biti vprašljiv. Če pa bodo fantje preostanek časa do pričetka lige izkoristili za dober trening (v kar ne dvomimo) in če bi bilo na nekaterih tekmah tudi malo športne sreče, potem lahko dosežejo tudi kaj več.

Za prihodnost vrhniške košarke se nam ni treba bati, saj so mlajši od letnika 1975 do 1981 med najboljšimi v Sloveniji. Letniki 1977 ter 1979 in 1980 so se tri leta zapored uvrstili med prvih šest na Pokalu Mars, ki velja za

mladinska ekipa je zelo kakovostna. Trenutno nastopajo v kvalifikacijah za prvo slovensko mladinsko ligo. Pred njimi sta še dva turnirja, njihovo napredovanje v 1. SMKL pa je možno. Za uspehe mlajših kategorij so zaslužni tudi starši otrok (Rajakovič, Krašovec, Petelin, Otrin in drugi), ki pomagajo s prevozi ipd. večjim uspehom.

Članska ekipa KK Vrhnika 1994/95:

Branilci: Sašo Rajakovič, Aleš Masterl, Mirko Gabrovšek (kapetan moštva) Brane Knapič, Uroš Trdan.

Krila: Miro Vidakovič, Marko Urbančič, Oliver Jordan, Sergej Lukič.

Krilni centri: Franci Medved, Milan Milosavljevič, Gorazd Selšek, Andrej Smrekar.

Trener: Rok Zupan
Pomočnik in kondicijski trener: Milan Petrovič.

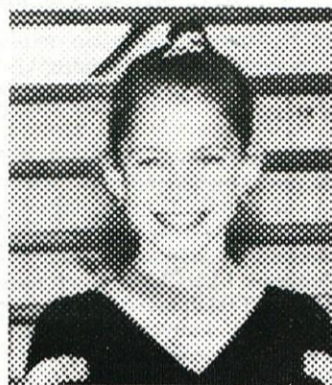
Rok Košir

ŠPORTNA RITMIČNA GIMNASTIKA

Mojci naslov državne prvakinja in 4 zlate medalje v Kaposvaru

Še pred iztekom lanske sezone so se v Mariboru na DP pomerile tudi tekmovalke v starejši kategoriji z obveznimi vajami ter članice s poljubnimi vajami po mednarodnem programu. Prav nič nismo bili presenečeni nad izjemnim uspehom Mojce Rode, ki si je s tremi brezhibno izvedenimi vajami pritelovadila več kot dve točki prednosti pred drugouvrščeno Moščanko, njena povprečna ocena pa je bila 9! Le dan za tem je naslovu državne prvakinja dodala še zlato medaljo s prvega mednarodnega turnirja v Mariboru. Dušica Jeremič je bila v kategoriji kadetinj 2., Tina Pajnič pa 5. pri mladinkah.

Tudi v kategoriji članic smo imeli na DP svojo predstavnico. Sandra Žilavec se je z nekoliko nezanesljivimi nastopi z obročem in kolebnico ter brezhibnima va-

Mojca Rode.

jama s kiji in trakom uvrstila na 4. mesto.

Tik pred iztekom sezone pa so se tri tekmovalke podale še na mednarodni turnir v Kaposvar na Madžarsko. Naši kadetinj Mojca Rode in Biljana Milašinovič sta se

odrezali več kot odlično, saj sta se med tekmovalkami iz Madžarske, Rusije, Češke, Nizozemske, Hrvaške in Slovaške uvrstili najbolje od vseh in si v mnogoboju razdelili zlato medaljo, prehiteli sta celo odlično Moskovčanko Malugino. Dan za tem je Mojca v finalnih nastopih ob Blatnem jezeru zasedla prav vsa prva mesta, Biljana pa je bila z vajo brez rekvizita in s kolebnico 3., z obročem pa druga. Solidno je nastopila tudi Tina Pajnič, ki je bila v mladinskem finalu z vajo s kiji 5.

Takoj za uvod v novo sezono pa po napornih treningih (kar 44 triurnih treningov v avgustu!) tekmovalke vrhniške športne zveze odhajajo na mednarodne turnirje na Dunaj, prizorišče letošnjega SP, v Brno, Mitro itn. Vsekakor pa je njihov najsvetlejši cilj letošnjih letnih prireditev vrhniški mednarodni turnir, ki bo 15. in 16. oktobra.

Špela Mohar

Uspel športni počitniški program

Skupna slika ene izmed skupin udeležencev počitniške šole tenisa in plavanja ob zaključku, ko so prejeli tudi spomske majice

Športna zveza Vrhnika je med poletnimi počitnicami pripravila in izvedla »počitniški program«, ki je vseboval šolo plavanja, tenisa in drugih aktivnosti, ki so po prosti volji zanimale mlade tečajnike. Ta športno počitniški program, ki je bil organiziran prvič, je bil štirikrat po pet dni v juliju in avgustu. Udeležilo se ga je 113 otrok, vodja šole je bil Miro Gru-

den, za otroke pa so skrbeli vadiitelji. Aljoša Seljak, Matija Kunstelj, Maruša Šerjak, Uroš Justin in Kaja Rogelj. Od vseh otrok udeležencev programa so štirje otroci tudi splavali. Poleg športnih dejavnosti pa so otroci pisali tudi spise o občutkih preživljanja v pet dnevni športni šoli. Vsak zadnji dan šole pa so pripravili skupni zaključek s starši otrok,

kjer so imeli manjšo pogostitev ter razgovor o vtisih tako izvedene šole.

Vaditelji pa so tudi izbrali najboljše tri spise, ki so jih otroci brali in prejeli nagrade. Na koncu lahko ugotovimo, da je počitniški program uspel na zadovoljstvo vseh otrok, staršev in športne zveze.

S. S.

TENIŠKE NOVICE

Pokal SINTER:

V začetku julija je TS Dragomer priredila teniški turnir iz serije tekmovalcev za prehodni pokal TENISAČ VRHNIKE. Nastopilo je 26 tekmovalcev iz vse občine. Turnir je osvojil Sandi Petkovšek z Vrhniške, ki je z zmago le še utrdil položaj na lestvici Tenisača Vrhniške.

KIM — D računalniška jakostna lestvica za rekreativce

Sredi avgusta so teniški igralci nastopili na KIM turnirju na igriščih TS Dragomer v dveh kategorijah:

— moški nad 25 let:
polfinale: V. Rakovec: I. Škof (6:0, 6:1), S. Petkovšek: B. Gorenc (6:3, 6:1)
finale: S. Petkovšek: I. Škof (6:2, 7:5)

— moški nad 35 let
polfinale: D. Andoljšek: C. Stibilj (6:2, 7:6 (9:7)), I. Selak: B. Danev (7:6 (7:4), 6:1)
finale: I. Selak: D. Andoljšek (6:3, 6:2)

OBČINSKO PRVENSTVO — DVOJICE

V Dragomerju se je borilo za naslov 27 parov iz vse občine. Prepričljivo sta osvojila prvenstvo par Vidovič-Debevec iz Borovnice, ki sta v finalu premagala par Kukec-Božič z rezultatom 6:1, 6:1. Tretje mesto pa je po hudi borbi z Rous-Justin osvojil par Kunstelj-Petkovšek z rezultatom 6:7, 6:4, 6:0.

Občinsko prvenstvo za posameznike

Na Vrhniku pa je potekalo občinsko prvenstvo v tenisu v posameznih konkurencah. Samo tekmovalci so ovirali slabo vreme, pa vendar je vrhniška sekcija s pomočjo TS Dragomer in TS Drenov Grič izpeljala tekmovanja, na katerih je nastopilo preko 90 članov, le med mladinci je bila zastopanost hudo klavrna.

— dečki do 14 let:

1. Aljoša Kucler
2. Matjaž Kosamernik
3. Andrej Pergarec, ki je po skoraj 4-urnem dvoboju premagal Janeza Gaberščika

— mladinke:

1. Mojca Breclj
2. Damjana Vrenjak

— mladinci:

1. Niko Praznik
2. Aleš Dolničar

— članice do 35 let:

1. Maruša Šerjak
2. Mateja Kunc

— veterani nad 45 let:

1. J. Prvinšek
2. A. Krašovec
3. L. Hribar

— člani nad 35 let:

1. M. Volk
2. S. Pečlin
3. Z. Božič
3. V. Kucler

— člani do 35 let:

1. J. Debevec
2. J. Rous
3. S. Petkovšek
3. U. Mesojedec

— članice nad 35 let: se bodo zaradi slabega vremena pomerile v naslednjih dneh.

Čepijo vsi trije zmagovalci občinskega prvenstva v treh različnih kategorijah od leve: Jože Debevec, Milan Vovk in Jože Prvinšek.

V BOROVNICI 17. in 18. SEPTEMBRA

Odprto prvenstvo Slovenije v picadu

Opogumljeni z razvojem športa drugod Borovničani 17. in 18. septembra v domačem domu TVD Partizan organizirajo prvo odprto prvenstvo Slovenije v elektronskem picadu, disciplini, ki ima tudi pri nas vse več privrženecv.

Tekmovalo se bo v treh skupinah, moški, ženske in mešane

ekipe. Povabljeni so tekmovalci iz Slovenije, Madžarske, Avstrije in Nemčije, ki so že vsi potrdili udeležbo.

Trdijo, da bo prvič na naših tleh tako močna tekmovalna udeležba v tej panogi, čeprav je res, da je bilo na Otočcu že državno prvenstvo in da so naši tekmovalci dosegli kar viden uspeh

letos poleti na evropskem prvenstvu.

Za zmagovalce s pomočjo sponzorjev, zlasti okoliških podjetij, in generalnega pokrovitelja, Pivovarne Union, pripravljajo bogate nagrade, vabijo pa tudi gledalce z mislijo, da si ta disciplina tudi v Sloveniji pridobi več privrženecv.

S. S.

Ženska nogometna ekipa Vrhniko — 1. pokalni zmagovalec Slovenije

Za nami je prva letoletna sezona ženskega nogometa na Vrhniku. Vsi, ki smo sodelovali v tej novi vrsti športa pri nas in tako rekoč orali ledino — igralke, trenerji, sponzorji — smo z rezultati sezone 1993/94 lahko zelo zado-

voljni. Dekleta so bila zelo prizadevna vse leto. Trenirala in igrala so na vrhniškem igrišču pod vodstvom trenerjev Dušana Sterlekarja in Jožeta Selška. Ekipa Vrhniko je v ženskem nogometu dosegla zelo lep uspeh.

25. junija 1994 je postala 1. pokalni zmagovalec za leto 1993/94. V ligaškem tekmovanju pa je dosegla 2. mesto v ženski nogometni ligi. Ob tem uspehu je ženski nogometni ekipi Vrhniko še posebej č-

Ženska nogometna ekipa Vrhniko kot 1. pokalni zmagovalec Slovenije: stojijo: Dušan(ka), Magda, Mija, Jana, Katja, Urša, Katja Agata, Irena, Andreja, Karmen, Jožica(ca) spodaj pa so: Nataša, Vanja, Vera, Vijola, Mami, Sneža, Gordana, Zorica

OBČINSKO PRVENSTVO V KOŠARKI

Loški komarji ponovno prvi

Z zaključnim turnirjem konec junija, ki je bil na Stari Vrhniko in ga je organiziral ŠD POVŽ, se je končalo letošnje občinsko prvenstvo v košarki.

Na razpis Športne zveze Vrhniko se je tekmovalni komisiji prijavilo 11 košarkarskih ekip iz vse občine Vrhniko. Ekipa se je razdelila v dve skupini, ki sta igrali med seboj. Tako sta bila vrstna reda:

- Skupina A:
1. Loški komarji (LOG) 8 točk
 2. Sečnik d.o.o. (Vrhniko) 6 točk
 3. Grogarji (Vrhniko) 4 točke
 4. Borovnica — Trim (Borovnica) 2 točki
 5. ŠO Povž (Stara Vrhniko) 0 točk

- Skupina B:
1. W.D.T. (Dragomer) 8 točk
 2. Mladinci (Vrhniko) 8 točk
 3. Mesnica Blatnik (Vrhniko) 4 točke
 4. AKVA (Vrhniko) 4 točke
 5. KARA (Vrhniko) 4 točke
 6. ŠO »Dren« (Drenov Grič) 2 točki

Vse tekme predtekmovanja so odigrali v dvoranah Osnovne šole Log-Dragomer, Osnovne šole Ivana Cankarja in Osnovne šole Borovnica.

Nato je sledil finalni turnir na odprtem igrišču na Stari Vrhniko, kjer so ekipe odigrale tekme po vrstnem redu iz obeh skupin med seboj. Tako sta se v finalu za prvo mesto pomerili ekipi LOŠKI KOMARJI in Sečnik d.o.o. Nekoliko oslABLJENA ekipa Sečnik je izgubila

z rezultatom 79:96 in Loški komarji so popolnoma zasluženo še drugi zapored postali občinski prvaki. Pokazali so najboljšo igro in z njo premagali vse svoje nasprotnike. Končni vrstni red pa je bil:

1. Loški komarji
2. Sečnik d.o.o.
3. W.D.T.
4. Mladinci
5. Grogarji
6. Mesnica Blatnik
7. Borovnica-Trim
8. Akva

9. Kara
 10. Š.D. POVŽ-Tara Vrhniko
 11. Š.D. Dren-Drenov Grič
- Tekmovanje je potekalo v maju in juniju. Vse ekipe so si pridobile tudi svoje sponzorje, kar je še povečalo zanimanje za tekmovalce. Nekateri se so okrepile tudi s »tujimi« igralci, tako da se je povečala kakovost tekmovanja. Za samo tekmovalce pa je poskrbela Tekmovalna komisija, v kateri je bil najbolj zavzet Nedeljko Rajkovič.

S. S.

Loški komarji v letu 1994: stojijo (z leve proti desni): Vice Zaninovič (trener), Kristjan Jeršin (pom. čelnik), Barbara Popit (predstavnica sponzorja), Oliver Jordan, Gregor Sluga, Ernest Novak, Dejan Komparič, Marko Pliverič, Boris Peček, Igor Mrzlikar; čepijo (z leve proti desni): Simon Strgar, Simon Koščar, Damijan Kodelja, Uroš Cerar, Aleš Pliverič; manjka: Sašo Bavec;

Ena ljubezen, eno srce!

Lani senzacija, letos pa potrditev kakovosti košarkarske ekipe, ki jo sestavlja skupina fantov iz Dragomerja, Ljubljane in Loga. Tako lahko rečemo dvema zaporednima zmagoslavjem Loških komarjev na tekmovanjih v občinski košarkarski ligi v letih 1993 in 1994, ki jih je le malokdo pričakoval.

Ob tem uspehu se v imenu svoje ekipe želim zahvaliti Športni zvezi Vrhniko in tekmovalni komisiji občinske košarkarske lige ter njenemu predsedniku g. Rajkoviču, ki so se potrudili in organizirali

omenjeno tekmovalce. Prav tako se zahvaljujem članom ŠD Povž s Stare Vrhniko, ter g. Petkovšku za organizacijo finalnega turnirja ter jih hkrati prosim za razumevanje glede poškodovanih košev. Hvala tudi našim navijačem, ki so lahko za zgled drugim ljubiteljem košarke ter seveda našemu sponzorju, ki je že od vsega začetka Strojno ključavničarstvo — inž. Marko Popit z Loga, ki za naše nastopanje kaže spoštovanja vredno mero razumevanja.

Ne trdimo, da smo nepremagljivi, niti ne, da bomo vedno naj-

boljši. Zavedamo se nespornih kakovosti igralcev drugih ekip in jih spoštujemo. A dokler bo igra naše ekipe temeljila na medsebojnem prijateljstvu, spoštovanju ter veselju do košarke, bomo igrali in zmagovali. Verjemite, da ni veliko ekip, v katerih igralci podarijo del svojega srca drug drugemu. Zato se za srca, ki so jih podarili Loškimi komarjem, Oliverju, Ernestu, Dejanu, Simonu in vsem drugim iskreno zahvaljujem.

Kapetan Loških komarjev
Simon Strgar

stital Vrhniški župan gospod Vinco Tomšič, ki je po doseženem uspehu zanje pripravil poseben sprejem. Ob tej priložnosti je igralcem izročil posebno darilo: nogometno žogo questra, s katero so igrali letos na svetovnem nogometnem prvenstvu v ZDA.

Glavni sponzor je bila trgovina Blagomix, ki je največ prispevala k uresničitvi tako velikega uspeha. Treba pa je omeniti tudi Športno zvezo Vrhniko, gospoda Mira Grudna in gospo Ireno Oblak ter Občino Vrhniko, gospo Ljubico Lukan, ki so nam s svojimi finančnimi prispevki in prizadevanji tudi veliko pomagali.

Nova tekmovalna sezona za leto 1994/95, ki je pred nami in se začne septembra, bo glede na dosedanje uspehe pomenila nov izziv, v katerem bomo poskušali z dobro igro in rezultati nadaljevati. Zato vabim vse prijatelje ženskega nogometa, da si naše tekme ogledate ob sobotah popoldne. Še posebno pa vabimo dekleta, da se nam pridružite in pomagajte pri novih uspehih Vrhniko. Trenerja sva na igrišču v športnem parku na Vrhniku vsak ponedeljek, sredo in petek ob 18. uri.

ŠPORTNI POZDRAV VSEM PRIJATELJEM NOGOMETA IN ŠPORTA

Ženski nogometni klub
Vrhniko

ŠPORTNA ZVEZA VRHNIKA

Zimska vadba

Športna zveza Vrhniko obvešča, da so v pripravi urniki za zimsko vadbo v telovadnicah Osnovnih šol: Ivan Cankar Vrhniko, dr. Ivan Korošec Borovnica in Log-Dragomer ter v telovadnici Partizan Vrhniko.

Vsa društva in posamezniki lahko vloge za koriščenje telovadnic posredujejo do 20. 9. 1994 na naslov: Športna zveza Vrhniko, Tržaška cesta 9, Vrhniko.

Zimska vadba se bo predvidoma pričela 15. 10. 1994 in bo trajala do 15. 4. 1995.

Športna zveza Vrhniko
Miro Gruden

Športne prireditve v septembru in oktobru

9. Občinsko prvenstvo v kolesarjenju Podlipa 94
- 17., 18., 9. Odprto prvenstvo Drena v tenisu za posameznike
24. 9. Kolesarska dirka »Vzpon na ulovko« za pokal Robija Trampuža (za registrirane kolesarje in rekreativce)
25. 9. Notranjsko prvenstvo v hitrostnem izbijanju — Drenov Grič
2. 10. 9. odprto prvenstvo Vrhniko v teku z rolkami na Ulovko
2. 10. Masters tekma in finale pokala četvork v balinanju (Dragomer)
- 15., 16. 10. 8. mednarodni turnir v SRG
16. 10. 15. tradicionalni gozdni tek Ulovka 94

KARATE

3. evropsko otroško prvenstvo v Riminiju

25. in 26. 6. 1994 je v turističnem mestu RIMINI v Italiji potekalo 3. otroško evropsko prvenstvo v karateju. Letošnjega tekmovanja se je udeležilo 1300 tekmovalcev iz 20 držav.

Barve Slovenije je na tekmovanju zastopalo osem tekmovalcev iz Karate kluba Vrhniko, in sicer: Matija Ferenc, Mladen Jeremić, Robert Malavašič, Darko Malinovič, Dejan Olovec, Miha Rivo, Mirsad Rizvić in Darijan Suhadolc. Ekipo je vodil trener Džemal Mustafić (črni pas 3. dan).

Naši tekmovalci so nastopili v izvajanju kat v štirih kategorijah, v katerih je bilo 230 tekmovalcev.

Doseženi rezultati pa so bili: — kategorija mojstrov (črni pas) dečki od 8 do 12 let Dejan Olovec 4. mesto Miha Rivo 5. mesto in Mirsad Rizvić 7. mesto

— kategorija rjavi pas, dečki od 8 do 12 let Matija Ferenc 6. mesto Darijan Suhadolc 11. mesto Darko Malinovič 14. mesto

— kategorija mojstrov (črni pas) dečki od 12 do 16 let Mladen Jeremić 6. mesto in

— kategorija rjavi pas, dečki od

12 do 16 let Robert Malavašič 5. mesto.

Zahvaljujemo se sponzorjem AVTOHIŠI SELIŠKAR d.o.o. in podjetjem KOMPAS HERTZ Rent-a-car, ki sta pripomogla, da se je naša ekipa lahko udeležila tekmovanja.

Pred tekmovanjem v Riminiju, natančneje 19. 6. 1994, pa je šest naših članov opravilo izpit za črni pas 1. dan pri dr. Vladimirju Jorgi (črni pas 7. dan). To so bili: Damir Čatić, Matija Ferenc, Darko Malinovič, Dejan Olovec, Miha Rivo in Mirsad Rizvić.

Predsednik kluba
Tomaž Tomšič

PREDSTAVLJAMO VAM MLADO ATLETINJO

Alenka Bikar — državna prvakinja na 200 metrov

Prav gotovo je atletika »kraljica« vseh športov, saj se največ mladih in tudi starejših ukvarja s to športno panogo. Tudi na Vrhniku se je pojavilo precej dobrih atletov (šprinterjev, skakalcev v daljino in višino, tekačev na daljše proge), ki so predvsem trenirali in tekmovali v šolskem športnem društvu. Te atlete je vzgojil Luka Drašler, dolgoletni učitelj telovadbe v Osnovni šoli Ivana Cankarja, ki je vsa leta neposredno povezan z uspehi mladih vrhunskih atletov. Nekateri atleti so nato vztrajali tudi potem, ko so pričeli hoditi v šolo v Ljubljano ter trenirali pri IBL Olimpija.

Ena izmed takih atletov je bila tudi Alenka Bikar, ki je v juliju postala državna prvakinja v sprintu na 200 metrov. Zato vam mlado atletinjo nekoliko podrobneje predstavljamo.

Dvajsetletna Alenka Bikar (roj. 7. 1. 1974) je osnovno šolo končala na Vrhniku. Za atletiko jo je navdušil Luka Drašler, ki je bil tudi njen prvi trener. Ukvarjala se je z različnimi športi, za atletiko pa se je odločila v 7. in 8. razredu. Ob vpisu v srednjo PTT šolo v Ljubljani pa je pričela redno trenirati pri IBL — Olimpija s trenerjem Juretom Kastelicem, ki trenira tudi Brigito Bukovec.

Še v mladinski konkurenci je bila državna prvakinja bivše Jugoslavije na 100 metrov in 200 metrov.

Po končani PTT šoli je opravila

enoletno pripravništvo ter nekako zanemarila treninge in atletiko. Vendar ljubezen do atletike in tudi njena nadarjenost sta jo v letu 1993 ponovno pripeljala na atletske steze. Intenzivno je pričela trenirati ter atletsko sezono v letu 1994 pričakala v polni formi. Z Brigito Bukovec je pričela trenirati tudi po dvakrat na dan in rezultat ni izostal.

Na državnem prvenstvu 8. in 9. julija je postala državna prvakinja na 200 metrov s časom 23,98 sekund, na polovico krajši progi pa je bila druga za Jernejo Perc s časom 11,90 sek. Tako je postala tudi stalna članica državne reprezentance. V letošnjih poletnih mesecih je nekoliko manj inten-

zivno trenirala, ker ni bilo tekmovanj, saj so bile vse najboljše atletinje na evropskem prvenstvu na Finskem. Do konca letošnje atletske sezone pa se bo udeležila še petih ali šestih tekem, med katerimi upa na vsaj en državni rekord (na 100 metrov je 11,65 Jerneje Perc, na 200 metrov pa 23,74 Saše Kranjc).

Kot je povedala, ima še veliko rezerve pri treniranju moči, zato bo treninge prilagodila prav temu elementu vadbe. Letos se je vpisala tudi na fakulteto za šport, tako da bo z atletiko še bolj povezana.

Cilj, ki si ga je zadala, pa je, da bi se z dobrimi rezultati uvrstila v državno reprezentanco za Olimpijske igre v letu 1996.

S. S.

032-94
Na podlagi 5. člena Odloka o spremembah in dopolnitvah odloka o javnem redu in miru v občini Vrhnika (Ur. list RS, št. 19/94) je Izvršni svet Skupščine občine Vrhnika na seji, dne 17. 8. 1994 sprejel

PRAVILNIK o ravnanju z opuščeni vozili in drugimi odstranjenimi predmeti in materiali

1. člen

S tem pravilnikom se določajo pogoji odvoza, hrambe in izdajanja vozil, predmetov oziroma materiala (v nadaljnjem besedilu: stvari), ki so odstranjeni na podlagi 8. in 9. točke 2. člena, 4. točke 8. člena in 5. točke 9. člena odloka o javnem redu in miru.

2. člen

Odvoz stvari odredi pooblaščen uradna oseba — komunalni nadzornik, po uradni dolžnosti, če gre za javno površino oziroma na zahtevo stranke, če gre za zasebno površino ali površino, v lasti pravne osebe.

Če gre za objekte in ruševine, ki ovirajo promet, ogrožajo varnost ljudi ali kvarijo videz kraja, lahko komunalni nadzornik odredi odvoz tudi, če so objekti in ruševine na zasebni površini ali površini v lasti pravne osebe.

3. člen

Odvoz se odredi, če lastnik stvari te ni odstranil v roku, ki ga je komunalni nadzornik določil z odločbo o odstranitvi.

V primeru, da lastnik ni znan oz. mu odločbe ni mogoče vročiti iz drugih razlogov, se poziv za odstranitev objavi na krajevno običajen način. Po izteku roka, ki je določen s pozivom, komunalni nadzornik odredi odvoz.

4. člen

Rok za odstranitev ne more biti krajši od osmih dni, razen v naslednjih primerih:
— če gre za objekte oz. ruševine, ki ogrožajo varnost ljudi
— če gre za material, ki je odložen na kanalizacijsko ali vodovodno omrežje ali na drug objekt za javno rabo in ovira odpravo okvar.

5. člen

Odvoz izvede ustrezno usposobljeno ali opremljeno podjetje ali obrtnik tako, da ne poškoduje stvari, ki se odvažajo. Odvoz se izvede na podlagi pogodbe, ki jo sklene Občina Vrhnika z izbranim izvajalcem.

6. člen

V zvezi z izvedbo odvoza komunalni nadzornik izdela zapisnik, ki mora vključevati podatke o predhodno izvedenem postopku, podatke in fotografijo predmeta odvoza, podatke o izvajalcu ter načinu odvoza in podatke o lokaciji hrambe.

Komunalni nadzornik lahko zahteva pomoč policije, če meni, da je ta potrebna.

7. člen

Hrambo stvari izvaja Komunalno podjetje Vrhnika na omejenem in varovanem prostoru, na podlagi pogodbe, ki jo sklene z Občino Vrhnika.

V primeru, da se odpelje material, ki predstavlja komunalni odpadek, se ta deponira v skladu z odlokom o ravnanju z odpadki.

8. člen

Sredstva za stroške odvoza in hrambe stvari zagotavlja proračun Občine Vrhnika.

V primeru, da se material deponira na komunalni deponiji, Občina Vrhnika, v sodelovanju z upravljalcem deponije, določi ceno deponiranja.

9. člen

Občina Vrhnika v roku 3 dni od odvoza objavi na krajevno običajen način poziv lastniku, da proti plačilu nastalih stroškov prevzame stvari oziroma, da plača stroške odvoza in deponiranja, če se material deponira na komunalni deponiji.

10. člen

Stvari v hrambi lahko prevzame oseba, ki predloži potrdilo o plačanih stroških in dokument, s katerim dokaže lastništvo. Če upravičenec v roku 3 mesecev in pod pogoji, določenimi v prejšnjem odstavku, stvari ne prevzame, Občina stvar proda na javni dražbi.

Če lastnik materiala, ki je bil odpeljan na komunalno deponijo, stroškov odvoza ne poravnava v roku 8 dni od odvoza, Občina uveljavlja plačilo po sodni poti.

Kupnine za prodano vozila in drug material so prihodek proračuna Občine Vrhnika.

11. člen

Ta pravilnik začne veljati z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

Predsednik
Izvršnega sveta

dipl. inž. Vili Granda
Republika Slovenija
SKUPŠČINA OBČINE VRHNIKA
IZVRŠNI SVET

Številka: 3/11-354-10/94
Datum: 17. 8. 1994

COM-TAR d.o.o. AVTO ŠOLA TURISTIČNA AGENCIJA VRHNIKA

1. Organiziramo tečaj cestnoprometnih predpisov A, B, C, E in F kategorije
2. Oktobra bomo organizirali tečaj iz varstva pri delu s traktorjem.

NOVO! NOVO! NOVO! NOVO! NOVO! NOVO!

Vsak drugi mesec organiziramo tečaj cestnoprometnih predpisov v BOROVNICI.

POZOR! Odpiramo novo delovno mesto za voznika inštruktorja B kategorije. Prošnje pošljite v roku 15 dni na naslov:

AVTO ŠOLA VRHNIKA, p.p. 24.

3. Za izlet v Gardaland je bil tokrat izžreban Turk Sebastijan, izžrebala pa ga je Munira Ljubijankič.
4. IZLETI IN POČITNICE V DOMOVINI IN TUJINI

NOVO! NOVO! NOVO! NOVO! NOVO! NOVO!

Nudimo kakovostno, hitro in poceni pisanje diplomskih nalog, dopisov, prošenj... z računalnikom. Pošljemo vam tudi sporočila, dopise... po faxu.

Informacije in prijave: Cankarjev trg 5, tel./fax 755-828

Uradne ure: pon. in sredo od 9. do 18. ure

torek, čet, in petek od 9. do 15.30

sobota od 8. do 11. ure.

**MERCATOR — TRGOAVTO v
sodelovanju z Metalotrgom**

Cankarjev trg 6
VRHNIKA 61360
fax, tel.: 765-210
tel.: 756-211

Želi zaposliti SAMOSTOJNEGA PRODAJALCA

z Vrhnike ali njene okolice
v trgovini s tehničnim blagom na VRHNIKI, Cankarjev trg 6.

Zaželjena izobrazba, IV. ali V. stopnja strojne smeri in veselje do opravljanja tega poklica.

Za vse informacije in prijave povprašajte na navedenem naslovu.

ISKRENE ČESTITKE

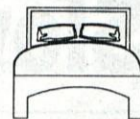
Anici VUK, balinarki DU Vrhnika, za izreden uspeh v Ljubljani na državnem prvenstvu, kjer je v bližanju dosegla: **PRVO MESTO**
ŽBS — DU Vrhnika

Dom - Oprema TRGOVINA POHIŠTVA VRHNIKA

Tržaška 23 (pri kino dvorani)
tel/fax 061/755-255

DELOVNI ČAS:
8.30 - 12 in 16 - 19
sobota 8.30 - 12

PO ZELO UGODNIH CENAH VAM NUDIMO:

- dnevne sobe
- sedežne garniture
- spalnice
- mladinske sobe
- predsobe
- jedilnice in kuhinje
- garderobne omare
- vzmetnice
- pisarniško pohištvo
-

IZKORISTITE MOŽNOST BREZPLAČNEGA SVETOVANJA NA VAŠEM DOMU!

V. I. P. d.o.o. Vrhniški inkubator podjetništva Pisarna: Tržaška c. 23, Vrhnika, tel./fax 755-820

- splošna in specialistična svetovanja s področja podjetništva
- svetovanja s področja pridobivanja finančnih sredstev in priprava dokumentacije
- fin. — računovodski servis
- posredovanje nepremičnin

Uradne ure za sprejem strank:
ponedeljek, sredo, četrtek od 8.30 do 12. ure.

BETA STUDIO ŠTEBLAJ d.o.o.

studio za oblikovanje in izdelavo vizualnih komunikacij

oblikujemo in izdelujemo propagandni material vseh vrst, s katerim se navzven predstavlja vaše podjetje

oblikujemo zaščitni znak • poslovne tiskovine (poslovne vizitke, dopise, kuverte, štampiljke, poslovne mape...)
• kataloge, prospekte, plakate • cenike, jedilne liste • embalažo, nosilne vrečke, etikete...

izdelujemo razpoznavne table ob vhodih, na stavbah ali ob cestah
• reklamne table, panoje • svetlobne napise • transparente

izrezujemo napise in vaše znake iz samolepilne folije (za izložbe, vrata, avto...)

opremljamo vozila z napisi in željenimi slikami

in še in še

na vašo željo bo svetovala in oblikovala dipl. oblikovalka

To so stvari, ki so potrebne za normalno poslovanje vsakega podjetja. Naloga ekonomske propagande je, da z estetsko likovno rešitvijo izzove pozornost in ustvari ugoden vtis.

Pot k Trojici 15 • 61360 VRHNIKA • tel.: 061/752 247

STROJNI TEHNIK?

Zavod za izobraževanje odraslih

CONTINUA DOMŽALE

ponovno vpisuje v nadaljevalni program za pridobitev izobrazbe **strojni tehnik**. Začetek šolanja bo 19. septembra na Srednji šoli Domžale. Vpišejo se lahko kandidati s končano triletno šolo, tehnične usmeritve.

Informacije:

tel. 061 713-613 int. 3 dopoldne,
061 773-592 ob vsakem času.

Zavod za izobraževanje
odraslih Continua, Domžale,
Ulica Talcev 9 a

MOBILIE® UDINE
IN
trgovina KOTNIK Vrhnika

Vas od 12. septembra dalje vabita v nov razstavno-prodajni salon pohištva na Vrhniki, na Ljubljanski cesti 10!

Predstavili Vam bomo bogato ponudbo priznanih italijanskih proizvajalcev stanovanjske opreme:
* sodobno, stilno in rustikalno pohištvo
* kuhinje in jedilnice
* spalnice, dnevne sobe, predsobe
* sedežne garniture, vrtno garniture
* pisarniško pohištvo.

Obiščite nas in se prepričajte, da Vam nudimo kakovostne izdelke italijanskih pohištvenih mojstrov po konkurenčnih cenah.

Tel.: 061 753-340 Delovni čas: 8. — 12. in 14. — 18.
Fax.: 061 753-302 sobota: 8. — 12.

AVTOMATERIAL

TRGOVINA, Ljubljanska 29
61353 BOROVNICA
tel.: 061/746-264

- rezervni deli za vozila
- svetlobna telesa
- GOLF, RENAULT, ZASTAVA
- akumulatorji
- material po naročilu
- dodatna oprema
- izpušni sistemi
- avtokozmetika
- hidravlična olja
- motorna olja, masti
- filtri

del. čas:
pon.-pet. 12⁰⁰ - 19⁰⁰
sob. 8⁰⁰ - 12⁰⁰

Na podlagi 2. člena Odloka o komunalnih taksah v občini Vrhnika (Ur. list RS, št. 19/94) je Izvršni svet SO Vrhnika, na seji, dne 20. 7. 1994 sprejel naslednje

SPREMEMBE IN DOPOLNITVE TARIF KOMUNALNIH TAKS

- I.
 - 1) Tarifna številka 1.2. »Uporaba JP za kioske« se spremeni tako, da se glasi:
 - 1.2.1 Uporaba JP za kioske in druge komercialne namene:
 - za vsak m² na leto — 50 točk
 - 1.2.2 Uporaba JP za nekomercialni namen:
 - za vsak m² na leto — 25 točk
 - 2) Tarifna številka 1.7. »Pretovarjanje razstreliva« se spremeni tako, da se glasi:
 - 125 točk/tona
 - 3) Tarifna številka 2.2.3. »reklama pred lokalom (A table)« se spremeni tako, da se glasi:
 - na mesec — 50 točk
 - 4) Pojasnilom tarife št. 2 (Napisi, objave in druge oblike reklamnih oglasov) se doda nova e) točka, ki se glasi:
 - e) Komunalna taksa se ne odmeri od reklam, ki so nameščene v sklopu športnih objektov, katerih upravjalci so društva, organizirana v Športno zvezo Vrhnika.

Spremembe in dopolnitve komunalnih taks stopijo v veljavo z dnem objave v glasilu Naš časopis, uporabljajo pa se od 1. 1. 1994 dalje.

Republika Slovenija
SKUPŠČINA OBČINE VRHNIKA
IZVRŠNI SVET
Štev.: 3/11-12-03/93
Datum: 20. 7. 1994

PRESEDNIK
IZVRŠNEGA SVETA
VILI GRANDA, dipl. inž.

MALI OGLASI

Prodajam starejšo hišo na Vrhniki. Informacije na naslov Petkovškova 40, Vrhnika. Zaradi starosti in boleznih prodajam pralni stroj ter kotel za žganjekuho, komplet s pečjo, hladilno napravo in rešetko proti smojenju. Frančiška Kucler, Drenov Grič 31.

Prodajam polovico atraktivne hiše, 130 m², garažo, teraso, urejen vrt 360 m², na Brezovici pri Ljubljani, za 135.000 DEM. Telefon: 579-448

Prodajam gradbeno parcelo, 1555 m², ob glavni cesti na Dolu pri Borovnici. Tel. št.: 744-547.

Na Stari cesti 8 oddam lokal za mirno obrt; ni za gostinsko in živilsko dejavnost. Informacije po telefonu: 752-135.

Prodajam starejšo hišo na

Vrhniki. Informacije na naslov: Petkovškova 40, Vrhnika.

Vrstno hišo na Verdu, Janezova vas, v 4. gradbeni fazi, ugodno prodamo. Informacije po telefonu: 061-319-646, (SCT LJ.)

V Borovnici, na Gradiškovi 22 (novi blok), prodajam enosobno stanovanje 41,3 m²; s CK, telefonom in opremljeno kuhinjo. Telefon: 764-723 (popoldan).

Na Vrhniki ali v bližnji okolici kupimo zazidljivo parcelo ali opuščeno kmetijo z gospodarskim poslopjem v velikosti 1—3 ha. Ponudbe pošljite pod šifro »Parcela 94« na uredništvo Našega časopisa. Občina Vrhnika.

zastopanje posredovanje trgovina

KOTNIK

LJUBLJANSKA 10, 61360 VRHNIKA
DELOVNI ČAS: 8. — 12.
14. — 18.

telefon: 061 753-340
fax: 061 753-302

Na Ljubljanski 10 (bivša Lesnina — Gramex) vam v prenovljeni trgovini nudimo poleg GRADBENEGA MATERIALA in IZOLACIJ še druge vrste blaga, ki je potrebno pri gradnji oziroma obnovi vaše hiše ali stanovanja:

- STAVBNO POHIŠTVO — OKNA in VRATA JELOVICA po tovarniških cenah z dostavo na dom pri nakupu v vrednosti nad 100.000 SIT
- LAMELNI in KLASIČNI PARKET, OPAŽ, LADIJSKI POD, LEŠNE IZDELKE
- VIJAKE, ŽICNIKE, KLJUČAVNICE, OKOVJE
- CEVI in NOSILNIKE različnih profilov.

NOVO! NOVO! NOVO! NOVO! NOVO! NOVO!

Vsak mesec pripravljamo zelo UGODNE CENE za določene vrste blaga — v septembru za:

- CEMENT 550 sit/vreča
- APNO 420 sit/vreča
- MODULARNI BLOK à 58 sit/kg
- PROZORNE VALOVITE PLOŠČE à 990 sit/m²
- POHIŠTVENE CEVI à 99 sit/kg
- CRNE CEVI à 99 sit/kg
- NOVOTERM filc v rolah, debeline 5, 10, 12, 14 cm od 150 sit/m² naprej.

Obiščite nas in se prepričajte, da je naša ponudba ugodna!

Šolanje psov vseh pasem na Vrhniki

- mala šola
- vaje poslušnosti, sledenja, obrambe

Vpis: začetek septembra; informacije po telefonu: 746-253.

NUDIMO VAM:

- pizze po želji
- hladne predjedi
- jedi po naročilu
- morske posebnosti
- jedi na ražnju
- jedi z žara
- sladice in sladolede

Sprejemamo tudi naročila za skupine, organiziramo poročna kosila, večerje ter pogostitev zaključnih družb s poprejšnjo rezervacijo po telefonu: 061 754-199.

Vsako soboto igra živa glasba. Skupinam nad 20 gostov nudimo od 10 do 20% popust.

ZA OBISK SE PRIPOROČA GOSTILNA »NIBI«

V spomin Antonu Pirnatu-Tonetu

V soboto, 6. avgusta, smo pospremili na zadnji poti na veržsko pokopališče in se tam poslovili od znanega vrhniškega učitelja in kulturnega delavca Toneta.

V aprilu letošnjega leta je dopolnil 80 let življenja in ob visokem jubileju sva hotela, kot že kolikokrat poprej, preleteti njegovo življenjsko pot, uspehe in neuspehe, radosti in razočaranja, ki so spremljala delo, vendar njegovo zdravstveno počutje ni zmoglo več tega miselnega napora. Obudila sva le kak droben utrinek iz njegovega plodnega in bogatega življenja. Če bi ta sestavek nastajal kdaj prej, bi ga gotovo bogatilo mnoge modrice in anekdote, ki so nastajale z delom in ob delu.

Teško mi je pisati o človeku, ko sem lahko spremljal samo nekatera njegova dela in uspehe kot šolski kolega. Zato bo ta zapis skromen in bo obudil le nekatera dejstva, manj pa tistega, kar je naredil in ustvaril, se trudil, doživljal uspehe, poraze, pohvale in kritike, navdušenja in zavist.

Pred osemdesetimi leti se je rodil kot deveti in zadnji otrok v Japljevi družini na Veržu. Tam je ob ljubeči materi, skrbnem in delavnem očetu, ob bratih in sestrah preživel otroštvo. Že kmalu je skrbna mati opazila, da tudi Tonček ni povsem trdnega zdravja. Zato mu je kmalu začrtala življenjsko pot z bese-

dami: »Tonček, če se boš pridno učil, boš učitelj, če ne boš pa žnidar, ker za delo na soncu ne boš sposoben.« Materine besede so kmalu postale njegovo vodilo. Še zlasti pa so pridobile na pomenu, ko je začel obiskovati vrhniško osnovno šolo. Po končanem sedmem razredu ga je takratni razrednik gospod Ivan Michler sam pospremil v Ljubljano k vpisu na meščansko šolo. Na razpotju se je odločil za poklic, ki mu ga je svetovala mati. Leta 1936 je končal učiteljski študij in tako sta oba z materjo doživela uresničitve skupne želje.

Še eno leto vojaške suknje v daljnem Gorazdu in pred njim je bila odprta nova pot. Po letu čakanja je dobil prvo začasno delo na meščanski šoli na Jesenicah. Že naslednje leto pa je dobil prvo stalno službeno mesto na Vrhu pri Sv. Treh kraljih. Tam je doživel tudi začetek druge svetovne vojne, ki tudi njemu ni prizanesla. Spomladi 1942 je bil interniran v Monig pri Trevisu, kjer je preživel eno leto. Zakaj je moral tja, je velikokrat povedal, vedo pa tudi v Rovtuh.

Po vrnitvi je dobil delo na osnovni šoli v Borovnici, kjer je delil gorje z Borovničani ob neprestanem bombardiranju. Leta 1944 pa je dobil delo učitelja na šoli na Vrhniki, kjer je poučeval vse do upokojitve. Delo na Vrhniki se je zaradi reorga-

nizacij spreminjalo: poučeval je na osnovni šoli, na nižji gimnaziji, od leta 1958 pa na Osnovni šoli Ivana Cankarja. Do tega leta je tudi uspešno vodil vajeniško šolo. Po letu 1958 se je odločil za poučevanje tehniške vzgoje in posvetil vse svoje sposobnosti, da bi bil ta predmet enakovreden drugim.

Delo v razredu ni bilo enolično, ker je znal mnoge stvari popestriti z njemu svojstvenimi načini. Med njim in učenci so nastale najrazličnejše situacije, ki se jih mnogi spominjajo še danes. Z učenci in njihovimi izdelki je nastopal na najrazličnejših tekmovanjih in prireditvah in dosegal lepe uspehe, ki so mu bili takrat edina nagrada za delo.

Ob delu za šolo pa je še vedno našel čas in voljo za vodenje najrazličnejših krožkov iz tehničnega področja. Za te »interesne dejavnosti« je porabil ogromno časa v popoldanskem času ob petkih in sobotah. S svojimi krožkarji je bil stalen gost tekmovanj in na njih dosegal zavidljive uspehe. Zanje je prejel priznanja, pohvale in medalje za zasluge pri tehničnem izobraževanju.

Tonetovo delo in njegovi uspehi so bili ves čas vidni vsem učencem, staršem in drugim občanom, ki jih je zanimalo delo in življenje na šoli, pa na vsakoletnih razstavah ob koncu šolskega leta. Vse to je nena-

doma prekinila bolezen, zaradi katere so ga leta 1972 invalidsko upokojili. Nenadna ločitev ga je zelo prizadela, zato tega dolgo ni mogel preboleti. Mnogokrat ga je ta udarec še bolj bolel kot sama bolezen.

Ob njegovem šolskem delu, ki ga je ljubil kot pravi učitelj, je svoje moči uporabljal vrsto let kot režiser. Sam je sestavil statistiko, v kateri je razvidno, da je pripravil 39 uprizoritev, od prizorčkov na proslavah do celovečernih iger z dijaki in odraslimi.

Za tako delo ga je navdušil med šolanjem na učiteljski šoli in pozneje največji slovenski igravec Stane Sever. S ponosom je pripovedoval, kako sta skupaj stajala v Drami, sam pa ni zamudil nobene nove uprizoritve. Tam je okusil prve slasti igrarstva in življenja v teatru, obenem pa si je nabiral izkušnje za delo na kulturnem področju.

Ko je začel poučevati na Vrhu pri Sv. Treh kraljih je takoj uporabil znanje in zrežiral svoj prvenec, na katerega je bil zelo ponosen. Vse je moral postoriti sam: izdelati kulise, sešiti obleke in zaveso, našminkati mlade igralce.

Po drugi svetovni vojni je začel z režijo na Vrhniki. Delal je z Verjani in Vrhnici. Največ režij je vodil v takratnem KUD Stane Dobovičnik in končal pri DPD Svoboda. Kar precej let je

njegovo delo z dijaki in odraslimi razveseljevalo otroke in odrasle. Zbiral je med deli za razvedrilo in deli, z resno vsebino. Gledalci so dela vedno lepo sprejeli in so pomenila praznik, ki so ga gledalci težko pričakovali in ga v pogovorih še dolgo obujali.

Delal je v času in v razmerah, ki si jih danes ob vseh ugodnostih, tehničnih sredstvih, predvsem pa finančnih zmožnostih težko predstavljamo. Velikokrat ni bilo ne denarja ne podpore ne toplega prostora. Sam si je prizadeval za vse in mnogokrat uspel zaradi svoje trme. V Cankarjevem domu so bili na voljo le trije večeri za vaje, ki so potekale na mrzlem odru, v neogrevani dvorani do polnoči in pred premiero do dveh zjutraj. Igralci so zbolevali, odstopali, ker so imeli vsega dovolj, Tone pa ni izgubil volje in je vztrajal. Poiskal je nove ljudi in začel znova. Sploh pa je moral vedno poiskati igralce, jih navdušiti za delo in z njimi potem deliti dobro in hudo. Nešteto naporov, težkih, razburljivih večerov, prepričav, izpadov je bilo konec in poplačanih s polno dvorano gledalcev. O honorarju, nagradi, priznanju takrat ni bilo spodobno razmišljati. Enako je potekalo tudi delo z dijaki, ki so po svoje doživljali vse delo. Mnogo veselih utrinkov, včasih tudi hudih, se radi spominjajo še danes mnogi, ki so delali pod

vodstvom »tovariša Pirnata«. Samo tisti, ki so delali v tistem času in v tistih razmerah, znajo ceniti in vedo, koliko idealizma je bilo potrebnega, da je bilo delo uprizorjeno. Tone na tem področju ni imel veliko posnemovalcev. S »Krogom s kredo« se je dokončno poslovil od režije.

Po letu 1960 je vse svoje sile posvetil tehničnemu pouku, režijo pa je prepustil drugim. Tone se je rad spominjal vsega dela na odru in nikoli ni obžaloval ur, ki jih je žrtvoval. Teško bi jih sešteli. Mnogokrat je bilo to delo zanj pomembnejše od družine. Ta je morala takrat potrpeti in počakati, kdaj bo imel čas tudi zanjo.

Po upokojitvi, da bi verjetno lažje prebolel naden odhod iz šole, se je umaknil iz vsega tega, čeprav je budno spremljal vsa dogajanja na Vrhniki. Počasi se je vživel v življenje doma, kjer so mu vnuki počasi nadomestili vse tisto, kar mu je včasih prinašalo življenje med učenci. Rad jim je obujal svoje spomine in se ob tem tudi sam veselil, kako je mnogim učencem, dijakom, vajencem in drugim pomagal z nasveti ali pa jih je sam peljal v Ljubljano; tudi ti so občutili njegovo očetovsko ljubezen.

Tone, hvala ti za vse!
prijatelj J.

POLOS d.o.o.
Zapoge 40, 61217 VODICE

POCENI PREMOG

Polos, trgovina s premogom, vam po zelo ugodni ceni dostavi na dom premog vseh vrst. Možnost plačila na čeke. Dostava brezplačna do 30 km.

Se priporoča

POLOS, Zapoge 40, Vodice
☎ 061/823-585
824-096

Kulturno-prireditveni center
in okrepčevalnica

PAUZA

POPRAVEK

Pri objavi ZAHVALE je nastalo več tiskarskih papak. Pravilno se glasi: ANA ŠTURBEJ, sestri VERI in MIMI TROHA. Za neljube napake se vsem svojcem opravičujemo.

Uredništvo

Življenje naše je kot knjiga, za listom list, za dnevom dan... Nihče ne ve, kdaj bo roman, kdaj bo končana zadnja stran.

ZAHVALA

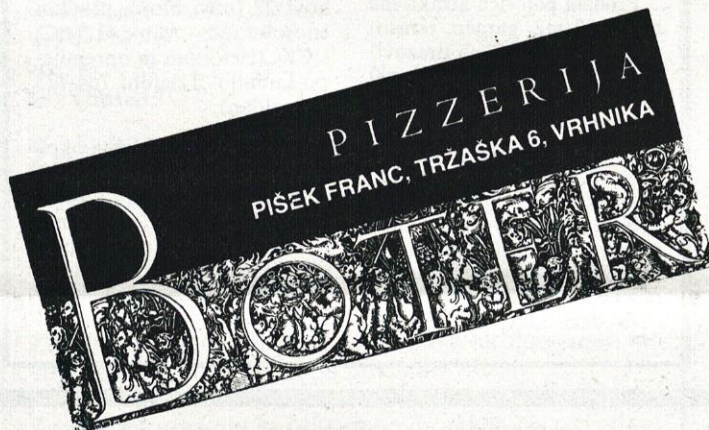
Po dolgih letih boleznih je od nas tiho odšel dragi mož, oče, dedek in pradedek

Štefan Fekonja

iz Ohonice

Zahvaljujemo se vsem sorodnikom, sosedom, posebno družini Martinčič, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje, darovano cvetje ter spremstvo na njegovi zadnji poti. Še posebno pa se zahvaljujemo dr. Mundovi za večletno skrb, g. Stržaju za obiske na domu, tolažilne besede ter lepo opravljen obred. Hvala tudi pevcem kvarteta za spremstvo na zadnji poti.

Vsi njegovi

Tvojega trpljenja niso razumeli, zato si nas moral zapustiti, tiho, brez slovesa v neizmerni bolečini.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega brata in svaka

Alojza Bradeška

iskrena hvala vsem, ki ste sočustvovali z nami, darovali cvetje, sveče, maše in kakorkoli pomagali ter ga pospremili na njegovi zadnji poti. Posebna zahvala velja podjetju LIKO Vrhnika — Borovnica, gospodu govorniku iz Borovnice, gospodu župniku in sosedom iz Borovnice, sorodnikom, sosedom iz Smrečja ter pevcem in gospodu župniku iz Sentjošta za lepo opravljeno pogrebno slovesnost. Vsakemu posebej še enkrat hvala.

Žalujoci: brat Ivan in svakinja Amalija

Smrečje, avgusta 1994

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža, očeta, brata

Antona Groma

se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in znancem, ki ste ga tako številno pospremili na zadnji poti. Hvala vsem za cvetje in sveče.

Vsi njegovi: žena Francka, sin Bojan, hči Tončka z družino, brata in sestri

ZAHVALA

Po hudi boleznih nas je zapustil naš dragi mož, oče, ded in praded

Anton Omerzel

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki ste sočustvovali z nami, nam izrekli sožalje, darovali cvetje in sveče ter ga pospremili na njegovi zadnji poti 10. avgusta 1994 na vrhniško pokopališče. Hvala pevcem za prelepe pesmi, zapete v slovo, in g. dekanu za obred in poslovlilne besede.

Vsi njegovi

Nič več trpljenja, ne bolečine. Življenje je samo končalo svoj boj.

ZAHVALA

Ob smrti našega očeta, dedka in pradedka

Janeza Jereba

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste pomagali v času njegove bolezni in mu izkazali čast na njegovi zadnji poti.

Vsi njegovi

ZAHVALA

Ob smrti naše sestre in tete

Ani Pezdir

iz Loga

se iskreno zahvaljujemo dobrim sorodnikom in sosedom, prijateljem, znancem in vsem, ki ste nam pomagali, ji darovali cvetje in sveče ter jo v velikem številu pospremili na njeni zadnji poti. Zahvaljujemo se tudi gospodu kaplanu za lep pogrebni obred in ložanskemu pevskemu zboru za zapete pesmi. Vsem iskrena hvala.

Vsi njeni

ZAHVALA

Ob smrti našega dragega brata in strica

Janeza Oskredkarja

se zahvaljujemo vsem sosedom, sorodnikom in znancem za darovano cvetje, sveče in spremstvo na njegovi zadnji poti. Posebna zahvala podjetju Arming, pogrebem in g. dekanu za lep cerkveni obred.

Vsi njegovi

ZAHVALA

Ob smrti našega dragega moža, ata in dedija

Lazarja Vučenića

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste nam pomagali, z nami sočustvovali v najtežjih trenutkih, nam izrazili ustno in pisno sožalje. Hvala za podarjeno cvetje in sveče. Posebna zahvala za pomoč tudi Gasilskemu društvu Verd, Gasilskemu društvu IUJ Vrhnika, ZZB NOV Vrhnika in Društvu upokojencev Vrhnika. Hvala vsem, ki ste našega ata imeli radi in ga v tako velikem številu pospremili na zadnji poti.

Žalujoci: žena Kristina, hči Andreja in vnuk Dejan z družinama

ZAHVALA

Ob smrti našega

Ivana Oblaka

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti, mu prinesli cvetje in sveče ter nam izrekli ustno in pisno sožalje. Iskrena hvala ge. dr. Rožmanc in osebju Doma upokojencev. Zahvala tudi gospodu župniku, pevcem in organistu ter društvu rejcev malih živali.

Vsi njegovi

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža in očeta

Franca Štrumlja

iz Borovnice

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje, darovano cvetje in sveče. Zahvaljujemo se vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti. Iskrena hvala dr. Mundovi in med. sestram, g. župniku, pevcem in pogrebem za lepo opravljen obred.

Vsi njegovi

ZAHVALA

V juniju smo se na vrhniškem pokopališču še zadnjič poslovili od naše drage žene, mame, tašče, stare mame, prababice, sestre in tete

Pavle Mihevc

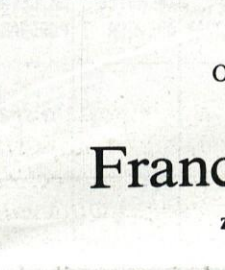
roj. Oblak

z Drenovega Griča 16

Zahvaljujemo se vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki so jo v tako velikem številu pospremili na njeno zadnjo pot in darovali cvetje ter sveče. Posebna zahvala g. dekanu za opravljen pogreb in g. Sedeju za zapeto pesem.

Vsi njeni

Drenov Grič, avgust 1994

ZAHVALA

Ob smrti dragega ata

Franceta Volka, st.

z Dola pri Borovnici

se najlepše zahvaljujemo za nego osebju Doma počitka Vrhnika, dr. Heleni Rožmanc za zdravniško pomoč in vrhniškemu dekanu gospodu Florjanu Božnarju za duhovno oskrbo. Zahvaljujemo se tudi vsem, ki so nam izrekli sožalje, za darovano cvetje in vsem, ki so ga spremili na njegovi zadnji poti. Iskrena hvala tudi borovniškemu župniku gospodu Jožetu Stržaju za lep cerkveni obred, pevcem za lepo petje, upokojencem, podjetju LIKO, vrhniškemu županu g. Vinku Tomšiču ter številnim prijateljem, znancem in sosedom. Vsem iskrena hvala.

Otroci z družinami

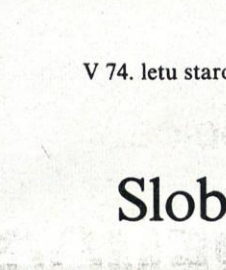
ZAHVALA

Ob smrti našega dragega moža, ata, starega ata in tasta

Franca Ogrina

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom in znancem, ki ste se mu prišli pokloniti in ga pospremili na zadnji poti, mu darovali cvetje, sveče in darovali v dober namen ter nam izrekli ustno in pisno sožalje. Iskrena hvala doktor Heleni Rožmanc Drašler, ki se je požrtvovalno trudila, da bi nam ga ohranila in mu lajšala trpljenje. Hvala tudi patronažni sestri Veri za njeno skrb. Naša zahvala velja tudi gospodu kaplanu in pogrebem za lepo opravljen pogrebni obred. Vsem še enkrat iskrena hvala.

Vsi njegovi

ZAHVALA

V 74. letu starosti je sklenil svojo življenjsko pot

Slobodan Grom

Od njega smo se poslovili na pokopališču na Stari Vrhnik. Za dolgoletno skrb v Domu upokojencev Vrhnika in izraženo sožalje se zahvaljujemo dir. g. Nadi Znidaršič, dr. Drašlerjevi, medicinskemu osebju doma in vsem, ki so skrbeli zanj. Zahvaljujemo se tudi g. Stanku Kapšu za opravljeni cerkveni obred.

Žalujoci: Sestri Nada in Milena ter brat Slavko

Vrhnika, dne 20. junija 1994

»Kdor ni trpel, ne ve ničesar. Ne pozna niti dobrega niti zlega, ne pozna ljudi, ne pozna niti samega sebe.«

F. Fenelon

Brez slovesa je odšel

Simon Sluga

Hvala vsem, ki ste nam z nemim stiskom roke, solzo v očeh, nežnim cvetjem in desetinami drobnih lučk pokazali, da v globoki žalosti nismo sami. Hvala vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti k počitku, ki mu ga je namenila prezgodnja smrt. Še posebna zahvala pa velja njegovim sodelavcem iz vojašnice Ivan Cankar na Raskovcu in »polžarski« mladini za vso pomoč.

Njegovi

ZAHVALA

ob izgubi naše drage mame, babice in prababice, ki je v 95. letu starosti za vedno mirno zaspala

Nežke Bizjak

iz Verda

se iskreno izhvaljujemo vsem, ki ste jo poslednjič obiskali, ji darovali cvetje, sveče in nam izrazili sožalje. Posebno se zahvaljujemo g. dekanu za lepo nagovor in cerkveni obred. Zahvaljujemo se tudi oktetu Raskovec za prelepo in ganljivo petje.

Žalujoci: sinova Marko in Rado ter hčerke Nada, Anči in Malči z družinama

Ob prerani smrti našega dragega

Janeza Petkovška

dipl. inž. gozdarstva v pokoju

se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in prijateljem, ki so nam v teh težkih dneh stali ob strani. Hvala g. Ribalčenu za pomoč v izolski bolnišnici, duhovnikom g. Božnarju, g. Kastrunu in g. Bahorju za spremstvo na pogrebu, generalnemu direktorju Gozdnega gospodarstva Ljubljana inž. Celarcu za tople poslovilne besede, kolegom gozdarjem za vence, vsem darovalcem sveč in cvetja, vrhniškemu cerkvenemu pevskemu zboru in logaškemu kvartetu za prelepo petje in vsem, ki ste nam ustno ali pisno izrazili sožalje in ga spremili na njegovi zadnji poti. Spominjajte se ga z lepo misljo in molitvijo.

Vsi njegovi

ZAHVALA

Vsem, ki ste našega dragega

Antona Pirnata

predmetnega učitelja v pokoju

spremili na njegovi zadnji poti in mu podarili cvetje, se iskreno zahvaljujemo. Hvala g. dr. Heleni Rožmanc-Drašler za skrbno zdravljenje in pomoč ves čas njegove bolezni in patronažni sestri g. Veroniki Habe za vso skrb in nego v zadnjih mesecih njegovega življenja. Iskrena hvala tudi g. dekanu Florjanu Božnarju za lepo opravljen pogrebni obred in ganljive besede slovesa ter pevcem, ki so obred spremljali z ganljivim petjem. Hvala tudi g. Janezu Smrtniku, ki ga je več let vsak teden razveseljeval z obiskom.

Vsi njegovi

ZAHVALA

Ob izgubi dragega očeta, starega ata in tasta

Ignacija Jerina

Andrejazovega Naceta

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in prijateljem, ki ste nam v teh težkih trenutkih izrekli ustno in pisno sožalje, darovali cvetje in sveče ter ga pospremili na njegovi zadnji poti. Iskrena hvala celotnemu kolektivu Doma upokojencev, g. župniku in g. Tončki. Zahvaljujemo se tudi članom Pihalnega orkestra Vrhnika ter g. Tonetu Rožmancu za lepe besede slovesa.

Žalujoci: vsi njegovi

Življenje z delom si začel z delom si ga tudi končal. Le kdo te pozabiti bo mogel, ko svetu si toliko lepega dal.

ZAHVALA

Ob nenadni in boleči izgubi našega dragega moža, očija in ata

Toneta Jereba

se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za darovano cvetje, sveče, denarno pomoč in številno spremstvo na njegovi zadnji poti. Posebna zahvala vsem, ki ste mu na kakršen koli način skušali rešiti življenje; hvala tudi Obrtni zbornici Vrhnika, OKTETU RASKOVEC, g. dekanu za lepo opravljen obred in vsem, ki ste z nami sočustvovali, nam izrekli ustno ali pisno sožalje.

Vsi njegovi

KJE SO MLADI PREŽIVLJALI POČITNIŠKE DNEVE

Vsaka mlaka osvežitev

Vroči julij in avgust sta pritegnila v bazene, potoke in jezera mlade in stare, da se osvežijo ob res veliki vročini.
V naši občini je kar nekaj takih prostorov, kjer so se lahko kopali ali pa na kakšen drug način preživljali počitniške dni. Pa poglejmo v sliki in besedi nekaj zanimivih koticov, kjer se je dalo prosti čas.

Vrhnjski bazen (slika 1) je bil prav gotovo najbolj obiskan, saj je bilo v letošnji sezoni za mlade najbolj preskrbljeno.

Novi najemnik bazena Miran Stanovnik je popestril ponudbo ter pripravil zabavne prireditve. Tudi sam bazen in okolica sta bila bolj urejena kot prejšnja leta, posledica je bila kar dobra kopalna sezona. V največjem navalu za

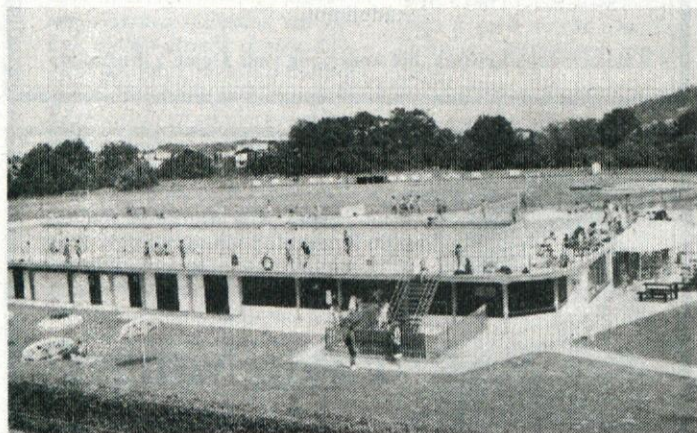
svežo vodo je bilo tudi preko 500 kopalcev.

Štari Maln (slika 2) je bil odprt vse vroče dneve, razen ko so izpustili vodo in očistili bazen, ni bilo kopalcev. Za vikende je najemnik pripravil razne zabave in veselice. Mladi pa so se največ kopali v popoldanskem času, ne glede na dokaj mrzlo vodo. V največji vročini je bilo tudi okoli 50 kopalcev.
V Borovnici so se mladi kopali v Borovniščici na več krajih, kjer

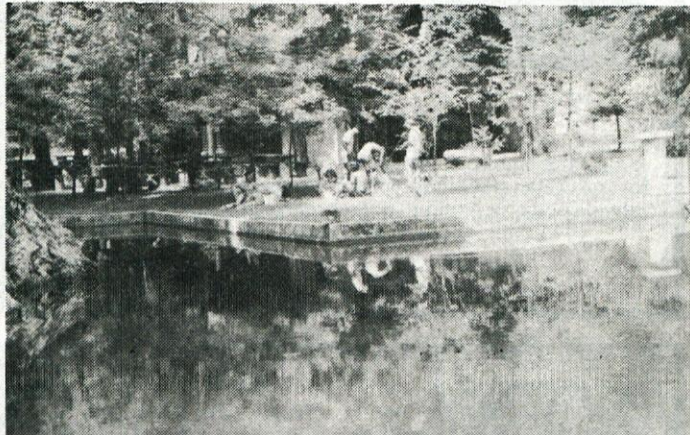
so umetno napravljeni jezovi. Najbolj sta urejena in obiskana tako imenovani »Habičev bazen« (slika 3) in bazenček pri »Cerkovih žagah« (slika 4).

nekaj borovniške mladine. Prav gotovo nismo uspeli izslediti vseh zanimivosti in aktivnosti mladih v času poletnih počitnic v ostalih KS naše občine. Mogoče je to izziv, da nam bodo sporočili ali pa sami napisali, kako so še drugod preživljali proste in vroče dneve julija in avgusta.

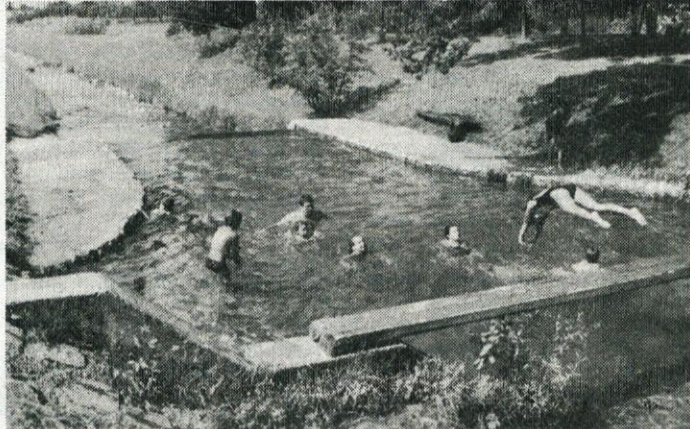
S. S.

1

2

3

4

5

Izžrebane pravilno rešene križanke iz 203. številke

V uredništvo smo prejeli 80 rešenih križank »Mali PLAC« ter izžrebali pet pravilno rešenih:

1. nagrada:
Marija Novak,
Vas 7,
61360 Vrhnika,
knjiga 100 naravnih znamenitosti

2. nagrada:
Lado Hribar,
Na klisu 18,
61360 Vrhnika,
cvetlični šopek suhega barjanskega cvetja

3. nagrada:
Franc Dolinar,
Sternenova 9,
61360 Vrhnika,
vstopnice za 6 filmskih predstav
ter še dve nagradi za polet z dvosedežnim padalom:
Janko Oblak,
Verd 252, Vrhnika

in
Nina Suhadolnik,
Opekaška 8, Vrhnika

Nagrade prejmete v pisarni ZTKO Vrhnika, Cankarjev dom pri g. Marti Rijavec. Za polet z dvosedežnim padalom pa dobite informacije v uredništvu N. Č., telefon 756-224.

Nagradna križanka »M – TRGOAVTO«

Sponzor križanke »M-Trgoavto« je lastnik te trgovine, ki bo prispeval tudi tri nagrade za prve tri pravilno rešene in izžrebane križanke, ki jih do 20. septembra 1994 pošljite na naslov: Uredništvo Našega časopisa, Tržaška ce-

sta 1, 61360 Vrhnika, v ovojnici, na katero napišite »Križanka«.

- 1. nagrada: bon za 6.000,00 sit
- 2. nagrada: bon za 4.000,00 sit
- 3. nagrada: bon za 2.000,00 sit

Izžrebali bomo še dve nagradi Kluba letalcev Vrhnika, in sicer za polet z dvosedežnim padalom z vrha Ulovke ali iz drugega vrha.

V trgovini M-Trgoavto (z Metlotrgom) na Cankarjevem trgu 6, za avtobusno postajo pri hotelu Mantova, pa vam bodo postregli in ponudili:

- avtomobilske rezervne dele: ŠKODA, GOLF, ZASTAVA
- tovorni program ZASTAVA, TAM, INVECO ter po naročilu
- za zimsko sezono pa program za centralno ogrevanje (predvsem za prehod iz trdih goriv na olje)
- gorilniki THYSSEN, ECO-FLAM-MINOR, APIX
- cisterne ITPP (Ribnica)
- peči SIME (Italija) KIV (Vransko)
- ter vso pripadajočo avtomatiko.

T R G O V I N A	POGONSKI APARAT, GONILMA SILA	OSNOVNE MERE	DRAG KAMEN	DIAPOZITIV	
				ZNAK ZA AMPER	10 dcl

OSEBNI ZAIK				LJUDSTVO V NIGERIJ VRSTA VRBE (množina)			ZNAK ZA KISIK	PRVA IN PREDZAD. CRKA
----------------	--	--	--	--	--	--	---------------------	-----------------------------

TALITEV, TOPLJENJE							LJUDSKA OBRAMBA	AVSTRIJA LEPO OBLEČENI MOŠKI
-----------------------	--	--	--	--	--	--	--------------------	---------------------------------------

VAS-I NAD BOROVNICO NA BLOSKI PLANOTI						EDINI SIN		
--	--	--	--	--	--	-----------	--	--

--	--	--	--	--	--	--	--	--

NAS CASOPIS	ALPE ADRIA							MEHMET NAJMOČNEJŠA BARVA KART
----------------	------------	--	--	--	--	--	--	-------------------------------------

IZVRŠNI SVET								TURSKI VELIKAS STARA MATI
-----------------	--	--	--	--	--	--	--	------------------------------------

OBCINE, SKUPNOSTI								
----------------------	--	--	--	--	--	--	--	--

MESTO V VOJVODINI OB DONAVI								STEVNIK, EDEN
--------------------------------------	--	--	--	--	--	--	--	------------------

SESTAVIL SUSMAN JAKOB	PREPROST	UMETN. OBLIKOVA- LEC LESA	NEKATERI, 1,1	VODNAT, NADZOROVAN	VRSTA IGLASTEGA DREVESA	KEMICNO UNICEVANJE PODDGAN
LITERARNO DELO, PREVAJANJE						
SLOVES, UGLED, DOBRO IME						
SLOV. UMETN. ZGODOVINAR CANKAR 1886-1958						
AVTO. OZN. MARIBORA VEKI, OBDOBJA						VEK, CASOVNO OBDOBJE
						SUKANEC
						POSODA ZA MLEKO
						OZIRALNI ZAIK, KATERI
						PRVA IN PREDZAD. CRKA
						OSEB. ZAT.

NAŠ ČASOPIS

je vrhnjski občinski glasilo. Ureja ga uredniški odbor. Glavni in odgovorni urednik Tone Janežič. Predsednik časopisnega sveta Brane Jereb. Uredništvo: Tržaška 1, Vrhnika, tel. 756-224 in 755-121, int. 222, fax 755-158. Organizator Simon Seljak. Grafična priprava: Grafika Novo mesto. Tisk: Tiskarna Ljudske pravice. Časopis je brezplačen in ga prejme vsako gospodinjstvo v vrhnjski občini. Po mnenju Ministrstva za informiranje je obdavčen s 5-odstotnim prometnim davkom.